

به پیش گاه داور بزرگ

کردن نهادن در برابر او امر خداوندی کمال بنده‌گی و اعتراف به نقصان و تقصیر خود منتهای فضیلت است. اقدام حضرت ابراهیم را برای قربانی پسرش حضرت اسمعیل آنهم به حکم الهی، خداوند سرمشقی ساخت بزرگ و جاویدان برای بندگان مومن خویش که تا جهان باقی است خاطره و رسم این فرمانبرداری هر سال در روزهای عیدالضحی، در قربانگاه حضرت اسمعیل و در سائر قلمروهای اسلامی تکرار میشود و مسلمانان متعهد باذبح مواشی مطابق به احکام الهی، این سنت را بجا می آورند.

و اما ما که اکنون به حیث یک ملت مومن، با قدرت شیطانی زمان در جدال و در صف جهاد آماده هرگونه قربانی میباشیم، میزید درین ایام متبرک هر کدام بحیث یک عضوی از ملت مجاهد افغان موقف و کردار خود را مورد ارزیابی قرار دهیم و متوجه شویم که پیشآمد و سهمگیری ما

در امر جهاد تا کدام اندازه سبب رستگاری ما می شود و دردآوری داور بزرگ رحمت الهی شامل حال ما میگردد.

معیار و محک مطلوب بودن ما امروز مستقیماً مربوط است به اندازه سهم ما در امر جهاد. جهاد ما امروز بحیث یک امتحان بزرگ از هر هموطن مومن ما خواهان آنست تا برای پیروزی بر الحاد و آزادی وطن آماده هرگونه قربانی باشد. دور رفتن از صف جهاد و بهانه سازیها بهیچ صورت هیچ شخصی را در زمینه نمیتواند برائت دهد. چون هر فرد در حصه خود مکلف به ادای اوامر الهی است و در عین حال هیچ جناح و هیچ شخصی نمیتواند جهاد و ادامه جهاد را مختص بخود بداند، لذا هیچکس نمیتواند بگوید که مانع سهمگیری من در جهاد این است و یا آن و یا اینکه معذرت من چنین است و یا چنان. لذا در قدم اول باید با بیدار ساختن وجدان خود، همه آنهایی

که به بهانه ها و معذرت های ساختگی گوناگون از صف جهاد دور رفته اند، باید هرچه زودتر به صف جهاد پیوندند. حتی آنهایی که در عقب جبهه دور تر رفته اند و مصروفیت های دیگر را پیش کرده اند، می توانند سال سه تا چهار ماه در جبهه بیایند و هر کدام در حصه خود مجاهد و جبهه جهاد را یاری رسانند. زیرا ما امروز تنها به مجاهد مسلح ضرورت نداریم، جبهه بزرگ ما به همه آن افراد مومن و آزادی دوستی ضرورت دارد که می توانند قدمی هم برای جهاد و فراهم ساختن سهولت در امر جهاد بردارند.

دور رفتن از جبهه و جدا ماندن از صف جهاد نه تنها گناه نا بخشودنی است، بلکه سرشاری نیز بنصیب بزدلان کنار رفته از جبهه و عقب جبهه میشود. منافع ملت مومن افغانستان آنهم درین مرحله سرنوشت ساز و در آویز بودن با قدرت جهانی روس،

سود فردی میباشد .

درین آوان همچنان باید این موضوع جدّاً در نظر باشد که اشتراک در امر جهاد صرف برای کسب رضای خداوندی، خوشنودی مردم و سربلندی وطن اسلامی ما باشد . شاید تلاش عده محدود تا حصه برای کسب شهرت و دست یافتن به مال و منال به موقیّت برسد ، اما خصوصاً درین مرحله که مردم ما در میان خون و آتش غلت میزنند ، تلاشی درین راه بسیار شرم آور است ، وسایل راه پیروزی جهاد را وسیله تمول ساختن گناهی است نابخشودنی، ملتی که حاضر است برای دین ، وطن و آزادی خود جان دهد ، این را برای خود عار میدانند که در جریان جهاد در فکرا ندوختن باشد . افتخار به مجاهدینی که مال غنیمتی دشمن ، داشته های کاروانهای

آن محفل میزنند ، دیگر در میان ملت مجاهد افغانستان جایی ندارد . مردم ما مرد میدان و مجاهد آماده برای قربانی را میشناسند . اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در حالیکه مبتنی است به برآورده شدن خواست ملت مومن ما ، در عین حال از هر هموطن ما و از هر مجاهد ما خواهان آنست تا صفوف شانرا برای پیروزی جهاد نزدیکتر سازند و این سهمگیری شان از روی ایمان و احساس عالی انسانی (اسلامی) و مردمی باشد . اتحاد اسلامی ما صرف آغوش باز برای آنهاست که عملاً در تطبیق مشی آن یاری می کنند ، نه آنها که باید از اتحاد اسلامی در صدد بهره برداری و رسیدن به اغراض شخصی و

حکم می کنند که همه در صف جهاد باشیم و هر که مطابق نیرو و توان خود برای پیروزی آن سهم بگیرد .

موضوع مهم دیگر این است که جهاد سهمگیری عملی و ایمان پاک میخواهد . جهاد صرف به ادعا پیش برده شده نمیتواند . جهاد اشتراک در میدان عمل است . سخنان اغوا گرانه ، ادعاهای بلند بالا ، افسانه سازیها و حماسه گویی ها بهیچ صورت نمیتواند معیاری باشد برای قدامت و پیش آهنگی در امر جهاد . بلکه در جهاد احساس قربانی، آمادگی برای قربانی و حاضر شدن براستی در میدان قربانی است . امروز مردم و مجاهدین ما فریب آنها را نمی خورند که با کلمات چرب فریبنده بخود مقامی میدهند و

آمادگی دیگران را برای قربانی هیچ می شمارند . امروز هر که آماده سهمگیری در میدان مبارزه ، اطاعت از اوامر الهی و پیروی از حکم اسلامی و آزادیخواهانه رهبران شایسته صف جهاد است ، حرمت و منزلت بهتر دارد . آنها را که با چرب زبانی ، تملق گویی و ادعاهای میان خالی خود را به این در و آن در و این محفل و

جهان ایام عید الضحی را برگذار می‌کنند وعده به زیارت خانه خدا و ادای فریضه مناسک حج و توفیق مییابند ، بر ماست تا نیت و عمل خود را یکبار دیگر مورد ارزیابی قرار دهیم ، آنهم با حضور وجدان و صفای ایمان ، ملاحظه کنیم که در راه جهاد یا قربانی بزرگ علیه العاد تا کدام اندازه پندار و کردار ما سازگار است و تا چه اندازه ازین راه روشن عدول کرده ایم . ما همه میدانیم و باید بدانیم که نیت و پیشامد ما همه مورد داوری داور بزرگ قرار می‌گیرد و امیدوار هستیم که ازین داوری با سرهای بلند بیرون شویم .

ملحوظات مختلف را در میان آوردن و بالاخره خود را نزدیک نشان دادن و باتوسل باین مسایل بهره برداری کردن ، گناهی است بزرگ . پیروی از اصل عدل و انصاف سبب میشود ، تا امکانات موجود یا پاداش رنگ زردی و دوری از وطن ، مساویانه در خدمت همه قرار گیرد . وقتی یک فرد یا یک خانواده روی محبوریت ها مهاجر شد ، دیگر او مهاجر است و مستحق هرگونه امداد و دلجویی . خانواده انسانی تبعیض و امتیاز را درین زمینه هرگز نمی‌پذیرد و خداوند (ج) غاصبان را نمی‌بخشد . درین موقع که مردم مسلمان

نظامی روس و کارملی ها را با سخاوت تمام و با سرهای بلند در میان مردم توزیع می‌کنند و سوار شدن در میان موترهای غنیمتی را افتخار میدانند و تا اخیر حاضر نمیشوند سوراخهای شیشه و دروازه های این موترها را ترمیم کنند و در هر جا به افتخار می‌گویند که این موتر را در جنگ رویارویی از روس ها و کارملی ها گرفته ایم و امروز بر آن سوار شده مجاهد را در جبهه یاری می‌رسانیم ، این ها روی سنگ وطن می‌خوابند ، شب ها با ستاره های آسمان پاک وطن خود قصه می‌گویند ، با پایهای کوفته و پر آبله به قله ها و کوتل ها بالا میشوند و بعد چون شیر بچه ها بر کاروان ها و پوسته های دشمن یورش می‌برند و در اخیر بعد از پیروزی درخشان حتی حاضر نمیشوند موفقیت خود را بروی شخصی بیاورند و باینصورت مردم را سپاسگذار خود بسازند .

در دوران هجرت ، یا دوران رنگ زردی و هجرات وطن ، پیروی از حد اعتدال و احترام حقوق همراهان اصل ضروری است . خود را مستحق دانستن و دیگران را از صف کشیدن ،

حج او قربانی

شهرت ننگیال

او عظمت ننداره وړاندې کوی
او مسلمانانو ته د اتحاد ، جهاد

او اېثار روحیه ورکوی .

حج د مسلمانانو لپاره یو نظام
دی ، او یو حقیقی رکن ، که په
اصلي معنا وو او کړدو ابعادو او
حقیقی بڼه پری عمل وشي په
رښتیا هم چي له مسلمانانو څخه
به داسي قوت تشکیل شي چي
پخواني مجد او برم به را ژوندي ،
او د عظمت معراج ته به لاره
وموښي .

د حج مناسک ، د اسلامي
تحریک لار ، د محمدی (صلي الله
عليه وسلم) انقلاب پیل د دعوت
اسلوب او دوام ، د لاری ستونزی ،
د دښمنانو ناخوالی او د مسلمانانو
مقاومت ، اېثار او شهامت څرګند
وی ، چي دغه ژوندی شعارونه
او رازونه د حاجي پواسطه د حج
له ځمکي خپلو هیوادونو او سیمو
ته رسیږي .

کیدو ورمزد دی د حج چي په
ټولنیزه توګه ورته تصدیم ونيولی
شي . د کړدو مسلمانانو لپاره بېله
کوم ژبني ، نژادي ، جغرافیایي
او نورو توحیدي ضد ډله بندیو
پرته د یووالی او اتحاد ژوندی
درس ، ورکوی .

د حج د فریضي ادا کول هغه
تاریخي واقعیتونه ښیي چي د
اسلام د مقدس دین تاریخ پتری
ښکلي کړي شويدي ، د اسلام
د صدر د قهرمانانو تاریخي او
مثالي څیړی او لوړ شخصیتونه
سترګو ته دروي ، د بدر میدان ،
د احد د شهیدانو سنگرونه د
شجاعت او میړاني کمال څرګندوي .
د صفا او مروه ترمنځ فاصله ،
د زم زم د اوبو سرچینه ، د حق
پالونکو د صبر ، مقاومت او
حوصلی د خاطر و ښکارندوي دي .
هله چي تاریخي اساکن او
واقعیتونه د حال په ژبه د تیر برم

د اسلام د سپیڅلي دین هره
فریضه په تعبدی اړخ پریږي .
انسانی ژوند د بیلا بیلو خو اوو
د نیکمرغي او سالمیت لپاره داسي
بشپړ او لارښود اصول لري چي
د هغه په ځای کول له یوی
خوا د لوی او توانا خدای (ج)
او امر و نه د هغه د بندګانو انقیاد
او غاړه ایښودل دي له بلي خوا
له بدعتیو او کړکېچنیو څخه
د بشریت ژغورل او د انسانی
ژوندانه د هر اړخ د حقیقت ،
کمال او رفعت درازونو څرګندونه
هم ده .

د حج فریضه هم د اسلام
د مقدس دین له پنځو بناوو څخه
یوه فریضه ده ، د دغه فریضي
په ځای کول سره لدی چي د لوی
خدای (ج) د امر مننه ده ، په
اسلامي ټولنه کی د ټولنیزه او
ګډو هڅو لپاره پریوه لوی مرکز
د مسلمانانو د راټولیدو او یوځای

سنتو حقیقی پیروی ، او د هغه صبر ، همت او حوصلی د سلسلې د جریان ژوندی ثبوت .

که د حج په مراسمو او د لوی اختر په ورځو کې د اسماعیل (ع) په قربانګا کې حاجیان د څارویو قربانی ورکوي خود افغانستان د جهاد پ سنگرونو کې د خدای (جل جلاله) په لارې د ابراهیم او اسماعیلې خط پیروان د وینو او سرونو قربانی ورکوي .

او الحق چې د ملتونو د بقا ، سرلوی او آزادی راز او رمز په قربانی او وینو کې نغښتی دی او په ایشار کې .

لوی څښتن (ج) دی دغه کړدی قربانی په خپل دربار کې قبولی کاندې او د هغو له برکته دی د مسلمانانو پرحال خپل رحم او مرسته شامله وگرځوي .

لا اله الا الله وحده لا شریک له ، له الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدیر
لا اله الا الله وحده . المجز وعده ونصر عبده ، وهزم الاحزاب وحده .

په زړه کول دی چې پلار د خدای (ج) امر ته د مننې او انقیاد له مخې په خپل ځیګر «زوی» چاره څښلولو ته لاس وړاندې کوي او د لوی څښتن پلنې ته لیک وایي ، سبحان الله ، داد مسلمانانو لپاره یو طرز العمل دی یوه کرښه ده ، او تګ لاره . دادو و مشالې او غوره بندګانو د ایشار او لوړ صبر د ژوندیو پیلګو او تلپاتی خاطرو ژوندی ساتل دی .

دایو ستر درس دی او د خدای (ج) په لارې د سرښندنې روښانه خط چې په تداوم کې یې سرلوی ده او نیکمرغۍ رحمتونه دی او برکتونه .

او الحمد لله نن د اسلامی افغانستان په ګوټ ګوټ کې د خدای (ج) په لاره کې درېښتینی قربانی لري په ډېر جوش او ښه سره روانه ده .

د ابراهیم (ع) او اسماعیل (ع) د لارې په زرګونو لارویان د سرونو ، اولادونو او مالونو په قربانی د هغوی په لاره یون ته دوام ورکوي او د توحید په بله ډیوه ځالونه ستی کوي ، چې د وخت د وحشی او لري خور ښکیلاک خوله یې له خاورو ډکه کړېده . او داده د الله تعالی په لاره کې د ابراهیم او اسماعیلې

حج د مسلمان است لپاره په سیاسي ، فرهنګي او ټولنیزه او اقتصادي چارو کې د مشورې او تفاهم اصل ، د مرستې او تعاون بنیاد ، د ستونزو د حل لارې سنجول او د یوه متحد است د جوړولو توصیه وړاندې کوي .

هاته چې ګنډلې جامې له تنه وځي ، په یوه ښه په برابره توګه لوڅ سر او پښې ، کفن په غاړه د خدای حضور ته ولاړ وي . او دغه نبوی حدیث سړي په یادوي «المسلمون ید واحد علی من سواهم» مسلمانان د یو لاس په شان دي ، د پردو په مقابل کې یو لاس او یو سوتې دي . د حج په مراسمو کې بیا قربانی ځانګړی مقام او کیفیت لري ، هغه چې د توحید علمبردار حضرت ابراهیم (خلیل الله) او اسماعیل (ذبیح الله) د ایمان ، صبر او زغم ژوندی خاطري تمثیلوي .

قربانی د الله تعالی حکم ته د دوو غوره بندګانو او اولوالعزمه انسانانو غاړه ، ایښودل یادوي او د دغه سنتو د احیاء او پیروي روح ژوندی ساتي .

قربانی د خدای (ج) په لارې د ایشار ، سرښندنې د عهد تجدید او یا دول دی . قربانی د هغه مهال یا دول او

اعراض مسلمانان از جهاد

عامل ترک و نتیجه آن

ترجمه از :

الدستور القرآنی فی شئون
العیات

از زندگی مسلمانان ، برخی از رؤساء ، آراء ، پادشاهان و دانشمندان در دوران انحطاط ، نقش فراموش ناشدنی را بازی کردند ، این حقیقت از نظر کسانی ملفوف و پوشیده نخواهد بود که در اعماق تاریخ این دوران خطیر و مملو از ذلت فرو رفته اند . اعراض و رو گردانی مسلمانان از جهادیکه بسان ستون فقرات ، اساس عزت و تعالی امت مسامه را تشکیل میداد نتایج سوء و خطرناکی را به بار آورد که یکی از آن سقوط مسلمانان در شرق و غرب در دامن سیاسی اجانب و تسلط طواغیت و عصیان گران بر سرنوشت کشور ها و ملت های مسلمان بود در حالیکه هم آزادی و استقلال

با تامف باید گفت که مسلمانان بعد از توصل و رسیدن به قلّه شامخ عزت و پیشرفت ، مهتم ترین عامل کرامت ، نیرومندی و ترقی خویش را که عبارت از جهاد است در طاق فراموشی گذاشته اهمال نمودند و بخاطر اهمال و ترک همین رکن مهم اسلامی دوران انحطاط و ضعف مسلمانان آغاز و تا وقتی مراحل ذلت و پسمانی یکی بعد دیگری خواهند پیمود که دوباره به همین رکن دینی که به آن نیاز و احتیاج شدید و مبرمی دارند چنگ زنند و آنرا جزء وظائف روزمره و ضروری خود بحساب آرند .

نسیان و فراموشی جهاد و چیدن گلیم مبارزه با عصیان گران و اعوان شیاطین اسباب متعدد سیاسی و غیر سیاسی داشته و دارد .

در زمینه اهمال و طرد جهاد

مسلمانان را وهم کرامت انسانی و عزت النفس ایشان را ملعبه و بازیچه قرار دادند ، حتی در تمام امور دینی و دنیوی مسلمانان را روحاً تحت شکنجه و تعذیب گرفتند و بخاک خون شان بازی نمودند .

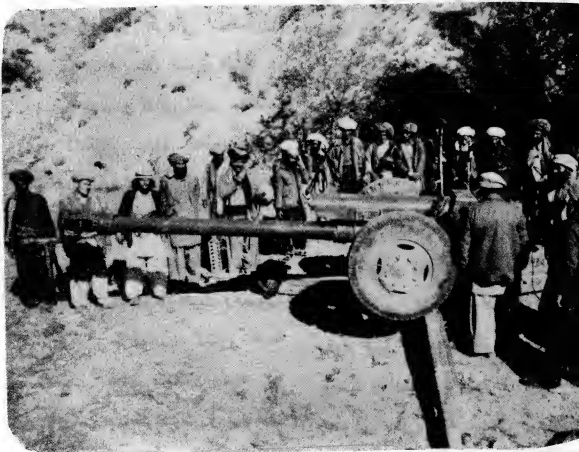
و بخاطر تسلط اجانب استعمار گران ، مسلمانان از قلّه شامخ در لجنزار ذلت فرو رفتند و با فقر و فاقگی روبرو شدند و در جهان نادانی و جهالت از همه شئون حیات غافل ماندند ، و با هر گونه مضيقه ها و مصائب زندگی می ساختند و می سوختند ، در قطار مستضعفین ، نا توانان فقراء و مصیبت زدگان قرار گرفتند ، بلکه مصیبت ازین نقطه هم تجاوز نمود و جان کاهتر گردید زیرا نوبت به ذلیل ترین قوم دنیا که عبارت از یهود است رسید و ایشان با پیمودن ادوار طولانی در حلقه بردگی و ذلت

مانند سائر عصیان‌گران و طواغیت به شکست و تعذیب مسلمانان دست زدند، آبرو و کرامت بشری ایشانرا به باد فنا سپردند، از وطن آبی و اصلی شان بیرون راندند، شب هنگام صحنه های را به ایشان مجسم می ساختند که جهانی از ترس و خوف علیه ایشان طاری میگردد، آنها را بحالتی میآوردند که قلوب از آن به لرزه می آمدند و رکهای گردن از آن بمرکت می افتید. در اثنای این و حشیگریها، مخالفتهای از ششون دین و ارشادات قرآنی و سیرت پیامبران و پیشوایان صالح اسلام ابراز می نمودند. بدون شک قرآن محقق ساخته که عزت از آن خدا، پیامبر او مؤمنین سببشودلی آنها موضوع را معکوس

نشان دادند. قرآن به مسلمانان وعده داده بود که اگر ایشان چنانچه شاید بخدا ایمان آرند و در راه خدا بوجه احسن جهاد نمایند و در برابر دشمن خدا و دین او با استفاده از به کار انداختن تمام اسکانات مادی و معنوی به تهیه نیرو و ایجاد قوه دست زنند و قسمتی از دارایی خویش را در راه خدا بغرض سد خطر مصرف نمایند، درین صورت خواهی نخواهی دینی حکمفرما خواهد گردید که خداوند آنرا برای مسلمانان برگزیده و بدون تردید قدرت و سلطه و خلافت و زعامت جهان را بروی زمین به ایشان تفویض میفرماید و عوض خوف و هراس، اطمینان و امنیت، و در بدل شدائد

و مصائب راحت و آسانی به ایشان دست میدهد، ایشان در آغوش نصرت و پیروزی و دشمنان شان در لجنزار ذلت و رسوایی قرار خواهند گرفت. همان بود که مسلمانان به وعده پروردگار واقعی نگذاشتند و از آن اعراض کرده رو گردان شدند، روی این سبب خداوند ایشانرا بعذاب ذلت و احتیاج مجازات داد.

اگر قسمتی از کشور های اسلامی و عربی از نفوذ استعمار نجات یافته باشد، برخی از آن در دامن استعمار سقوط نموده در حالت نزع دست و پامیزند. علاوه بران استعمار شب و روز دسیسه کنان تلاش دارد تا در کشور های نفوذ کند که هنوز دامن آن به کثافتهای استعمار ملوث نگردیده، استعمار مذبحخانه سعی میورزد تا کشورهای لاتوان و مستضعف را از وحدت، نیرومندی، عزت و نشاط محروم ساخته، همه این امتیازات را در آغوش خود کشیده همواره در ناز و نعمت بسر برند و بصورت دائمی و مستمر حلقه بردگی را در گردن کشورهای اسلامی و ممالک پسمانده و ناتوان انداخته منابع

عائداتی و معادن اقتصادی شانرا تسخیر و ثروتهای مادی و معنوی آنها را به تاراج برند و به آقایی و باداری خود ادامه دهند .

استعمار گران خون آشام و توسعه طلب که دشمنی با اسلام و مسلمانان در رگ رگ وجود شان جا گرفته مصمم اند تا دولت یهود را که در قلب و دل ممالک عربی و اسلامی آنرا مستقر ساخته باتمام وسائل و سازوسامان قدرت مجهز و بقای آنرا تضمین کنند و بدینوس ذریعه این غول بیابانی کشور های عربی و اسلامی را تهدید و شدیداً تحت فشار و هراس روحی قرار دهند .

بنابران فریضه دانشمندان، علماء ، نویسندگان ، خطیبان ، معلمین ، واعظین ، سیاستمداران و چیز فهمان مسلمانان است که شب و روز با استفاده از تمام امکانات خود در بیداری و متوجه ساختن مسلمانان به این خطر تباه کن از هیچگونه بزل مساعی مستمر دریغ نورزند و بصورت مسلسل ولا ینقطع درین راه تلاش نمایند ، در انجام این مسئولیت بزرگ و مهم نباید در دامن مایوسی سقوط کرد و در کنج عزلت و گوشه گیری نشست و بمرگ تدریجی رذیلانه تسلیم

شد بلکه با توکل و استعانت از بارگاه فیاض و مدد رسان خداوند مقتدر و تشبث به آیات نیروبخش و روح پرور قرآن ، آیاتیکه عقیده ایشان را زنده می سازد به انجام این وظیفه اقدام ورزند و ایمان و عمل به قرآن روح را نیرومندی و قوت می بخشد و با استمداد ازین منبع فیض دهنده در پذیرفتن قربانی و سهل نگرستن آن و اقدام به این عمل نجات بخش نقش قدم سلف صالح را تعقیب و سیرت ایشانرا دوباره احیاء مینمایند و بدینوسیله بر استعمار غالب آیند و دولت یهود را که در کشور های ایشان مستقر ساخته طرد نموده بد یارنستی و ناپودی بسپارند که خداوند به ایشان وعده داده کمائی نمایند ، وقار و کرامت از دست رفته را دوباره به آغوش کشند خلافت و قیادت زمین را که به اساس وعده پروردگار از آن ایشان بود بدست آرند و بشیریت را از عفریت ظلم و تباهی نجات بخشیده به نعمت عدل ، امنیت و مصونیت ، صلح و سلم واقعی نائل سازد .

مسلم ، ترمذی و ابوداؤد بروایت جابر از پیامبر اسلام نقل

میکند : (علی الاستمرار طائفه ای بمنظور پا برجاماندن و تسلط حق بر باطل تا روز قیامت در حال پیروز مندی بجهاد و مقاتله بپردازد .

بلی و جیبۀ همه مسلمانان است که به نیرومند ترین طرزی و به وسیع ترین پیمانۀ ای در حراست و نگهبانی دستورات نجات بخش و روح افزای الهی راه و سنت پیامبر بزرگ اسلام را دنبال و پیروی نمایند و نگذارند با انحراف ازین مسیر سالم ، بشر بسوی نا بودی و تباهی قدم بقدم پیشروی نماید .

به این مناسبت حدیثی را تقدیم خوانندگان مینمایم که در مورد تنبیه و تخویف مسلمانان از توغل و انهماک و استغراق در محبت دنیا و کراهیت از قربانی در راه خدا از ثوبان روایت شده در عین زمان درین حدیث پیشگوئی از وضعی است که امروز مسلمانان به آن سرد و چارند و آن عبارت است از ترک جهاد و رضا بحالت ذلیلانه .

(ان رسول الله (ص) قال: «یوشک الائم تداعی علیکم کما تداعی الاکلة الی قصبعتها . فقال قائل : ومن قلة نحن يومئذ

له نا پوهو سره دوستی یی پایښته ده
 د مصیبتونو ، قباله په صبر او د نعمتونو
 په شکر سره کوه
 د علم څښتن چی هر څوسره لویډلی وی
 سپک یی مه کښه - نا پوه چی هر څوسره
 لوی ورځی ته ورسی ، لوی یی مه بوله
 ته که له چا سره ښه وکړی ، پت یی کړه ،
 که بل یی در سره وکړی وښه
 په ورین تندی مخامخیدل تر ټولو ستره نیکۍ ده
 په ریښتولی (انسان) هغه مرتبی ته رسیدای
 شی ، چی په دروغو ، مکر او ټکی یی نشی موندلای
 تر څو چی بد مرغی و ځسکی ، د نیکمرغی
 خوند نشی الکیرلای
 خوی چی ښه شی ، وینا خوږه شی
 (حضرت علی (رض))

عامل مرگ و نابودی و ذلت و با کمال همت و شجاعت
 است اگر مسلمانان زندگی و عزت بشهادت در راه خدا تن دردهند
 می‌خواهند لازم است از مرگ همن است مایه سعادت دنیا
 هراس و خوف نداشته باشند و آخرت .

یا رسول الله ؟ قال : بل انتم
 یومئذ کثیر ولکنکم غشاء کفشاء
 السیل ولینز عن الله من صدور
 عدوکم المهابه منکم ولیقذف
 الله فی قلوبکم الوهن . فقال قائل :
 یا رسول الله وما الوهن ؟ قال :
 حب الدنيا و کراهیه الموت
 یعنی عنقریب امت ها و عناصر
 عصیان گر و طاغوت منش طوری
 علیه شما دست بدست هم داده
 بریزند (و گیم تان را از صفحه
 گیتی بچینند) مانندیکه صرف
 کنندگان طعام برظرف تان هجوم
 آورده نان را از کاسه میر بایند ،
 شخصی از حاضرین تفحص کنان
 سؤال کرد: ای رسول خدا(ص)!
 ایا درین عصر تعداد ما کمتر
 خواهد بود؟ پیامبر(ص) فرمودند
 خیر تعداد شما در همین حالت
 زیاد خواهد بود ، اما شما مانند
 کف و خاشاک سر دریا خواهید
 بود (و به نسبت انحراف شما)
 ترس و هیبت شما از دل دشمن
 میرآید . و خداوند در دل شما
 وهن را ایجاد می سازد شخصی
 پرسید : وهن عبارت از چیست
 پیامبر اسلام فرمود وهن عبارت
 است از محبت و علاقه ناگستنی
 با دنیا و کراهیت و ترس از
 مرگ .
 راستی هم خوف بزرگترین

دوينېن ضمير غز

او ملا متوي ، د غه ضمير په
يو ډير بد ، سر غروونكي او
غت فاسق او فا جر انسان كي
هم موجود او ژوندی وي اكر
كه يي او از ته غور نه ږدی د
ناحق قتل ، خيانت او غدارۍ ، ظلم
او تيري ، فحشاء او بي حیائی ،
درواغو او بهتان ويلو ، غصب
او غلا ، رشوت او اختلاس او
بل هر يو ناوړه عمل په سر ته
رسولو و راندي پرې اچوی ،
متوجه کوی ي چي د غه کار
بد دی ، دا ديو شريف او له

له دغي کړنلاري غوره کولو نه
د الله د پاک حبيب په يو مبارک
حديث كي داسی تعبير شويدي
چي « د خپل پروردگار داسی
عبادت وکړه چي کواکي ته هغه
وښي او که ته يي نشي ليدای نو
هغه خو تاوینی » .

له وينېن ضمير او بيدار وجدان
نه په قرآن کریم كي په نفس
لوا مه سره تعبير شويدي ، محکو-
موونکی ضمير ، هغه چي د هر
بد عمل او ناوړه حرکت د ارتکاب
په وخت كي انسان تنبيه کوي

مؤمن د خپل وينېن ضمير او
بيدار وجدان اواز اوري ،
د حق او باطل تو پير کولای
شي ، صلاح او فساد ، حقيقتی
کتبه او زبان سره جلا کولای
شي ، د دوستی او دشمنی
معیار پيژني ، د نجات او هلاکت
لاري درک کولای شي . له
قانونی محکمي نه مخکي هرڅه
د ضمير محکمي ته د فيصلې لپاره
وراندي کوي ، په وجدانی محکمه
کی له محکوميت او ملا متی
خڅه د ويري لامله د جرم
ارتکاب ته زړه نه ښه کوي ؛ ځکه
پدي باندې باور او عقیده لري
چي که پولس او څار نوال دده
پر جرم خبر نشي او ويي
نشي نیولی ؛ نو خدای خو هر و
مرو په يقيني ډول خبر دی ،
هغه د انسان ټول عملونه او حر-
کتونه وینی اکر که يو ډير وړو-
کی عمل په ډير پټ ځای كي
هم تر سره کړای شي ، لکه چي

خوک چی د ضمیر غور ته غوړ
 ږدی هغه د رواغ او بهتان نه
 وائی ، خیانت او غداری نکوی ،
 ظلم او جفا نکوی ، د فحشاء او
 بی حیائی له چارو نه ځان ساتی ،
 فساد او بد امنی نه خوروی ،
 غصب او غلا نکوی ؛ بلکې
 امانتدار وی ، عدل خوښوونکی
 او انصاف پالونکی وی ، خپلی
 ټولې چارې د حق په معیار او
 تله تلی ، ډیره لږ اشتباه کوی ،
 او چی اشتباه وکړی نو کوښښ
 کوی چی تکرار یې نکړی ، همدا
 د خدای د پاک حبیب ﷺ وینا
 ده چی فرمایلی یې دی : لا یلدغ
 المؤمن من جحر واحد مرتین .
 مؤمن له یوه سوری نه دوه ځله
 نه چېچل کیږی ، د ویش ضمیر
 غور او ریدونکی چی کله پوځلی
 د دشمن د مکر او فریب په دام
 کی د نښتلو لامله ضرر وويني
 له هغه نه د عبرت درس اخلي
 او په آینده کسی د تل لپاره
 ځیرک ، هوښیار او ستوجه وی ،
 د دشمن تاکتیکو نه او حیلي
 ورباندی اغیزه نکوی ، له دشمن
 سره مدهانت او څه واخله څه
 پریرودنه معاملی ته نه حاضریری ،
 پدی پو هیری چی کافر د
 مسلمان دوست نشی کیدای او
 مسلمان د مسلمان دشمن نشی

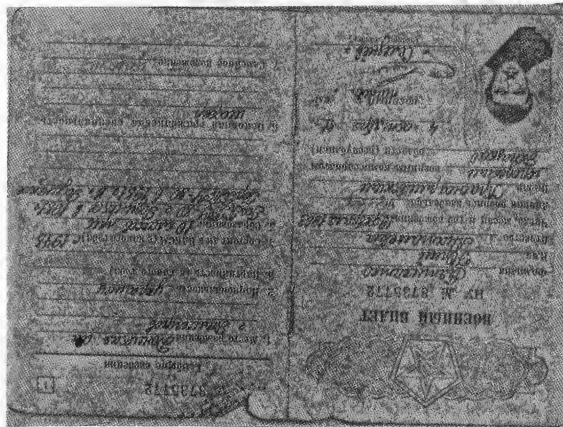
ضمیر او از ته غوړ او د هغه
 محاکمې ته غاړه ږدی هغه په ژوند
 کی د بې مهاره او ښس حیثیت
 نه غوره کوی چی د هر کار په
 کولو کی ځان ازاد وگنې ؛
 بلکې د بنده په صفت د خدای په
 وضع کړیو قیودو او حدود و
 کی د ننه ځان بندی گنې او
 دغه بند خپله ازادی او مصلحت
 انگیری . نه په نا حق د چا پر
 سر تعرض کوی او نه یې پر
 مال ، نه د چا پر ابرو تعرض
 کوی او نه یې پر نا موس ځکه
 چی نا حق تعرض حرام دی او
 هر مسلمان ته د بل مسلمان وینه ،
 مال او ابرو محترمه ده ، د
 هغی حرمت باید و ساتل شی .

خدایه ویریدونکی انسان د کولو
 وړ توب نلری ، دا د ټیټو
 انسانانو کار دي ، د هغو کسانو
 چی له خدایه نه ویریری ، د
 اخرت حساب کتاب یې په نظر
 کی نه وی له سپیڅلتیا او پاکي
 سره یې مینه نه وی ، لوړ هدف
 و نلری ، د لوړی مفکورې او
 نظر خاوند نه وی ، حقنه حقوق
 تر پېښو لاندی کوی ، د خپل
 انسانی کرامت حقوق ، د خپل
 پروردگار حقوق ، د خدای د بنده
 کاناو حقوق ، هغه چی په ژوند
 کی یې ځان بې قیده ، پخپل سر
 او مطلق ازاد انگیرلی وی ، له
 هر ډول بندنیر و نوا و حدود و
 نه ازاد ؛ خو کوم انسان چی د

انسانانو د غولونو لپاره او خپلو
ناوسو شیطاني اهدا فوټه درسيډو
پخاطر حقايق سر چوه معرفي کړي
او هغه کسان تير باسي چي د
ضمير غير ته غوږ نه ږدي د
مادي منافعو او ګټو د تمې په
دام کي يي ونښلوي مګر څوک
چي د ضمير او از ته غوږ ږدي
هغه نشي غولوي، نه يي د مادي
ګټو د تمې په لومړه کي
راکړيولي شي، هغوي د عدل او
ظلم، صلاح او فساد، خير او
شر، حق او باطل تو پير د هغو
معياريو پر اساس کوي چي
خداي ټاکلي دي، د حق،
عدالت، خير او صلاح د تعميم
په لاره کي خپلي ټولي ذهني
او جسماني قواي په کار اچوي
او له ظلم، فساد، شر او باطل
سره مبارزه کوي او همدغه ده
د وېش ضمير د خاوندانو د ژوند
تګلاره.

نفس او روح تزکيه او سوتره
کوي او ځان د فلاح سر منزل
ته رسوي: قد افلح من زکيه.
يعني هغه چا بډي و موند چي
خپل نفس يي تزکيه او سوتره
کړ. د نفس تزکيه د غوره
اخلاقو سر چينه او مصدري، او
غوره اخلاق د انسان د شرافت
او کرامت بنسټ دي، يوازي
په ښو اخلاقو سره انسانيت ته
نجات، امن، اطمينان او صلاح
په نصيب کيدای شي، دا کار
نه قانون کولای شي نه فلسفه،
نه يي حکومت کولای شي نه
زور، ډير ځله پېښيږي چي
غدار او مسکر دښمنان ظلم د
عدل، فساد د صلاح، شر د
خير او باطل د حق په بڼه کي
وېر پېښوي او د ساده لوحو

ګورځيدای مسلمان له مسلمان سره
د دوستي او وروروي پرمختګ وړ
باندې ټينګ ولاړوي، له هغه
سره متعهد وي، د هغه خير خواه
وي، له هغه سره خو اخوږي او
همدردي لري، کوشش کوي
هغه خنډونه او عواصل له مينځه
يو سي چي د مسلمانانو تر مينځ
تفرقه او بېشتون، اختلاف او ځان-
نځني، راوي او هڅه کوي چي
د ډېمن په مقابل کي خپل
صف متحد او منظم کړي او هيڅ
وت او درز پکي پر پټه دي او
پدې توګه د خداي هغه مينه او
مېټه راجلب کړي چي واي:
ان الله يحب الذين يقاتلون في
سبيله صفاً کاملهم بنیان مرصوص.
الله له هغو مجاهدينو سره مينه
لري چي د هغه په لاره کي
داسي پوه متحد او محکم صف
په تشکيلولو سره جنگيږي لکه
انګاف شوي ټي درزه ديوال.
د وېش ضمير خاوند مسلمان
پدې پوهيږي چي اتحاد او يو
والي د مسلمانانو د بډي او
کاميابي ستر عامل او اختلاف
او تفرقه د بربادي او ورکاوي
موجب دي خپله ټوله مينه او
دوستي مسلمان او خپله ټوله
کرکه، بغض او نفرت کافر ته
متوجه کوي او پدې وسيله خپل

پروپاگند یا کشنده ترین سلاح

جنگ روانی

جنگ روانی دشمن است اختصاص می‌دهیم و اگر فرصتی دست داد در مقالات بعدی سلاحهای شائعه پراگنی و شستشوی دماغی را مورد بحث قرار خواهم داد. مفهوم پروپاگند و تعریف آن:

در عربی از کلمه پروپاگند به «دعایه» تعبیر می‌نمایند و دعایه مفاهیم متعددی دارد، زیرا در توالی اعصار و قرون مفهوم آن تغییر خورده و تعدیلاتی بر آن وارد شده است..

نخستین کسیکه این کلمه را بمعنی دعوت استعمال نمود حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) بود که در دو مکتوبش به هرقل پادشاه روم و مقوقس پادشاه مصر آنرا بکار برد، در رساله رسول کریم علیه افضل الصلوة والتسلیم به هرقل بروایت امام بخاری چنین آمده است «بسم الله الرحمن الرحیم من محمد بن عبدالله ورسوله الی هرقل عظیم الروم، سلام علی من اتبع الهدی، اما بعد:

کسیستن شیرازه ای که وی را بادینش و ارزشهایش و اخلاقش پیوند می‌دهد، و در نتیجه از هم پاشیدن وحدت و هم آهنگی امت اسلامی و ضعیف ساختن و

ترجمه بالتصرف: ع. سرباز

در نهایت بلعیدنش.. بنابراین ما فرزندان مکتب توحید مخصوصا در افغانستان بخون خفته که با ابرقدرتی مکار و فریبگر و شیطانی دست بگریبان هستیم خیلی زیاد به درک طبیعت و چگونگی این جنگ روانی و شناخت اسلحه و روشهایش و اندازه گیری خطراتش ضرورت داریم تا نگذاریم دشمن به اهدافش دست یابد و تا بتوانیم بعد از نقش بر آب کردن پلانیهای دشمن، جنگ روانی مضادی را بمنظور حواله دسائس دشمن بطرف خودش، بکار بندیم.

درین مقاله سخن را به پروپاگند که یکی از کوبنده ترین سلاحهای

امت اسلامی درین برهه تاریخی وارد مرحله خطرناکی از زندگی خویش که دیگر ملت های روی زمین نظیر آنرا مشاهده نکرده اند، شده است...

دشمنان از هر طرف بالایش هجوم آورده و سرزمین ها و ثروتها و افکار و مقدساتش را مورد تاخت و تاز قرار داده اند، و جمعیتش را پراکنده و به اختلافش افزوده اند، و ستمهای بحق این امت روا داشته اند که بنوشتن نیاید و بگفتن تمام نشود.. از جمله اسلحه کشنده دشمن یکی هم جنگ روانی است که مثلث شیطانی کمونیزم، یهودیت و صلیبیت در برابر این امت از آن کار میگیرد، و درین راه همه وسائل مطبوعاتی و سمعی و بصری خود را استخدام می کنند و روشهای مختلفی از قبیل پروپاگند، پخش شائعه و شستشوی مغزی را بکار می بندد.. و اولین و آخرین هدف دشمن عبارتست از درهم شکستن عقیده این امت.. و

فانی ادعوک بدعاية الاسلام اسلم
تسلم يؤتک الله اجرک مرتين ،
فان توليت فان عليک اثم الاريسين
ويا اهل الکتاب تعالوا الى کلمة
سواء بيننا وبينکم .

ترجمه : بنام خداوند بخشنده
و مهربان از محمد فرزند عبدالله
و فرستاده الله به هر قل امپراطور
روم ، سلامتی باد بر کسیکه از
راه راست پیروی می کند ، و بعد
از سلام ، من ترا به اسلام فرا
میخوانم ، اسلام بیایور سالم
خواهی ماند و خداوند دو اجر
برایت خواهد داد ، و اگر اعراض
نمائی گناه همه پیروانت بدوش تو
خواهد بود ، و ای اهل کتاب
بیایید بطرف کلمه ی که ما و شما
مشترکا به آن عقیده داریم .
مفهوم دعایه بمعنی دعوت از
مفهوم عصری آن که همان
پروپاگند یعنی پخش آراء و افکار
است تفاوتی ندارد . مگر این
اصطلاح در میدان سیاست رنگ
دیگری بخود گرفته و به اکاذیبی
که جهت زیب و زینت دادن
آراء و افکار پلید بکار میرود ،
اطلاق میشود ، و بدین ترتیب
این کلمه از مفهوم دعوت که
بر اقناع و وضوح استوار است به
مفهوم تسلط بر افکار و تلقین
چیزی بر دیگران انتقال یافته

است . . و این مفهوم یعنی مفهوم
دوم در اثنای جنگهای جهانی
اول و دوم تبلور خاصی داشته
است .

بعد از جنگ جهانی دوم حینیکه
جنگ روانی بازار گرمی پیدا کرد
از پروپاگند یا دعایه به پیمانه
وسیمی استفاده بعمل آمد زیرا
برداشت از جنگ روانی چنین بود
که جنگ روانی یعنی پروپاگند
مبنی بر استفاده از درسهای علم-
النفس یا روان شناسی . این
معنی را میتوان از تعریفی که
فرهنگ اصطلاحات جنگی ارتش
امریکا برای جنگ روانی ارائه
داده است ، بوضوح فهمید ، در
آن فرهنگ آمده است (جنگ روانی
عبارتست از بکار انداختن پلانی
از جانب دولت برای اجراءات
پروپاگندی بمنظور تاثیر انداختن
بر آراء و عواطف و مواقف و
روشهای گروههای پیکانه دشمن
یا بیطرف یا دوست بگونه ای که
در برآورده شدن سیاست دولت
و اهداف آن کمک نماید) باین
ترتیب می بینیم که جنگ روانی
بر اساس پروپاگندی که هدف از
آن درهم کوبیدن معنویات دشمن
با اتکاء بدروغ و فریب بطریقه
منظم و محکم در جنگ و صلح
علی السویه می باشد ، استوار

است . و پروپاگند یا دعایه با این
مفهوم در شمار وحشتناک ترین
و برنده ترین سلاح جنگ روانی
در می آید . . دشمن وحشی و
شکست خورده ما که در میدان
نظامی در برابر نیروی ایمان
مجاهدین دلیر و قهرمان ما بزانو
در آمده است ، درین روزها بیش
از پیش و به پیمانه وسیعی ازین
سلاح کار میگیرد و از طریق
دستگاههای دروغ پراگنی و کفر
پخش کتب خواهی داد و فریاد
براه می اندازد که فلان جا
دشمنان باصطلاح انقلاب (!)
هفت ثور سرکوب شدند ، و در
فلان منطقه فلان تعداد از فریب
خوردگان بدولت انقلابی خود
پیوستند ، و فلان تعداد باصطلاح
که در اثر تبلیغات زهر آگین دشمنان
انقلاب (!) وطن را ترک گفته
بودند ، بوطن باز گشتند !!! در
فلان ولایت فلان مقدار زمین به
دهقانان و زارعین بی زمین توزیع
گردید !!! و . . . . .

همه این پروپاگندهای دروغین
برای آن صورت میگیرد که از
یک طرف روحیه مجاهدین قهرمان
ما ضعیف شده و هر جبهه در
هر جا که هست فکر کند که
با تسلیم شدن و یا سرکوب شدن
فلان و فلان که دارای چنین

و چنان قدرت و توان بودند دیگر مآتاب مقابله با روسها را نداریم و آنها ما را نیز سرکوب و یا گرفتار خواهند ساخت ، پس بهترست تسلیم شویم !

و یا اشخاص فقیر و نادار و بی زمین و ضمناً ضعیف النفس فکر کنند که راستی روسها و مزدوران شان توانسته اند حکومت الحادی خود را تحکیم بخشند زیرا در فلان منطقه که تحت کنترل مجاهدین بود ، ایشان اکنون زمین توزیع می کنند و این بدان معنی است که حتماً آنها را تحت کنترل در آورده اند ، پس مقاومت فائده ندارد باید پیش از پیش تسلیم شد و زمین گرفت !! و نیز مهاجرین فکر کنند که آرامش در کشور برقرار شده و روسها از بمبارد خانه ها و منازل و قریه ها و شهرها دست کشیده اند و میتوان بوطن بازگشت زیرا فلان تعداد بوطن بازگشته اند !!

و هم بدینسان روسهای وحشی و مزدوران فرومایه شان بطریقه های دیگری نیز از این جنگ روانی استفاده می کنند مثلاً اعیانا پخش امید کاذب در بین مجاهدین و مهاجرین به حل قضیه افغانستان از راههای دیپلماتیک و مذاکرات

صلح تا با امید به حل سیاسی همت شان مست گشته و خونهای گرم شان که از خشم و غضب بجوش آمده است سرد شده و سلاح را بزمین بگذارند و مقاومت را بیفانده انکارند زیرا روسها از طریق حل سیاسی و دیپلماتیک افغانستان را ترک خواهند گفت !!! و این روش پلید سال گذشته قبل از آغاز باصطلاح مذاکرات صلح جینو از طرف شیاطین روسی باینگونه مورد استفاده قرار گرفته بود که اعلامیه های توسط طیاره در بعضی از جبهات مجاهدین پخش کرده مژده داده بودند که قضیه افغانستان حل شده است و ایشان باید سلاحهای خود را بزمین بگذارند !! و از انواع جنگ روانی دشمن مکار یکی هم ایجاد یأس و نومیدی در بین مجاهدین نسبت به اتحاد در بین رهبران جهاد و در قلوب مردم مسلمان نسبت به مجاهدین و ایجاد شک در مورد پیروزی نهائی جنود اسلام بر جنود کفر و بزرگ جلوه دادن اختلافات مجاهدین می باشد که درین روزها بازار گرمی دارد و آنانیکه در تضعیف اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان کار می کنند زمینه خوبی

را برای پیشبرد این نوع جنگ روانی از طرف دشمن لئیم و لعین آماده می سازند .

بهر صورت دشمن شاید هر قدر که از این آخرین تیر در ترکش داشته خود استفاده نماید باز هم مطمئن هستیم که بر مجاهدین قهرمان و مهاجرین درد دیده و ملت مسلمان و پیکارگر ما مؤثر واقع نمیگردد زیرا این ملت مسلمان است و مسلمان بانور ایمان و فراست خدا داد میتواند در روشنی اطاعت از احکام الهی به پلانیهای شوم دشمن کافر پی برد و آنها را خنثی نماید و در رد همه این اسلوب های جنگ روانی دشمن و بی تاثیر ساختن آن انگاه و امید و باور به این آیات بینات قرآنی که بهترین اسلحه ضد جنگ روانی است و نظائر آن که در کتاب حکیم زیادست ، کافی بوده و از برندگی این سلاح خطرناک میکاهد و حتی آنها را متوجه خود دشمن می سازد : « کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله » . . . یعنی چه بسا گروه کمی که به امر خداوندی بر گروه زیاد غالب شده است و « الذین قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا

حسبنا الله ونعم الوكيل». یعنی و آنانکه گفتند به ایشان مردمان که کافران لشکر جمع کرده اند، بمنظور مقابله با شما، پس بترسید از آن لشکر، پس زیاد کرد این سخن ایمان ایشانرا و گفتند بس است ما را خدا و نیک کارگزار است.. و «ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين» و سست نشوید و غمگین نباشید و شما برتر هستید اگر مومن باشید.. و ده ها آیه دیگر..

اکنون باز میگردیم به تقسیم پروپاگند:

از ناحیه مصدر و هدف پروپاگند را اصطلاحاً به سه دسته تقسیم کرده اند و آنها عبارتند از:

۱- پروپاگند سفید: و آن پروپاگندی است که دارای مصدري معروف و هدفی معین بوده و دارای صبغه راستی و صدق است و ممکن است این پروپاگندیا دعایه را با معنی دعوت به حق و خیر نزدیک دانست...

۲- پروپاگند سیاه: و آن پروپاگندی است دارای مصدري ناشناس مانند پروپاگندهائی که از رادیوهای سری پخش میگردد و از اوصاف آن پخش شعارهای پر رزق و برق، و دروغ و خدعه و قلب حقائق بوده و بیشتر

بر تکرار مطالب جهت جانشین ساختن آن در اذهان مردم اتکاء می کند... اینگونه پروپاگندها و تبلیغات دروغین عمدتاً از طرف رادیو هائیکه سرداران خونخوار کرملین در اختیار مزدوران خویش میگذارند تا بر غلبه مات و خاک و منافع ملی خود و بنفع روسها بر نامه پخش کنند، بنشر می رسد که از آن جمله میتوان از رادیوی نام برد که عده از مزدوران کرملین از ماسکو بر علیه جمهوری اسلامی ایران توسط آن چرندیات و دروغها و اباطیل را که کرملین به خورد شان می دهد، پخش می کنند و اکاذیب پوچ و واهیات بی ارزش شان یکرنگ و تکراری می باشد.

همچنان پروپاگند سیاه از طرف آنعده از وسائل دسته جمعی که دارای مصدري شناخته شده می باشند، پخش میشود و همه صفات دروغگویی و خدعه و مکر و غیره که در بالا ذکر شد در آن وجود می داشته باشد که رادیوی استعماری ماسکو و رادیوی مزدوران کابل از چنین رادیوها اند و دروغهای شاخدار و تبلیغات زهر آگین پروپاگندهای مسموم کننده همه پروگرامهای

این دو رادیوی شیطانی را تشکیل میدهد و هرکسی و لودارای عقلی کودکانه هم باشد با چند لحظه گوش فرادادن بآنها میتواند باین حقیقت پی برد و هم بدینسان با یک نظر در وسائل سمعی و بصری شرق و غرب و حتی عده از کشورهای اسلامی که در تحت تسلط حکومت های طاغوتی قرار دارند چهره کریه پروپاگند سیاه را میتوان دید، کمونست های یمن و متذکر عماله رادیو حزب بعث حاکم در سوریه، و را دیو کمونیست های یمن، اما مثال پروپاگندیا تبلیغات سفید که منطبق با حقائق بوده و پرده از چهره کثیف طواغیب و استعمارگران و دشمنان اسلام چه در شرق و چه در غرب برمی دارد، آن حقائق است که در در مورد ماهیت اسلام ستیزانه حزب بعث سوریه پسر دمداری حافظ اسد این مزدور کثیف کرملین از رادیوی مجاهدین سوریه پخش میشود و افشاگری های که توسط رادیوی انقلاب اسلامی افغانستان صورت میگردد و مشت محکمی است بر دهان پلید و دروغباف و دروغگوی گرگان ماسکو و شغالان کابل.

ادامه دارد

افغانستان اور ژنيو خبری

د اوری میخواید خوښه نیکیرد
انتقام میجوید میهنی که من دارم
د افغانستان مسلمان ولس د
اسلامی عقیدې له مخې امن
خوښوونکي او په سوله مین ولس
دی. او تل یې د سولې، امنیت
او ښه ګاونډیتوب د فضا را پیدا
کولو په لاره کې هڅه کړیده.

له ډیرې پخوا یې د تیرۍ کوونکو
او ښکیلاکرو پر خلاف د خپل
مخالفت غږ پورته کړېدی او تر
اسارت لاندې ملتونو سره یې
د آزادۍ په لاره کې له هغوی نه
هیڅ راز مادي او معنوي مرستې
ندې سېمولي.

د افغانستان مسلمان ملت
د فلسطین د داعیې کلک ملاتړ
کړی او د اسرائیلو د تیرۍ په
مقابل کې د خپلو فلسطیني وروڼو
د حقوقو د دفاع په اړخ کې ولاړ
دی. هغه وخت چې د فلسطین
او نورو عربي هیوادونو او اسرائیلو
ترمنځ توده جګړه روانه وه
د افغانستان په ګوټ ګوټ کې
له فلسطیني جنګیالیو سره د مرستې

لپاره اعانه او چنده تولیدله او
د کابل ښار د پلخشتي جاسع
جومات د دغه اعانې او چنډې
تولیدولوی مرکز و،

کڼ شمیر خلکو د وخت له
نا مطلوبه حکومت څخه وغوښتل
چې د دوی لپاره لازم تسهیلات
برابري شي خو له فلسطیني وروڼو
سره په تاوده ښکېر کې اوږه په
اوږه ډیر غلګرو اسرائیلو پر خلاف
وجنګیري. او همدا اوس هم
سره لدې چې افغانان پخپله له یوه
نړۍ خور ښکیلاک ګرېځکت سره په
یوازي ځان او تش لاس جنګیروي
د افغانستان د مجاهدینو مشرانو
د فلسطین قضیه خپله قضیه
ګڼلې ده.

او پداسې شرایطو او حالاتو کې
چې د افغانستان مسلمان ولس له
سره وحشي استعمار سره په یوازي
ځان د سرو وینو په بهیدو ډغري
وهی په نړیواله سویه او
مجامعو کې یې د آزادۍ غوښتونکو
غورځنگونو بشپړ تائید او ملاتړ
کړېدی او د بین المللي تا وجنو

حالاتو په وړاندې یې تفاوته ندې
پاته شوی.

او نن چي پخپله افغانستان
د روسي ښکیلاک تر نظامي یرغل
لالدي راغلی، افغانان یې د ایمان
په وسله او د مټ په زور په
یواځي ځان په نره مقابله کوي،
او د آزادۍ په لار کې ویني تویوي
مالونه قربانوي او سرونه.

د افغانستان د مسلمان ملت
مقاومت د استعمار او تیرۍ
کوونکو پر خلاف پر اسلامي عقیده
او اندو د ولاړ جهاد دی او
تر هغه به دغه جهاد روان وي
چې بشپړې خپلواکي او د اسلامي
حکومت د ټنګیدو لوړې هیلې
ته نه وي رسیدلې.

د روسانو دغه بیشرمانه او
برېښه تیرۍ په سیمه او نړۍ کې
د نا کړارۍ او بی امنۍ اوربل
کړې چې د سیمې او نړۍ د ډیرو
هیوادو خپلواکي او د منطقي
سوله او امنیت یې له سخت تهدید
او ګواښ سره مخامخ کړې دي.
افغانان څه کوي: هغوی په

پواځي سر د خپل دين او آزادي
د دفاع په لار كې راولاړ شوي
قرباني وركوي او تيري كوونكو
سره مقابله كوي ، او د سره
بېكياك د سيلاب په مخه كې
د فولادو د غره په څير ولاړ دي .
افغانان لداسې پېښو سره د اشنائي
اوږده سابقه لري او ځكه خويي
اوسني ژغورنده مقاومت بريالي
پرمخ روان دي .

تاريخ شاهد دي چي د افغانستان
آزادي د توري په زور ساتل
شوي او كتل شويده او همداسي
په د توري په زور كتل كيږي
او ساتل كيږي .

د روسانو له نيغ په نيغ پوځي
يرغل وروسته چي د ملگرو ملتو
اداري د افغانستان د قضيه
د سياسي حل !!! په نامه كومي
غږي پيل كړيدي هغه نه
د نړيوال عدالت پر بنسټ ولاړي
دي او نه خپله د ملگرو ملتو
له منشور اساساتو سره اړخ لگوي ،
او دادي د دريم پر او په پای ته
رسيد وسره يي يوځل بيا د ناکامي
څپري پرمخ وخوړلي د دغه راز
خبرو د جريان ناکامي خوموږ
د ځانگړو خپرونو او اعلاميو
له لاري معكي اټکل كړي وه ،
هغه وخت چي د قضيه د ذيدخله
لوريوله كېدون نه پرته د مذاكراتو

جريان پيل شو .

پدي هكله د مجاهدينو موقف
روښانه دي او هغه دا : لكه
څنگه چي په مخامخ او ډگري
معامله كي يي له روسانو مخ ندي
اړولي د همدارنگه د خبرو او
مذاكرې له ميزنه هم مجاهدين
مخ نه گرځوي ، چي له روسانو
سره د هغوي پروتو او د هغوي
د تيري د پای ته رسيدو په
باب خبري وكړي . پدي شرط
چي خبري د قضيه د ذيدخله
طرفو يعني مجاهدينو چي د خپلي
آزادي او روا حقوقو د كتلو
لپاره جنگيږي او تيري كوونكو
روسانو ترمنځ مستقيمي خبري
وي . او هغه شان چي مجاهدين
د مبارزي او تودي جگړې په
ډگر كې پاته ندي راغلي همداسي
د خبرو او منطقي په ميدان كې
هم د خپلو حقوقو د اعادي په
لاره كې پراخه ځواك او توان
لري .

له موږ سره د خپل قهرمان
ملت مقاومت او جهاد مطرح
دي او د روسانو غير قانوني او
بيشرمانه تيري ! زموږ ملت ته
هيڅكله هم داد زغم وړنده چي
د دوي له جهاد او مقاومت څخه
دي پواځي د مهاجرو مسأله
جوړه شي ځكه د مهاجرو مسأله

او نوري تاوجني پېښي د روسانو
د همدغه نظامي تيري له امله
منځ ته راغلي دي او كله چي
دغه تيري پای ته ورسيږي
د مهاجرو مسأله او نور قضايا
پخپله اواريږي .

افغانان لكياډي وينه او سرونه
وركوي او خپل جهاد پرمخ
بياي او د آزادي په لار كې د سر ،
مال او اولاد قرباني وركوي ،
افغانان را پاڅيدلي او د بېكياكگرو
پر خلاف مبارزه كي يي خپلي سيني
سپر كړيدي . افغانانو پاڅون كړي
او دنړي د وحشي استعمار
پر خلاف يي د جهاد او مقاومت
توغ او چت كړيدي ، او روسان
هم د دوي د حقه مبارزو د ځپلو
لپاره له هيڅ وحشت او بربريت
نه ډډه نكوي او لكياډي خپلي
قواوي زياتوي او نوي پوځونه
افغانستان ته راليري :

او پدي منځ كې د ملگرو ملتو
اداره د هغه سرمنشي او خاص
استاځي يي لكياډي يي او ماچه
ځانونه خولي كوي او هسي د نښي
شاوخوا ولي ، د ايران كابل او
اسلام آباد چكرونه وهي او پدي
ډول هم ځانونه غولوي او
هم نور .

او كله د هغه او دغه ترمنځ
د سياسي حل !!! د خبرو جريان

اعلان کالبدی، خو ورځی په
ژبنو کی تیری کړی او پدی
لړکی خو کله قضیه په سلوکی
پنځه نوی حل وېولی یا لږ تنزل
وکا داسی چی یوازی خبری
سودمنی وینیی او په راتلونکی
کی یی دوام ته اشاره وکا.

او روسان پدی تمه چی له
یوی خوا د نړیوالو په اذهانوکی
د خپل وحشت او تیری په باب
نظرونه واړوی او له بلی خوا
د ځینو سادکالو او بی بصیرته
کسانو هواسطه یوه هنگامه رامنځ
کړی دغه خبرو ته مازی سرو
ښوروی خپل غلام شا محمد دوست
ورته په شا وتپوی او غواړی
چی لدی لاری په خپلو جنایاتو
او رسواویو سرپوښ کیردی، او
له داخلی او خارجی فشارنه
د ژغورنی او د خپلی بایلی سیاسی
اېرو دا عادی په لاره کی کتبه
واخلی.

چی دادی دغه خبر ودریم
پراوهم د لومړی او دوهم پړاو
په څیر پرتندی د ناکامی داغ
وخور اوشیر میاشتی وروسته یی
د څلورم پړاو وار را رسیری.

دغسې جریانات او لاری چاری
پرتنه لدی چی د ملگرو ملتو
د اداری لا مسخره توب او دغه
مؤسسی غیر اغیز متوب او

بیکاری ثابته کړی بل څه
نشی کولی.

لکه علامه اقبال چی ډیر غصکی
اټکل کړی و:

برفتد تا روش رزم درین بزم کمین
دردمندان جهان طرح نو انداخته اند
من ازن بیش ندانم که کفن دزدی چند
بهر تقسیم قبور انجمنی ساخته اند
خو د افغانستان مسلمان ولس
پوه دی هغوی د قضیې د حل
رېښتینی لاره پیژنی او هغه
وسله وال جهاد او مقاومت دی.
د افغانستان د مسلمان ملت

جهاد د هیواد له پرتم زیړونکو
دنکو غرو پیل شویدی او د هواد
د پاکی غییری په وینو لرلیو
سنگرونو کی یی دوام موندلی او
له همدغه سنگرو به زموږ د
اسلامی انقلاب د بری مظاهره
کیرری. دغه پاڅون او انقلاب
د هیواد په ویاړلو سنگرونو کی
پیل شوی او د همدغه سنگرونو
له لاری به زموږ او روسانو
ترمنځ فیصله صورت موسی.

«ویومئذ یفرح المؤمنین بنصر الله»

درسهایی پیرامون مبارزه اسلامی

نویسنده: سعید حوی

مترجم: سعش

اسلامی است در زمینه، به نحویکه شائسته و مناسب تعالیم والای اسلام باشد. ما در گذشته هم یاد آور شدیم و درین کتاب هم چیزهایی را که نقش کمک رسانی را بازی می کند یاد آوری خواهیم نمود، و در عین حال ما در اینجا این را هم یاد آور می شویم که آنچه ما در اینجا تشخیص و قلمداد می کنیم اجتهاد و برداشتی است قابل مناقشه، اجتهاد و برداشتی نیست که مناقشه ناپذیر بوده و ثانی نداشته باشد.

شکی نیست که مثالی ترین شکل درین زمینه آن است که از خلال مناقشه و مباحثه بدست آمده و از حلاجی تجربه و آزمایش برآمده باشد. . . آنچه درین جا از اهمیت ویژه برخوردار است همانا دست دوستی دادن مسلمانان یکدیگر بوده و باید مرزهای جستجو شوند که تلاقی آراء و نظریات را در همه سطح ما تاسین نمایند.

بر همه مسلمانان است که تلاش خود را درین جهت مبذول داشته و برماست تا از آن شکل سازمان های جستجو نمائیم که آرمان یاد شده را تحقق بخشد و در جستجوی شخصیت هایی باشیم که قابلیت و شائستگی انجام رسالت مذکور را دارا باشند و باید موانع و مشکلات حائل در راه تحقق مأمول فوق تشخیص گردد و در امحاء و اذاله آن کمر بندیم.

مسلمانان بفضل خداوند و یاری آن از رسیدن بذروه کمال در امور نام برده هرگز عجز احساس نخواهند کرد، و بر آنها است تا در برابر آنهائیکه اراده سنگ اندازی در راه انجام این سترگ فریضه دارند موقف واحدی اتخاذ نمایند.

یقیناً از جمله چیزهاییکه ما را در انجام ان رسالت یاری میدهد همانا هسته گذاری یک الف باء سازماندهی و ایجاد یک ینش وسیع

درس سوم!

«ضرورت جستجو از نمونه های سازمانی بغا طر جنبش اسلامی یکتا»: تشکل یابی مسلمانان بحیث یک قدرت از وجیهه ها و فریضه های است که بدوش مسلمان گذاشته شده و آیه های مبارک «واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا».

(آل عمران: ۱۰۳)

و «ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ربکم».

(انفال: ۶۰) نشانگر حقیقت فوق است. آری همه مسلمانان بکفایت دارند تا در جهت تحقق و انجام وجیهه یاد شده تلاش نمایند، ولی اینکه مسلمانان چگونه بحیث قدرتی در یک کشور متشکل می شوند؟ و چطور می توانند در یک منطقه نیروی واحد را تشکیل دهند؟

و آیا خواهند توانست در قاره از عهده این مسئولیت بر آیند؟ و آیا شائستگی آنها دارند تا بحیث نیروی در جهان تکتل یابند؟

واضح است تا زمانیکه هر قدر مسلمان مازماندهی نگردیده و تا هنگامیکه سازمان های اسلامی اهداف خویش را توحید نبخشند، سهل انگاری خطری در انجم بسا وجبیه ها بمیان خواهد آمد، از همین جا است که ضرورت برخورداری از عقلیت سازماندهی ای که بتواند سازمان باصلاحیتی را هسته گذاری نماید و توانمندی انکشاف آنرا داشته باشد، تبارز می کند، نا گفته نباید گذاشت که فقدان عقلیت یاد شده موجب خواهد شد که عفريت كفر سیاهی گستر، گام های راسختری خواهد نهاد و خطوه های وسیع تری خواهد برداشت.

آه! چه بی آمد دهشت را؟
چه قاجعه مشکل خیز؟

و چه گناه سنگین کمر شکن؟
درس چهارم: «درست راهیکه حسن البناء بر پیروان خطش در موقف گیری در برابر دیگران تعین کرده است».

حسن البناء که - که رحمت خداوند شامل حالش باد - در یادداشت های خود موضوعی را با عبارت زیر عنوان کرده است «موقف اخوان المسلمین در برابر دیگران».

شاد روان «بناء» در یادداشت - های خود رهنمائیهای دیگر را در

فراروی برادران همزمش قرارداده است:

۱- وجبیه یک برادر مسلمان است تا هدف خویش را بصورت تمام عیار شناسایی نموده و آنرا بحیث یگانه مقیاسی میان خود و دیگران قرار دهد.

۲- هر روش و برنامه که از اسلام پشتیبانی نکرده و بر پایه های عمومی آن استوار نباشد منجر به پیروزی نخواهد شد.

۳- هر گروه و هیئتی که با عملکرد خویش بخشی از بخش های برنامه «اخوان المسلمین» را تحقق بخشد مسوود تائید و پشتیبانی «اخوان المسلمین» در آن بخش خواهد بود.

۴- زمانیکه اخوان المسلمین گروهی با هیئتی را طرف تائید قرار میدهند آنها راست تا نخست این باور را بدست آورند که آن گروه و هیئت یاد شده هیچ زمانی هدف آنها را مورد انکار قرار نخواهد داد.

۵- احزاب و هیئت های سود بخش با تقویه و پشتیبانی از آنها، در جهت آرمان و هدف توجیه می شوند.

۶- اخوان المسلمین از هر طرز - دیدیکه خواهان توحید کوشش های مسلمانان در سائر اکناف این کره خاکی باشد استقبال نموده و مفکوره

«جامعه اسلامی» را چون نشانه از نشانه های بیداری مشرق مورد پشتیبانی قرار میدهد.

۷- اخوان المسلمین - یانه نیک و مخلصانه با همه هیئت های اسلامی داشته و با وسائل دست داشته در محدوده امکانات خود در جهت تقریب بین آنها تلاش بفرج میدهد.

اخوان المسلمین بآن باور است که دوستی بین مسلمانان بحیث نیک ترین اصلی در جهت بیداری آنها بوده و با هر گروه و هیئتی که قصد نطفه گذاری شبه هائیرا چون «قادیانگیری» «بهائیگری» در گستره مبانی و مفاهیم اسلامی داشته باشد از در رویا روی پیش خواهد آمد.

این قرقه و لوکه کوتاه میباشد ولی در آن سترگ مبادی و اساساتی نهفته است که پیرامون برخی آنها توقف نموده و مختصراً بتوضیحاتی می پردازیم:

۱- (وجبیه هر برادر مسلمان است تا در آرمان و هدف خویش شناسائی تمام داشته و آنرا بحیث یگانه مقیاسی بین خود و مردم تلقی نماید)، این اصلی اولین نقطه در استراتیژی ما بحساب می رود تا مسلمانان تقدیم جامعه اسلامی کنیم که همه چیز را به میزان اسلام سنجش نماید و در روشنائی

آن عمل کرده‌ها و کنش‌های خود را قالب بندی نماید و هر گونه ناکامی درین نقطه باعث آن می‌شود که همه معیارهای پیروزی نابود گردد.

۲- (پروش و برنامه‌ای که اسلام مورد پشتیبانی او نبوده و بر پایه‌های عمومی آن استوار نباشد به پیروزی منجر نخواهد شد).
موقف یاد شده موقف عمومی است که هرگز از آن تجاوز نخواهیم کرد.

یقیناً هر نظام و روشی که بر اصول بنیاد دین اسلام تمرکز نداشته باشد و یا علیه اسلام حربی را برانگیزد و یا گامی در جهت تحقق آن بردارد، نظامی است که جز زیان ابد سودی بر آن مرتب نخواهد شد و لو که نمودی داشته باشد زیبا و فریبنده و ادعایی داشته باشد بلند پروازانه و...

این تجارب لائیک و علمانی در مرزین ما جز اینکه ویرانی اقتصادی، سیاسی و ضعف نظامی را ببار آورد سودی را متوجه کشور‌های ما نخواهد کرد.

از همین جاست که بدیده احترام نگریستن ما بهر یک از نظام‌های غیر اسلامی محال می‌نماید همانطور که تصور امکان تحقق پیروزی از رهگذر این نظام‌ها از طرف پیروان مکتب قرآن محال

است.

۳- (هر هیئت و گروهیکه با عملکرد خویش بخشی از بخش‌های برنامه «اخوان المسلمین» را تحقق بخشد مورد تأیید و پشتیبانی «اخوان المسلمین» در آن بخش ویژه می‌باشد).

۴- (وجوبه «اخوان المسلمین» است که وقتی هیئتی یا گروهی را طرف تأیید قرار میدهند باید نخست این باور را بدست آورند که آن گروه و هیئت یاد شده هیچ زمانی هدف آنها را مورد انکار قرار نخواهد داد).

این دو نقطه یاد شده تمثیل‌گر استراتژی ما در برابر همه گروه‌ها و احزابی است که موجودیت دارند. بلی درین جا احزابی موجود هستند که با ما در حالت جنگ

و کشمکش قرار دارند که البته رویارویی ما در برابر آنها در موفات مناسب با موقف آنها است. چه اسلامی باشند، چه غیر اسلامی، و احياناً چنین هم می‌شود که آنها را مورد عفو و گذشت قرار دهیم.

اما موقف ما در برابر گروه‌ها و احزابی که بخشی اهداف ما را تحقق می‌بخشند باین بیان است که: هرگاه اطمینان حاصل کردم که اهداف ما در هیچ وقتی مورد انکار آن احزاب و گروه‌ها قرار نمی‌گیرد درین وقت آنها ازین ناحیه مورد پشتیبانی ما هستند.

بصورت مثال بسا دانشمندان در بخش‌های دانش و علم موجود هستند که هر یک از آنها بخشی اهداف ما را تحقق می‌بخشند،

مسلمانان برداشته می شود مورد انکار ما نبوده بلکه از آن پذیرایی و استقبال خواهیم نمود، مگر اینکه این گام از قماش (مسجد ضرار) باشد.

باید اذعان داشت که این فقره جزء مهم استراتژی ما را در میدان عمل تشکیل میدهد.

v- (اخوان المسلمین نسبت به همه گروه های اسلامی نظر نیک و مخلصانه داشته و با وسائل دست داشته در جهت تقریب آنها تلاش بخرج میدهد، اخوان المسلمین باین باور است که دوستی و سودت بین مسلمانان بحیث صالحترین اصلی در جهت بیداری بحساب می رود، و با هر گروه و هیئتی که قصد ایجاد شک و اشتباه در مفاهیم و معانی اسلامی

ممکن است که ما بخش بزرگ از عناصر مربوط بخود را با آنها گسیل داریم تا با آنها در نقش نبرد نه بنام گروه کار هائیرا اجراء نمایند و در اثناء کار با آنها همه التزامات وضع شده از طرف آنها را بپذیرا می شوند.

۶- اخوان المسلمین از هر طرز دیدیکه خواهان توحیدکوشش های مسلمانان در سائر اکناف این کره خاکی باشد استقبال نموده و مفکوره «جامعه اسلامی» را بحیث نشانه از نشانه های بیداری شرق مورد پشتیبانی قرار میدهد.

شکی نیست که این قاعده اساسی سهمی از اساس های طرز تفکر ما را بازگو می کند، و بهمین اساس است که هرگاهیکه در جهت گریجویی و ایجاد تقارب بین

نمونه های این گروه ها هرگاه منکر اهداف و آرمان های ما شدند ما از آنها پشتیبانی نخواهیم کرد و برادران خویش را نیز از رفتن بسوی آنها باز خواهیم داشت. ولی هرگاه باین باور شدید که آن گروه ها منکر آرمان ها و اهداف ما نیستند درینصورت مورد تأیید ما در بخش مذکور می باشند، شما می توانید بهمین مقیاس همه هیئت ها و احزاب موجود را مورد ارزیابی قرار دهید.

ه- (احزاب و هیئت های نافع و سود بخش با تقویه و پشتیبانی از آنها، در جهت آرمان و هدف توجیه می شوند). این اصل بحیث یک اصل عام، بخش بزرگ استراتژی ما را تشکیل میدهد. باین بیان که هر گروه سود بخشی که بخشی از اهداف منطقه ای و جهانی ما را تحقق می بخشد و هیچ زمانی آرمان ها و اهداف ما را مورد انکار قرار نمی دهد، ما در توجیه آن در جهت آرمان و هدف از تقویه آن دریغ نکرده و در جهت تضعیف آن قدمی بر نخواهیم داشت.

بصورت مثال: «گروه دعوت و تبلیغ» گروهی است که خدای تعالی در سطح جهانی و منطقه ای نسبت باسلام انجام میدهد، تأیید و تقویه همچو یک گروه از طرف ما از امکان بدور نبوده و بسیار

را چون قادیانگیری و بهائگیری داشته باشد رویارویی و مقابله پیش می گیرد) .

این قاعده از مهمترین قواعد طلایی استاد بناء در استراتژی عمومی ما بحساب می رود و ما با حرکت معارض با اسلام چون قادیانگیری و بهائگیری در تضاد بوده و در برابر همه گروه های اسلامی موقف مخلصانه و دوستانه اتخاذ می کنیم ، از همین جاست که گروه ها و احزاب اسلامی ، حیث حرکت های معارض در برابر ما شناخته شده بلکه ما تلاش بخرج میدهم تا بهر وسیله که باشد واسطه گرجوشی میان آنها باشیم . این قاعده که فوقاً از آن تذکر رفت ما را در برابر مفکوره «صف واحد اسلامی» و مفکوره «تعدد احزاب و گروه های اسلامی» قرار میدهد ، و ما باین باور هستیم که تنها موجودیت حب و دوستی در میان مسلمانان نه چیز دیگر ، نیکوترین و شائسته ترین اصل در بیداری مسلمانان بحساب می رود و از همین جاست که ما دست دوستی را بهمه مسلمانان دراز کرده و همه را بسایه سترگ خیمه دوستی و مودت دعوت می کنیم . بر مبنای همین قاعده این درک بما دست میدهد که امکان دارد در یک مملکت گروه -

های اسلامی زیادی پیا شوند ، امکان دارد که جمعیت های خیریه تشکیل شوند امکان دارد گردهم آئی هایی پیرامون دانشمندی در بخش علم و در بخش تربیه که از ویژگی اسلامی برخوردار باشند تشکیل شوند .

ما نسبت بهمه این گروه ها اخلاص می ورزیم و باندازه توان خویش تلاش می کنیم که نزدیکی را بین آنها ایجاد کنیم و حتی بالاتر ازین دم راه ما پیوسته ایجاد یک جبهه اسلامی در هر مملکت خواهد بود تا با تلاش ما ازین طریق مسلمانان موقف واحدی را در برابر هر پدیده اتخاذ نمایند و تا خویشین خواهی های خود را در راه خدا و خاص برای خدا فراموش نکنیم . آری ! زمانیکه

موقف ما در برابر احزاب اسلامی این باشد پس اساساً موقف ما در برابر هر فرد مسلمان این خواهد بود که دوستی مخلصانه را پیشکش آن نمائیم زیرا همین دوستی ایجاد گر اساسی در بیدار سازی یک فرد مسلمان خواهد بود .

شکی نیست که نقاط یاد شده بحیث نشانه های بزرگ در استراتژی عمومی و خصوصی ما بوده و اسناد بناء هم با طرح این نشانه ها ما را در راستای راه درستی در موقف گیری با دیگران قرار داده است .

حضرت عمر رضی اللہ عنہ او سیاسی چاری

یوہ ورځ حضرت عمر رضی اللہ عنہ د نرخ د کنټرولولو لپاره بازار ته لاړ، په بازار کې گرځېده، د هرڅیز د قیمت د معلومولو په هکله یې معلومات ترلاسه کول، چې یو سړی ور مخ ته شو او داسلامی حکومت له یوه والی نه یې د شکایت په توګه داسې عرض وکړ:

ای عمر! (رضی اللہ عنہ) تاسې له خپلو والیانو، عاملینو او ماورینو نه تعهد ترلاسه کړی، ضمانت مو ورته اخیستی، او څو شرطونه مو ورته تعین کړي، فکر کوی چې د خدای (جل جلاله) له عذاب

خبرو به یې ضمانت ورته اخیست:

- ۱- ان لا یرکب برذوناً .
په تاتاری آس بانسې به نه سپړیږي .
- ۲- ولا یلبس ثوباً رقیقا .
نری او نازکی جامې به نه اغوندي .
- ۳- ولا یأکل رقیقا .
او نرم خواړه به نه خوري .

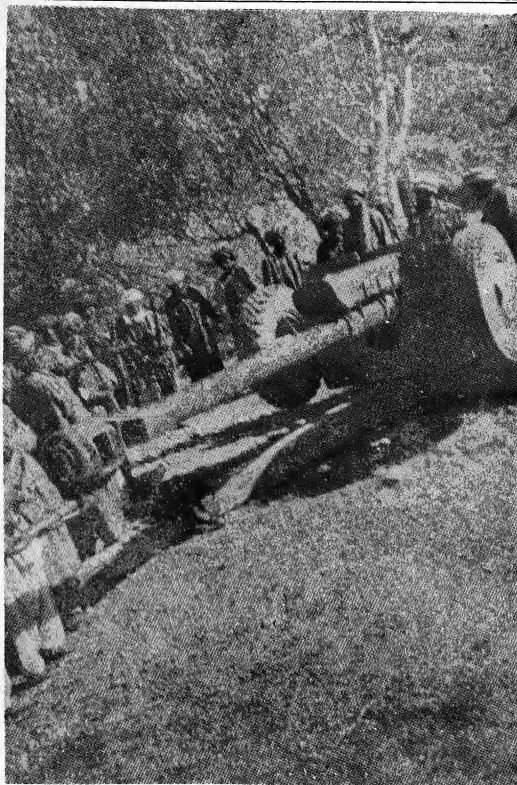
- ۴- ولا یغلق الباب دون حواجز الناس ولا یتخذ حاجباً .
د کار د دفتر دروازه به د خلکو په مخ نه بندوی او نه به په پرد دار د روی چې خلک د خپلو ستونزو لپاره په آزاده توګه د رښی .

حضرت عمر (رضی اللہ عنہ) به د خلافت په وخت کې د مسلمان ملت دهری طبقې د افرادو د ځانګړې او ټولنیزو اخلاقو د څرګندوالي څارنه کوله، چې په هرچا کې به یې څه نیمګړتیا ولیده سمدلاسه به یې متوجه کو، او نیمګړتیا ته به یې ګوته نیوه .

د اسلامی دولت د کارکوونکو د انتخاب او تعین په هکله یې خاصه توجه لرله او د هرکار لپاره یې داسې کسان ټاکل چې د نوموړي کار د اجرا کولو په ښه وړو و، په هر راز حالتو کې له انصاف نه کار واخلي، له ظالم نه د مظلوم حق ترلاسه کړي، او مظلوم د تیري کوونکي له تیري څخه وژغوري او څوک د داسې کار لپاره ونه ګمارل شي چې د هغه کار د کولو اهلیت پکې نه وي .

د یوه ماسور له ټاکنونه وروسته به یې له نوموړي ماسور څخه د څلورو عادلو او منلیو ګواهانو په وړاندې لیکي ژمنه او تعهد ترلاسه کاوه او په لاندې څلورو

حُخه به د دی تعهد ، تضمین او شرطونو په وجه خلاص شی ؟
په مصرکی ستا لخوا مقرر شوی
والی عیاض بن غنم (رضی الله عنه)
د نری ملل کدیس اغوندی او
د چاڼ شو واورو پوډی خوری.
امیر المؤمنین حضرت عمر (رض)
په یوازی د شکایت په اوریدو
عمل نه کاوه ، بلکې له شکایت نه
وروسته به یې هم پوره پلټنه کوله ،
لدى کبله یې د اسلامی دولت
مقتش (پلټونکی) محمد بن مسلمه
(رضی الله عنه) ته وظیفه ورکړه
چې مصر ته لاړتی او د نوموړی
عیاض بن غنم (رض) «چې شکایت
یې ورته شوی و» د ژوند
د څرنګوالی او له خلکو سره
د روی یې پلټنه وکړی او امیر -
المؤمنین ته یې راولی .

امیر المؤمنین محمد بن مسلمه
(پلټونکی) ته دا هم وویل :
عیاض بن غنم چې کومې جامی
اغوستی وی په هغو کې یې
راوله او د جامو د بدلولو وخت
مه ورکوه .

محمد بن مسلمه (رضی الله عنه)
چې د مصر والی (عیاض بن غنم)
ته ورغی وی لیدل د کار د دفتر
په وړاندې یې پهردار ولاړ دی ،
څوک نه پریریدی چې ورشی .
محمد بن مسلمه ځان ورته معرفي

و دفتر ته ورغی ، والی (عیاض
بن غنم) یې په داسې حال کې ولید
چې د نری ملل لباس یې په
تن کې ؤ ، ورته ویی ویل :
محمد بن مسلمه : ته امیر المؤمنین
مدینې ته غوښتی یی .

عیاض بن غنم : وخت را کړی
چې دا جامی بدلې کړم .

محمد بن مسلمه : نه ! داسې
نه کومې جامې چې دی په تن
کې دی هغه نشي بدلولی ، ځکه

چې د امیر المؤمنین همدا امر دی .
دواړه د امیر المؤمنین حضرت
عمر (رضی الله عنه) په امر
ته مصر ته د مدینې پلور
را روان شول .

حضرت عمر (رضی الله عنه)
د دوی له رسیدو لومړی خبرشو
چې پلټونکی (محمد بن مسلمه) او
والی (عیاض بن غنم) را رسیدونکي
دی د محکمې (مسجد) په لور
را روان دی ، دی څکې لدی چې

د نكريزو له سرخۍ
د رنگوله رنگينۍ نه
د سرور په ورځو شپو کې
د اختر له خوشحالي ته

اختره

دلته باقي رنځ او غم دی
د سم نه کړودا گيانو
دلته زړه د انسان شين دی
د شرف له لوستمارانو
دلته وينی دی بهيری
په بړچو د قصابانو
بيا چنگيز په نخيدو دی
په هلو کړو د خوارانو

ای اختره بختوره
ته سرور اورنگيتوب یی
د زرد اروپه کوروی
د یوالو باندی زرکوب یی
په پالنګ دې دردانو
دستی یو رنگین خوب یی
ته دنورو رنگین عید یی
ته دنورو خوشحالتوب یی

مولیر دېل اختر په هیله
دادې هاند کړو تنیرو
د آرمېن په قافله کی
په سینو باندی ښوئیرو
د یو بل اختر لپاره
په سرو وینو کی لمبیرو
د یو بل سیاه لپاره
تاریکو سره چنگیرو

نه ژوندون کی سوتیاری
نشته څرک له روښنای نه
د نكريزو له سرخۍ نه
د رنگو له رنگینۍ نه
د سرور په ورځو شپو کې
د اختر له خوشحالی نه
دلته باقي رنځ او غم دی

غونچه

(کازادلام)

چی را غولډ چیرته قدرت په یو نقطه شی
گرنگونو ته روانه جامعه شی
بد بینې، بی باوری چی منځ ته راشی
له هر چا سره ملګری اندیښنه شی
وله یوه لاسه ټک نه خپړی» متل دی
دیر کلان چی غاړه ورکړې، نو غونچه شی
چی سرکیردی پرستېدې د پلک کوزارته
نو د پېښ پلاښ نړی جوړ توره تیره شی
چی په مینه کی پټنګ غولدی رښتیت وی
په رڼا دېل شمعی سره لمبه شی
څو خوری وری کړې چی سره یو شی
پوځ خنځیر او یوه ټینګه سلسله شی
پر غلیم، کوزار ته هله شی را جوړه
کوبه توره چی په اوړی تکه سره شی
چی دېل او دلایل وی عمل نه وی
افسانه شی، افسانه شی، افسانه شی
عمل دیر خبری کمی هوښیاری ده
نو اوږدی خبری همی سفسطه شی
کاف ولام له خپله ژونده کیله من دی
چی ناخوال چیرته اوړی دیر خفه شی

د اختره سوغات

اختره راغلی شتری مه شی په خپرونو راغی
د اسلامی امد تاریخ کی د ښادی یادګاری
ستا په راتلو په یسا سنت د اسمعیل تازه کړو
د ابراهیم د ستر ملت د قربانی یادګاری
اختره ښه شو چه ته راغلی ستا تحلیل لپاره
په ډیره مینه د تن وینې په سیالی ورکړو
ستا په راتلو به نورهم گرم کړو سنگر د جهاد
ستا قربانی کی د سرونو قربانی ورکړو
ستا د راتلو په حکمت مولیر پوهیدلی یوځه
ته پاک الله (جل جلاله) یی رالیږی امتحان لپاره
دالوی ازمیښت به مولیر دجنگ په لوی میدان ورکړو
مولیر خپل ځان قربانو د خپل سبحان لپاره
ته څومره خوږی ستا راتګ لا فبتور دی څومره
ستا په سوغات کی به خپل کورته سړی جامی لیږه
د جنت حوری می راتلو ته منتظر ناستی دی
اختره زه ورته د سرو وینو تحفی لیږمه
زما ولس د سره ټکیلاک په ضد قیام کړی دی
زموږ جهاد به لوی اختر د آزادی راوی
دی هر کله کی موږ به وینو سړی جامی اغوستی
دا قربانی به موجونګری ته ښادی راوی
زموږ ولس به ستا مانعنه په ډیر فخر سره
د خپلو وینو او سرونو په بدل کی کوی
د آزادی اختر به راوی بهار ښه راشی
په دغه لارې قربانی به په عمل کی کوی

ایکاش نبود

ارذل عمر بهر شاب نبود
کاش عمر را این شتاب نبود
حرص سیم و زر چو ناب نبود
کسب قدرت بجز سراب نبود
کج کلاهی بهیچ باب نبود
فکر این روز در حساب نبود
بود آهن ولی مذاب نبود
اینک ازخون زمین خضاب نبود
پرچم و خلق بی کتاب نبود
وطن ما چنین خراب نبود
بهر «ایزم» ها نصاب نبود
مارکس را بهر ما کتاب نبود
بوده آب صفا شراب نبود
در جهان ریخ بی حساب نبود
لیننی را حیا و آب نبود
خوب شد در رخس نقاب نبود
مات ما، بدان! که خواب نبود
دست مردان بخون خضاب نبود
دل اولاد او کباب نبود
خون بلب داشت و آن عناب نبود
وہ چه زیباست که در گلاب نبود

کودکی را اگر شاب نبود
دورپیری نبود و بانگ رحیل
مرد خود بین و بی درایت را
کاش میدید این حقیقت را
کور، گرمی نبود چشم خرد
مارکسیست و وکالت شورا
آنکو داود مستبد خوانند
گر نمیداده راه ملحد را
فکر کوتاه اگر نبودی شان
دست ماسکو اگر دراز نبود
ملک ما بود میهن اسلام
بس بما بود مصحف عظمی
در خم ما چه بود غیر صفا؟
کاش لینن نبود و مارکس نمی
بد بگفتند مردم دنیا
عصر ببرک که هست میراجل
پرچی ای تو چاکر روسان
سرخود را در کف جهاد نهند
تازک دشمن شکافت سینۀ مام
دیده باشی شهید میهن را
سرخ جامۀ شهید وطن

پرچم و خلق را «مهاجر» گفت

کاین دجالان، بجز دواب نبود

مینځه راووته مونږ وویل : داد
امیر المؤمنین (رضی الله عنه)

مینځه ده ، هغی (مینځی) زمونږ
خبری واوریدی او وی ویل :
نه زه د بیت المال مینځه یم !

مونږ وویل عجیبه خبره ده
حضرت عمر (رضی الله عنه) د ځان
لپاره هېڅ نه خوښوی ، دا خبره
حضرت عمر (رض) ته ورسیده او
له مونږ نه یې پوښتنه وکړه :
تاسی څه وویل : مونږ هغه خبری
یوځل بیا تکرار کړی .

حضرت عمر (رضی الله عنه)
وفرماییل : واورئ ! څه چې
ماته له بیت المال نه روانی :

۱- د گرمی او یخنی لپاره یوو
جوړ لباس (کالی) .

۲- د حج او عمری لپاره سوری .

۳- د یوه متوسط الحاله (میانه)

قریشی په شان د خپل عیال لپاره
د خوراک ، خټیاک او پوښاک
سامان .

۴- او د مسلمانان په حیث

د ټولو مسلمانانو په شان

له غنیمت مال نه خپله وله .

زما لپاره ترداسی ژوند مرگ
غوره دی .

امیر المؤمنین : ستا پلار د میرو
څرولو په وجه د غنم په نوم
مشهورو ، آیاته ترهغه غوره ی
چی ددی کار په ځای مرگ
خوښوی ؟

عباس بن غنم ! هو ! ای
امیر المؤمنین ما ته له داسی ژوند
نه مرگ غوره دی .

حضرت عمر (رضی الله عنه)
او بابیه ، عباس بن غنم لدی
پیښی داسی عبرت واخیست ، چی
د حضرت عمر (رضی الله عنه)
والیانو بیا له ده سره سیالی
نشاوی کولای .

هو ! حضرت عمر رضی الله عنه
داسی شرائط یواځی د مأمورینو
لپاره نه وو وضع کړی بلکې تر ټولو
نومړی به یې پر خپل ځان عملی
کړی وو ، نه یې غوښتل چی خپل
ژوندي تر نورو غوره وی .

له احفان بن قیس نه روایت
دی چی : مونږ د حضرت عمر
(رضی الله عنه) د دفتر مخی ته
ناست وو ، چی له دفتر نه یوه

محکمې (مسجد) ته ننوزی دری
شیان یې برابر کړل :

- ۱- د میرومره
  - ۲- د شپونکی لرگی
  - ۳- د اوښی دوریوگرم لباس .
- د اسلامی دولت پلټونکی
(محمد بن مسلمه) چی د مصروالی
(عباس بن غنم) د امیر المؤمنین
حضرت عمر (رضی الله عنه) محکمې
ته وړاندی کړی او د هغه حال یې
ورته بیان کړی حضرت عمر (رض)
د هغه په هلکه داسی فیصله
صادره کړه :

۱- خپل د ملول کمیس دی
وکاږه او داد اوښی دوریو لباس
واغونده !

۲- داد شپونکی لرگی واخله !
۳- او داد میرو درسی شپنی
درو سپارل شوه !

۴- د دی میرو شیدی پر نورو
خلکو هم څښه او په خپله هم ،
څه چی زیاتیری هغه ټولوه او
بیت المال ته یې سپاره !

په اخیر کی حضرت عمر (رض)
عباس بن غنم ته په خطاب کی
زیاته کړه : زما خبری دی
واوریدی ؟ عباس بن غنم خپل
حواس بابلی وو او لدی پرته بل
ځواب یې نه درلود چی :

نعم ! والموت خیر من هذا .
هو ! ستا خبری می واوریدی

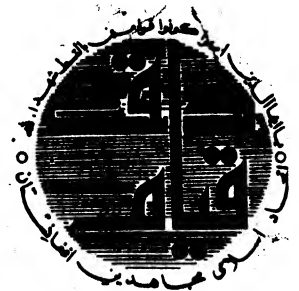

فهرست
کتاب

شماره

رضای خداوند برف ماست.
حضرت محمد رهبر ماست.
قرآن شریف ماور ماست.
جهاد در راه خداوند راه ماست.
شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ است.
آزادی عزت ماست.
جواب شرعی عفت ماست.

امکان خیرات کعبه نوبخت

شماره مسلسل ۲۴ - سال دوم - شماره دوازدهم - ذوالحجه ۱۴۰۴ ق

آنچه درین شماره میخوانید

دمجاهد رسالت

شماره	مضمون	صفحه
۱	پیغام	۴
۲	د رسول الله حج . . .	۵
۳	به پیشگاه داور بزرگ	۱۰
۴	حج او قربانی	۱۳
۵	اعراض مسلمانان از . . .	۱۵
۶	د ویش ضمیر غیر	۱۹
۷	پروپاگندیا . . .	۲۲
۸	افغانستان او د ژینو خبری	۲۶
۹	درسهای پیرامون . . .	۲۹
۱۰	حضرت عمر او . . .	۳۴
۱۱	مرحله آزمون	۴۰
۱۲	اتحاد گروه های . . .	۴۴
۱۳	حضرت علی (رض)	۵۰
۱۴	ادعای هوج . . .	۵۶
۱۵	داستان واقعی . . .	۶۱
۱۶	راغلی لیکونه	۶۹

د انقلابی افغانستان په سرو مور چلوک له سرو سکرو تپو سره لوییدونکو مجاهدینو!
تاسی چی له خدای (ج) سره د خپل خوږیدلی او نثلی اولس د لوییدلی شملی د هسکولوژمنه کړی ده، او د سرو نو په بیه موچی په کومی سو دا پسی نمری (جامی) رنگ کړی دی، په یاد ولری چی ستاسی په دغه ستر انقلابی رسالت کی دیره لږه ناغیږی او ناپاسی یواځی د خپل مستلمان ملت د سیاسی بر خایک په رده کی دواړو راوستل ندی، بلکی د درستی اسلامی نړۍ سیاسی مانۍ له بیخه نړول دی،
له تا کلي تگلوری نه یو قدم لری وتل هم ستاسی دشمن پردی - داده کوی، چی د اسلام دغه سرتیری مخکینان (خدای مکره) له خپل هدغه بنویدای شی. که تاسی نن له خپل دردیدلی اولس سره د خپلو فکری کمزوریو او جذباتی قضاوت له مخی ډیر لږ ناوړه چلن وکړی، د سبا لپاره به مو په لوی لاس د اسلامی حکومت په رغاونه کی د دغه غیرتی ملت ملاتړ او ننگه له لاسه ورکړی وی.
د دغه زیر او خوږ من ملت په ملگرتیا کی ستاسی د احسان او غرور احساس دشمن ته د خپلی ناوولی مدعا د ثبوت او تحقق پلمه پلاسوی.
تاسی که د دغه بی خوکه ملت د حقوقو په تحقق کی څه لنډون او تقصیر وکړی، پاک خدای (ج) به د خپلو ستونو له مخی ستاسی پر ځای تر تاسی غوره ټولی د دوی خدمت ته راولیږی، خو تاسی به بیاد خدای (ج) په مخکی مخ و نلری.
که نن مو دا پلاس کی نیولی توره او توپک د خدای (ج) له دشمنه پرته د پولی، پتی پر تربور (!) وکارول د باور ولری، چی سبا به په اسلامی حکومت کی هم ستاسی همدا ځانگړی او انفرادی دشمنان (!) له تاسی نه د انتقام اخیستو حق ولری.
نوای د افغانستان د کږیدلی ټولنی د پدی ورځی غمخوړو مجاهدینو!
راځی سرله همدی ننه له خدای (ج) سره د کړی ژمنی له ځی هغه عوامل او وجوهات له منځه یوسو، چی پاک خدای یی زموږ د انقلاب د بشپړی په لاری خنډ کوی. والسلام

مرحله آزمون

هر لحظه از لحظات زندگی در حقیقت مرحله ای از مراحل آزمونیست که آنرا پشت سر میگذاریم این مراحل حیاتی و سرنوشت ساز در تکوین شخصیت مسلمان و در تثبیت و تعین معیار و حدود موفقیت آن نقش حیاتی و نهایت ارزنده ای را بازی میکند با امعان نظر و دقت پی خواهید برد که با پیمودن و سپری کردن هر دقیقه فی الواقع منازل معنوی و یا بعبارۀ دیگر مراتب صعودی و نزولی خویش را طی مینمائیم و لحظه بلحظه با در نظر داشت کردار و رفتار و یا فرو گذاشتها و غفلتها یکه در دیوان ما ثبت میگردد ، روی هم رفته چانسهای طلائی را که ستون فقرات سعادت مستقبل و آینده را تشکیل میدهد از دست میدهم ، با عبور و مرور مراحل پیش بها ولی در عین زمان از چشم های فاقد بصیرت افتیده یا سرمایه ای را در آغوش کشیده کمائی مینمایم که نیکبختی، رفاهیت و سعادت ابدی را به استقبال ما

میآورد و ناز و نعمت ما فوق تصور ما را انائل می سازد و یا مسؤولیت و بار سنگین و تحمل نا پذیر عدم ادای و جایب را که در حقیقت مایه اساسی بد بختیها ، مصیبتها و تعذیبهای دنیوی و اخروی میگردد بدوش میکشیم و به اختیار خود ، کردار و رفتار خود عوامل زندگی جهنمی خود را مهیا و مساعد می سازیم ، دقت باید کرد که گاه گاهی انسان با عقل و فراست و دانش محیر العقولش حتی اردرک و تشخیص حقائق عینی و بر ملا غافل میماند و در خواب غفلت و ناعاقبت اندیشی به پیمانه ای فرو میرود که منفعت و ضرر خود را از هم تفکیک نمیکند بصورت شعوری یا لاشعوری بعوض منافع و مصالح ، اسباب ضرر ، تباهی و نابودی خود را فراهم می سازد که شاهد انکارنا پذیر آن قضیه وحدت و تفرقه صفوف مجاهدین افغانستان میباشد حتما که وحدت و یکپار چگی نیرو

های مجاهد مهمترین عامل پیروزی مجاهدین و اخراج دشمن یعنی روس های متجاوز می شود و بدینوسیله فرد فرد افغان به آرمان و هدف حیاتی خود میرسند و وسائل سعادتشان مهیا میگردد و بالعکس سبب اختلاف صفوف جهادی و بواسطه پراکندگی و تفرقه نیروهای جهادی تجزیه ، تکه تکه و ضعیف گردیده تحت سیطره خوف و هراس درآمده قدرت مقاومت و غلبه علیه دشمن را از دست میدهند . با شکست و سقوط در دامن کثیف دشمن و در اسارت و بردگی آن مانند بخارا و غیره در میآیند و بحیث غلامان فاقد از هر گونه امتیازات انسانی و محروم از هر گونه حقوق اقتصادی ، سیاسی ، اجتماعی و آزادی بشری برده و ارباب زندگی ذلیلانه و مرگ گونه شب و روز باید در خدمت کدر حزبی و صدر نشینان انقلاب سرخ^۳ حالیکه نتوانند حتی صرف با کشیدن آهی عقده درونی خود

را حل سازند دست و گریبان
خواهند گردید هرگاه توده از انسان‌ها
دیده و دانسته بدست خود ، خود
را از همه وسائل آزادی ، رفاهیت
و زندگی مرفه محروم می سازد و
یا بکار انداختن نیروهای مادی
و معنوی خود تمام اسباب زندگی
بردی و جهنمی خویش را آماده
مینماید ایا چنین وضع آنها باین
فرموده پروردگار (ایشان قلب‌هایی
دارند ولی با آن حقائق را درک
نمیکنند ، چشم‌هایی دارند اما
با آن نمیبینند، گوش‌هایی دارند مگر
با آن واقعت‌ها را نمی‌شنوند)
صادق نمیکند ؟ تصور کنید
که گاه گاهی همین بشر دانا و
بینا در قعر چه نادانها و ناپایانها
دست و پامیزند ! خدایا ! خدایا !
خدایا ! بفضل و کرم بی پایان
خود هرچه زود تر مسلمانانی را
ازین وضع مرگ بار و ذلت آسا
نجات عنایت فرما که در چنین
وضعی ناشی از محبت باجاه وجلال
پولی و دارائی نور بصیرت شان
از بین رفته لحظه بلحظه بسوی
نابودی و اسارت در حرکت اند.
همین است امتحان و آزمون بزرگ
و عناصری میتواند پیروز مندانه
ازین آزمون بدر آیند که غرائز
نفسی ، هوی و هوس خویش را
به‌فضای ایجابات عقلانی خویش

در حدود اسلامی و انسانی مقید
و رام ساخته باشند و از نقش قدم
انبیاء کسوف صالح پیروی نموده
جز رضای پروردگار و خدمت
بندگان خدا ، هدف و نصب
العینی ندارند اهمیت اینگونه
امتحانات و آزمونهاییکه عملاً
بندگان نیکو سرشت و جویندگان
خصائل حمیده و اعمال حسنه را
از ارواح خبیثه و طواغیت
ستمگر و غارتگر تفکیک وجدا
می سازد از فحوائ آیه دوم، سوره
الملك پاره ییست و نهم که میفرماید
(خدا همان ذاتیست که مرگ و
زندگی را آفریده تا در نتیجه آزمون
عملی نشان دهد که چه عناصری
بهترین و مقید ترین اعمال را
انجام مینمایند) صریحاً معلوم و

و هویدا میگردد که خداوند حتی
حیات و مرگ را هدین اخذ امتحان
خلق کرده ، قهرمانان سربکف و
مجاهدین شجاع و مسلمانان غیور
و ملت مؤمن افغانستان ! در
بزرگترین صحنه امتحان امتحانیکه
از آزمایش جهاد مسلحانه علیه
روسها مشکلتز و پیروزی در آن
مستقبل روشنتر و نتایج گواراتری
را به ارمغان میآورد قرار دارید
و آن آزمون و امتحان عظیم و
بزرگ عبارت است از پشت بازدن
جاه طلبی و مادیت و وستیکه
حقوق مسلمانان و دستورات عدالت
گستر اسلامی در آن پامال و ترک
میگردد ، مسلمان کشی و اتلاف
مال و دارائی مسلمانان بخاطر آن
صورت میگیرد ، تحقیر و توهین

و اغماض از کاروبار دنیوی
مصارف هنگفت مالی را نیز ایجاب.
میکند امتحانی است ثقیل و شکست
دهنده وعده کثیری از پول
دوستان در برابرش تقاعد نموده
از جرئت به انجام این فریضه
عاجزند و تاکنون نتوانسته
مراتب این امتحان را طی نائل
آیند. بلی راستی هم نظر بفرموده
پیامبر اسلام حج می‌رور و پذیرفته
شده در بارگاه الهی از دنیا و آنچه
در دنیا است ارزش بیشتری دارد
و جز جنت هیچ چیزی مکافات
حج مقبول شده نمیتواند و کسانیکه
در حالی اجتناب از معاصی فریضه
حج را انجام دهند، مانند اوزادان
از گناه پاک میگردند، و حاجانند
که حضرت محمد مصطفی صلی الله
علیه وسلم ایشانرا وفد الله
یعنی نمایندگان خدا خوانده

با آن همراه میباشد، و هتک حرمت
آبرو ریزی در آن بعمل می آید
اینگونه جاه طلبی و تداوم موقف
و این نوع مادیت دوستی، مآل
خسران دنیا و آخرت و نابودی
قاطع بدببال دارد، آنانی بصورت
واقعی ازین آزمونگاه پیروزمندانه
و موفقانه بدر شده میتوانند که
از دستایر الهی پیروی مینمایند.
درین ایاسیکه برج خیر
مال قمری بشمار می‌رود، موسم
حج و روزهای وقوف به عرفات
زدن جمره ها و ادای سایر
مناسک حج بوده مسلمانان با
آزمایش و امتحان دیگری روبرو
شدنی است یعنی درین موسم
اشخاصیکه واجد شرایط بوده
مکلفند تا بمنظور ادای مسئولیت
دینی و ادای فریضه اسلامی
خویش بزیارت بیت الله و انجام
مناسک حج مصارف رفت و آمد
را تهیه و تکلیف سفر حج را
متحمل شده بد یار مهبط وحی
و مکان مقدس نزول قرآن مکه
مکرمه و مدینه منوره تشریف برند
و فریضه حج را که هم عبادت
بدنی و هم عبادت مالی است با
تمام آداب و شرایط آن ادا نمایند
بدون شک حج بیت الله و انجام
این وجیبه دینی که علاوه از
مشقت سفر و ترک دیار و احباب

ولی نقطه مهم و قابل توجه
این است که چه نوع حج و دارای
چگونه صفات از امتیازات و
ارزشهای متذکره برخوردار
خواهد بود؟ درین خصوص
خاطر نشان باید ساخت که حج
و طواف بیت الله علی الخصوص
درازی دست به حجر اسود
تجدید عهد با خداست که حجاج
بیعت پیروی از ارشادات الهی،
امثال از اواسر و اجتناب از
نواهی را تجدید و نومی سازند
و تعهد می سپارند که بعد ازین
ظلم و تجاوز را ترک میدهند،
از جرم و جنایت دوری میگزینند،
بکرامت انسانی و عزت النفس
دیگران تاخت و تاز نمیکند
بخدمت بندگان خدا میپردازند،

مراتب خوشنودی خالق و مخلوق او را کسب مینمایند ، از اذیت مسلمانان جداً خودداری میورزند از نوامیس دینی و بشری دفاع میکنند ، علواتاً حقوق حقداران را که بدون استحقاق از ایشان گرفته باشند مسترد می سازند و از گناهان گذشته ندامت میکشند و در آیین^۵ قاطعانه تصمیم عدم دست درازی بگناه را میگیرند ، اگر از جایی دست - درازی بسوی تنک خجر اسود مفهوم تجدید عهد را ایفاء نماید طرف دیگر رجم جمرات طرد و سوسه ها و دسایس شیطانی را افاده نموده حجاج عدم سازش و توافق با شیطان در عصیان گری و اغوا گرائی را مینماید .

شاید با ما همناوا باشید حجیکه از چنین سزا و شرایط برخوردار بوده باشد بدون شک حاجی را از گناهان مثل طفل نوزاد معصوم و پاک می سازد و مکافاتش جز رضای خدا و جنت چیز دیگری پوره کرده نمیتواند و باید چنین حج چنانچه پیامبر خدا فرموده از دنیا و مافیهای آن اهمیت و ارزش بیشتر داشته باشد و بدون حقوق حق مردم چیز دیگری بنده اش باقی نماند .

آنآنیکه دست شانرا نصرت

و توفیق خدا گرفته از چنین حج برخوردار میگردد ، برای اینکه روز مره صالحین پاک و طیب بحضور خدا در روز رستاخیز باریاب شوند وظیفه دارند تا بعد از چنین حج به هیچگونه خیانتی ، اختلاس حقوق عامه ، غضب ، ظلم ، اذیت ، توطئه چینی ، سلاح فروشی ، غیره و غیره خود را ملوث نسازند و حج خود را ضایع نکنند و در صورت امکان حقوق اجتماعی و فردی را مسترد ساخته رضای خدا و بهشت جاویدان را با نعمتهای خالد و بی نظیرش کمائی نمایند و مهتر از همه در دفاع از دین مقدس اسلام ، اعلای کلمه الله و نجات مسلمانان از تسلط دشمنان دین ، وطن و ناموس و اعاده حیثیت اسلام و مسلمانان

بهر گونه قربانی ، ایثار و فداکاری مالی و جسمی آمادگی عام و تام داشته باشند و نگذارند ستمگران و طواغیت خونخوار و سفاک سفاکی و ستمگری خود را ادامه داده مستضعفین و ناتوانان را پامال و تعذیب کنند در وحدت و یکپارچگی نیروهای مجاهد با تمام نیروهای خود مساعی خستگی نا پذیری را بفرج دهند ، از موافق و مادیت پرستی بگذرند ، با ادامه هر گونه اختلاف وسیله تسلط کفر و سقوط نسل آینده در دامن کیمونیزم و محرومیت از اسلام نشوند العیاذ بالله ازین گناه عنا بخشودنی بلکه وسائل ادامه اسلام در کشور اسلامی خویش عوامل تقویۀ مسلمانان را فراهم سازند .

اتحاد گرومهای مختلف ایرتیریا

ضامن فتح و پیروزی ملت مستضعف آنست

در ماه جنوری ۱۹۸۳ ضمت اجلاسی که در جده از طرف آزادی خواهان ایرتیریا برگزار شده بود بخاطر آن بود که تاهمه اتفاقاً معاهده ای را به امضاء رسانیده و بدان اساس یک همبستگی واقعی بین دلاورانی که در سنگرهای مختلف مصروفیت دارند ایجاد گردد ازینکه پیشتر از سه سال است که ملت ایرتیریا جهت بدست آوردن آزادی شان علیه نظامیان «ایتوپیا» میجنگند اما از (۱۹۷۰) به این طرف ملت ایرتیریا مصروف خانه جنگی های شدیدی گردیده که این امر عوامل بهره کشی قدرتهای خارجی را فراهم ساخته است.

تعداد ساکنین ایرتیریا بالغ به (۳۰۰۰۰۰) نفوس بوده و مساحت ارضی آن (۱۲۰۰۰۰) کیلومتر مربع است و از نقطه نظر جغرافیائی دارای اهمیت خاصی میباشد،

بالخصوص بعد از جنگ دوم جهانی سرزمین «ایرتیریا» از حیث موقعیتش، به ایالات متحده امریکا منطقه پراهمیتی ثابت شد، و از همین لحاظ بود که تا اوایل (۱۹۵۲) اگرچه کشور های «متحد» راجع به مسئله ایرتیریا هیچگونه فیصله ای نکرده بودند مگر در اواخر همان سال «۱۹۵۲» در ملل متحد بعد از مباحثات طولانی پیشنهاد امریکا را رویدست گرفته و چنین فیصله شد که ایرتیریا را بایستی منحصراً یک سرزمین آزاد و خود مختار به «ایتوپیا» ملحق کرده شود، و بنابراین اساس بود که «هیلاسیلاسی» پادشاه حبشه پایتخت ایرتیریا را که «اسمره» است و یکی از مراکز مهم نظام ایرتیریا بحساب می آید به امریکا واگذار گردید که بالمقابل امریکا از آن جا علیه مسلمانان و عربهای شرق میانه

دست بفعالیت شده و به عمل کردن اهداف شومش آغاز نمود که تا ماه مارچ «۱۹۷۷» حالت همچنان ادامه داشت. ده سال بعد از فیصله الحاق ایرتیریا منحصراً یک سرزمین آزاد و خود مختار به «ایتوپیا» «هیلاسیلاسی» به کمک نظامی امریکا ایرتیریا را به قبضه در آورده و آن سرزمین را بحیث یک بخش از «ایتوپیا» معرفی نمود و با این عمل «هیلاسیلاسی» به اهداف استعماری امریکا جامه عمل داد ولی ملت ایرتیریا بعد از این واقعه مدت یکسال را بمقاومت صلح آمیز سپری نمودند، تا آنکه در سال «۱۹۷۲» ملت مقاومت شان را به تلاشهای مسلحانه تبدیل ساختند گرچه تا امروز بیست سال تمام سپری شده اما ملت ایرتیریا فایق به آزادی شان نگردیده و هنوز هم بجدوجهد خود ادامه میدهند

باید گفت که مبارزه ملت ایرتیریا به‌خاطر آزادی و کسب استقلال شان در تاریخ از طویل ترین جنگها به شمار می‌آید.

«هیلا سیلاسی» درین جنگ وحشیانه ای که علیه مردم ایرتیریا براه انداخته بود همه وقت اسدادهای ایالات متحده آمریکا و اسرائیل صهیونزم را منعیث یک جنگ بزرگ بدست می‌آورد. ولی باوجود آنهم «هیلا سیلاسی» نتوانست در مدت حکمرانی اش که از «۱۹۶۲» تا «۱۹۷۴» بود درین جنگ پیروز گردیده و یا هم جلو مردم ایرتیریا را بگیرد. و این خود نماینگر آنست که ملت ایرتیریا به قضیه الحاق سرزمین شان به «ایتوپیا» شدیداً مخالفت داشته و بهیچ وجه قابل قبول نمیدانند. علاوه از اعلامیه ها چنین

بر می آمد که عکس العمل مردم ایرتیریا مبتنی بر اساسات اسلامی بوده و مبارزات پیگیر و دامنه دار شان از نتایج ایمان و اسلامیت آنهاست لازم بیاد آورست که در ایرتیریا (۸۰ فیصد) از ساکنین آنرا مسلمانان تشکیل میدهد و روی همین مقاومت و عکس العمل شدید مردم ایرتیریا بود که بالاخره نظامیان مسلح «ایتوپیا» شوریدند و در ماه دسامبر «۱۹۷۴» تخت شاهی «ایتوپیا» را سرنگون ساختند باوجود اینکه ملت ایرتیریا با کمال جرأت و شجاعت مندی در راه تحقق آزادی هر نوع رنج و تکلیف را متحمل شدند و علت

اینکه تا هنوز گروههای آزادیخواه ایرتیریا نتوانستند به آزادی شان نائل آیند همانا عدم موجودیت اطمینان از همبستگی در سطح ملی و قبائلی آنهاست و بهمین لحاظ ضرورت انقلاب ایرتیریا به یک جبهه مستحکم متحد شدیداً احساس میگردد که تا بالاخره در سال «۱۹۶۲» مردم ایرتیریا جبهه متحد و هماهنگی را تشکیل داده بفعالیت آغاز کردند، بعد از تاسیس جبهه متحد که بنام جبهه آزادی نامیده میشد در سال «۱۹۷۰» یکتن از اعضای آن بنام «رادیکال» از جبهه متحد کناره گیری نموده سازمان دیگری را براه انداخت که بنام «سازمان آنرا وی خلق» یاد میشد، و از اثر فعالیت سازمانهای مختلف خانه جنگی های در ایرتیریا بوجود آمد که تا سال «۱۹۷۴» یعنی تا زمان سقوط «هیلا سیلاسی» نیز ادامه داشت، اما زمانیکه «هیلا سیلاسی» از صحنه بیرون رفت نه تنها در بین ملت اتحاد و یگانگی ایجاد گردید بلکه یک چنین فرصتی مناسبی دستیار نمود که «سازمان آزادی خلق» توانست ملت مسیحی ایرتیریا را نیز تنظیم بخشد که با این عمل «سازمان آزادی خلق» از نقطه نظر استحقاقات

نظامی قدرت بیشتری کسب کرد در ماه دسامبر «۱۹۷۴» آنگاه که هنوز سه ماه از تسلط انقلابیون نظامی به «ایتوپیا» سهری شده بود نمایندگان انقلابیون در ایرتیریا دست به ظلم و استبداد و دهشت افکنی زدند و بهمین علت بود که همیشه اسدادهای سری حکومت صهیونزم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا بدسترس رژیم انقلابی قرار گرفت و تا هنوز هم این کمک ادامه داشت که بعدها رژیم انقلابی بطور خارق العاده پالیسی اش را تغییر داده ایدیالوژی اش سوسیالیزم اعلام نمود نتیجه عمل چنین شد که به‌خاطر اضمحلال و متلاشی ساختن فعالیت ملت ایرتیریا بمالک سوسیالیستی هر نوع کمک های مادی و پشتیبانی شان را نسبت به رژیم جدید اظهار داشتند. همچنان روس ممالک همدمش را باین مسئله هماهنگ ساخت که تا بعد ازین جهت سرکوبی و محو کامل گروههای آزادی خواه ایرتیریا هر نوع کمک و تعاون شان را از ملت ایرتیریا قطع نموده و عین همکاری را با دولت نظامی «ایتوپیا» انجام دهند. عباره دیگر میتوان گفت که دو قدرت بزرگ جهانی «امریکا و روس» بر علیه ایرتیریا یا «ایتوپیا» همکاری مینمودند، زیرا تلاش هر یک

جوامع عرب به مردم ایرتیریا فشار آورده شد که بالاخره در مارچ «۱۹۸۱» چار ساز مان آزادی خواه ایرتیریائی یعنی «سازمان آزادی بخش ایرتیریا-لبریشن آرمی و دیموکرتیک لبریشن آرمی- و سازمان آزادی خلق ایرتیریا» طی جلسه ای که از طرف گروپ انقلابی سازمان لبریشن آرمی ترتیب شده بود، همگی بطور دستجمعی فیصله نمودند که بایستی مردم ایرتیریا جهت حصول آزادی خود متحدانه دست بکار شوند، ضمناً راجع به اقدامات بعدی نیز اتفاق

مهمات روسی را از ایشان قطع نمودند در حالیکه آنها به همچو مهمات احساس ضرورت نموده و شدیداً محتاج به همکاری بودند، تا اینکه در سال «۱۹۷۸» مشکلات مردم ایرتیریا روبه افزونی گرفت و رژیم انقلابی نیز شش حمله وسیع و وحشیانه را علیه مردم ایرتیریا براه انداخت که طی آن تقریباً یکصد هزار از ساکنین بی گناه ایرتیریا کشته شده و در حدود نیم میلیون ایرتیریائی در محالک همجوار مجبور به هجرت شدند بعد از آن وقتی از طرف

ازین دو قدرت بخاطر آن بود که بتوانند کنترل سرزمین های نزدیک بحیره سرخ را که از نظر جغرافیائی اهمیت بیشتر دارد بدست آورند.

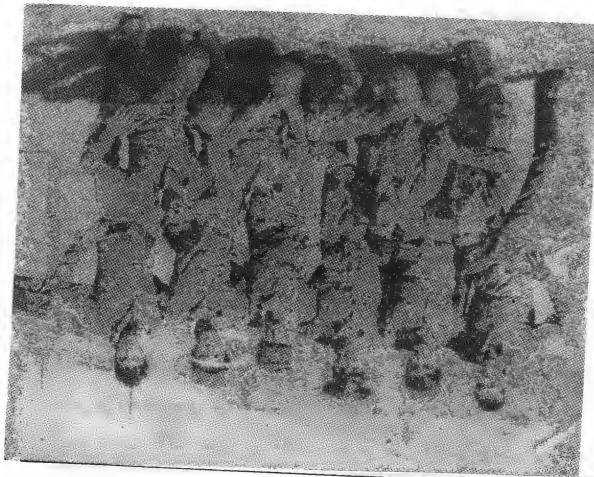
اگر تاریخ ایرتیریا را مطالعه کنیم واضح خواهد شد که از همانوقتیکه مردم ایرتیریا بخاطر کسب استقلال و آزادی خود انقلاب بزرگی را براه انداخته بودند ایالات متحده امریکا این انقلاب و جنبش مردم ایرتیریا را از قماش قیام و جنبشهای که بر اساسات نظام گمونیستی مبتنی است معرفی نموده و شدیداً مذمت نموده است و به تعقیب آن روس هم این نهضت آزادی خواهی مردم ایرتیریا را از جمله سازمانهای مرتجع و هوا خواه امپریالزم محسوب مینمود، حالانکه در سال «۱۹۵۲» روس از قیام ملت ایرتیریا حمایت مینمود و وقتی که منطبق روس درین مرحله گروهی آزادیخواه ایرتیریا را مرتجع قلمداد کرد یکباره کمکهایش را با ایشان قطع کرد، و نتیجه آن شد که روس همکاریش را متوجه رژیم ایتوپیا گردانید که این مسئله مشکلی را به آزادی خواهان ایرتیریا ببار آورد ازینکه روسها و رود پرزه جات سلاح و

بیش است.
 افسران نظامی ایرتیریا با وجود
 مبارزهٔ دستجمعی علیه «ستاره سرخ»
 نتوانستند در بین خود اتحاد و
 هماهنگی را ایجاد نمایند و با وجود
 اختلافات اتحاد نظریه‌ی که در بین
 آنها جهت حصول آزادی و استقلال
 بعشم میخورد همه از برکت
 فداکاری مردم ایرتیریا بود که
 ایشان درین راه از دادن هرگونه
 ایثار و قربانی دریغ نکرده اند.
 گرچه حملات پیهم ایتوپیا
 علیه مردم ایرتیریا خسارات زیاد
 اقتصادی را متوجه ایتوپیا ساخته
 است اما این حمله بیشتر از هر
 حمله دیگر مصیبت بزرگی را دچار
 نظامیان ایتوپیا ساخت ازینکه
 «هیلی ماریم» صدر اعظم ایتوپیا
 شخصاً درین حمله شرکت نموده

روسی پیلوت‌های کیوبائی و سایر
 کشور های هم‌دست روس کمک-
 های چشمگیری نمودند.
 بزرگترین حمله که ایتوپیا
 علیه مردم ایرتیریا براه انداخته
 بود، در ماه فروری سال «۱۹۸۲»
 بود گرچه ایتوپیا و حامیان او
 راجع به این حمله پروپاگندها و
 شایعات را پخش نموده و آنرا یک
 حمله فیصله کن معرفی داشتند اما
 این حمله هم بالاخره بعد از
 گذشت چار ماه ناکام از آب برآمده
 و خسارات زیاد مالی و جانی به
 رژیم ایتوپیا رسیده بود. درین
 حمله رژیم ایتوپیا چهل هزار افراد
 را از دست داد، اما برعکس
 اگرچه «جبهه آزادی خلق» صرف
 چهار هزار قربانی داده بود و با زهم
 این تلفات به یک تنظیم چریکی

رای حاصل گردید، درینجا لازم
 بیاد آوریم که از جمله سازمانها
 سازمان آزادی بخش ایرتیریا از
 نقطه نظر فعالیت‌های چریکی یک
 سازمان مهم به حساب می‌رود،
 چندی قبل این سازمان به شکست
 مواجه شده تقریباً سه هزار افراد
 جنگی آن به سودان پناه برده بودند
 که در آنجا اسلحه را بزمین گذاشته
 اقامت اختیار کرده بودند و شکست
 این سازمان مشکل دیگری را به
 سایر سازمان‌ها ایجاد کرده بود
 «احمد ناصری» که رهبر این
 سازمان بود با استفاده از یک
 پالیسی کناره گیری کرده و در
 یکی از کمپ‌ها درسودان آرام
 نشست و عوضش «عبدالله ادریس»
 که سابق قوماندان چریکی این
 سازمان بود بعیث رهبر سازمان
 شناخته شد، سپس هنگامیکه جبهه
 آزادی «سازمان آزادی بخش» را
 نابود ساخت رژیم ایتوپیا تصمیم
 گرفت که زیر عنوان «ستاره سرخ»
 که کنایه از قتل عام است جبهه
 «آزادی خلق» را قتل عام کند
 چنانچه در حملات مسلحانه رژیم
 ایتوپیا که جهت تحقق این پلان
 براه افتاده بود در حدود یکصد و
 سی هزار ساکنین ایتوپیا که
 با سلاح روسی مسلح بودند
 شرکت نمودند و علاوه مشاورین

و رهبری جنگ را به عهده خود گرفته بود ، و تئیکه نظامیان ایتوپیا مواجه به شکست شدند «هیلی ماریم» افسران ایتوپیا را بالحن شدید مخاطب قرار داده همه را تحت فشار آورده بود ، اما این فشار و سرزنش ها نتوانست به نظامیان ایتوپیا تاثیر اندازد بنآء «هیلی ماریم» مجبور شد تا پلان دیگری را براه اندازد چنانچه در سال «۱۹۸۲» یک گروپ از افسران نظامی را به اسرائیل اعزام نمود که در مقابل کمک های عسکری را از اسرائیل دریافت بتواند و بعد از اندک زمانی «هیلی ماریم» روانه مسکو گردیده و از روس درخواست سلاح جدید نمود که رهبران روسی نیز درخواست او را منظور نموده و جهت تهیه سلاح دو شرط را در میان گذاشتند که از جمله یکی این بود که : بایستی در ایتوپیا یک سازمان همانند سازمانهای سیاسی روس ، تاسیس گردد و دوم دولت ایتوپیا قیمت همه آن سامان آلات حربی را که تا حال از روس گرفته است طور فوری و عاجل اداء نماید . بخاطر باید داشت که رژیم ایتوپیا به اساس این فیصله مجبور بود تا قیمت آنها را سامان آلات حربی را که

از سال «۱۹۷۸» تا «۱۹۸۲» از روس خریداری نموده بود و بالغ به ۲/۵ میلیون دالر میگردد ، بطور فوری پردازد .

وقتی رهبران روسی شرایط فوق را پیش نظر صدراعظم ایتوپیا گذاشتند او از تاسیس حزب سیاسی روسی به تشویش افتاد لذا فوراً به رئیس جمهوری سودان «جعفر نمیری» پیغام فرستاد که «او بخاطر حل مسئله ایتیریا از راه مسالمت آماده مذاکره میباشد» (باید گفت که رئیس جمهور ایتوپیا چنین پیغام را به این لحاظ به سودان فرستاد که او اطمینان داشت اگر در ایتوپیا حزب سیاسی روسی تاسیس گردد ، آنگاه بر کنار ساختن او (هیلی ماریم) از کرسی قدرت نزد حکام روسی مسئله نهایت سهل خواهد بود از اینکه کارکنان حزب کمونیست آنها را خواهند بود که در روسیه تربیت شده باشند) درحالیکه قبل از درخواست سلاح جدید از روسیه ، صدراعظم ایتوپیا بار ها اعلام داشته بود که حل مسئله ایتیریا تنها از طریق عمال نیروی نظامی میتواند شد ، قسمیکه اگر تاریخ نه سال قبل ایتوپیا را نگریسته شود ، واضح خواهد شد که صدر اعظم ایتوپیا با در نظر داشت وقت و زمان

چنین بازی ها را (!) کرده ، و اینکه حالا راجع به مسئله ایتیریا حاضر بمذاکره شده علاوه بر عال فوق موجودیت تشنج در داخل نیز او را مجبور به این امر ساخته بود چنانچه در سال (۱۹۸۲) در ماه نومبر تقریباً (۳۰۰۰) افراد نظامی از ایتیریا فرار نموده به سودان پناهنده شده بودند .

«هیلی ماریم» خواهان استقرار و استدام حکومتش بوده اما او با وجود سعی و تلاشهای زیاد نتوانست بهدش نایل آید ، از همین لحاظ راجع به حل مسئله ایتیریا در تلاش موقف نسبتاً ملایم بود چنانچه وقتی که پیشنهاد مذاکرات راجع به مسئله ایتیریا از طرف (هیلی ماریم) صورت گرفت ، فوراً ایالات متحده امریکا و عربستان سعودی و سمالک همنظر آنها به این مسئله دلچسپی نشان داده و آرزویش هم این بود که بتواند بهر ذریعه ای ایتوپیا را از نفوذ و تسلط روسها نجات بخشد و نیز میخواست که ایتیریا را جزء ایتوپیا قرار داده صرف بعض رعایات خاصی را نسبت به آن در نظر داشته باشد - و روس هم عین آرزو ها را نسبت به آن سرزمین بدماغ میپروراند تنها فرق که در میان وجود داشت این بود که

روس میخواست با تأسیس یک حزب همه مسائل مربوط به منطقه را تحت نظر و کنترل خود داشته باشد. لازم به تذکر است که در ایرتیریا در مراحل بحر سرخ پایپ لاین تیل خلیج فارس که اهمیت خاصی را در منطقه دارد تا فاصله ششصد ملی بهر سرخ ادامه دارد، همچنان وجود تسلط اسرائیل در نواحی جنوبی و وجود تسلط کشورهای همسایه آمریکا در سواحل بحر سرخ و... از جمله مسائلی میباشد که از نظر آمریکا اهمیت زیادی را دار است، علاوه بر آن آمریکا به کشور سعودی آنقدر اهمیت قایل است که تا بتواند روابط اقتصادی اش را با آن کشور بهتر داشته باشد، و نیز آمریکا بخاطر آن از منافع سعودی دست به دفاع دارد که کشور سعودی همیشه در تلاش آنست که تا هرچه بیشتر از نگرانی و نظارت روس بدور باشد. بهمین خاطر بود وقتیکه صدر اعظم ایتوپیا تجویز مذاکرات را راجع به حل مسئله ایرتیریا پیشنهاد نمود، قبل از همه آمریکا و عربستان سعودی بآن خیرمقدم گفتند.

واکنش آمریکا در برابر این تجویز ایتوپیا کاملاً واضح بود،

ازینکه تلاش آمریکا بخاطر آنست که شاید این موفقیت نصیبش گردد که بتواند روس را نابود سازد و یا هم در برابر مسئله ایرتیریا کامیاب گردیده روس را مجبور به بیرون رفتن از افریقا سازد، و نیز کیسوباتی ها بایه وطن اصلی خود مراجعت کنند و یا اینکه از آمریکا درخواست پناهندگی نمایند، روی این اصل آمریکا متیقن بود که تنها در همین صورت میتواند ایرتیریا جز ایتوپیا باقیمانده و نیز «دوفاکتو» پادشاه ایتوپیا به سلطنت خود پایدار خواهد ماند، اما رهبران روس نیز احمق نبودند آنها هم همستان خود را آماده باش داده و منتظر وقت و فرصت مناسب هستند. بهرحال هر مشکلی که دامنگیر ملت ایرتیریاست آنها

نظر به تجارب گذشته درک کرده اند تا آنکه که در اختلاف و تفریق به سر میبرند نمیتوانند موفق به خروج دشمن از سرزمین خود گردند. بلکه بخاطر تحقق این امر اتحاد و همبستگی همه ساکنین انقلابی ایرتیریا ضروریست چنانچه از درک این حقیقت بود که بالاخره «جبهه آزادی خلق» بخاطر ایجاد همبستگی بین گروههای آزادی خواه ایرتیریا در «جده» در ماه جنوری (۱۹۸۳) تشکیل جلسه داده و همه گروههای مختلف قراردادی را به امضاء رسانیدند تا بتوانند همه یکپارچه علیه دشمن استاندگی نمایند.

ما آرزو داریم که اتحاد واقعی گروههای ایرتیریا آنها را علیه دشمن پیروز گردانیده و سبب آزادی و استقلال آنها گردد.

پیغام

لبیک اللهم لبیک

داخل مو د پیغام مخاطب د افغانستان د روحاني ، سياسي ، او تاريخي حيثيت پر غم هاغه غمجن دی ، چی له اسلام سره یی د پخی دوستی تقریباً یونیم زر کلنی مودی ، هم د سربندنی او ایشار په فطری تنده کی نه سربیت راووست او نه سربیت ، او د خدای (ج) په نامه یی د فداکاری او خان تیریدنی احساس دومره تاند او سمسوردی ؛ لکه همدا اوس چی په ابراهیمی مدرسه کی د سربندنی سبق له اسمعیل (ع) سره غبرګ د قربانی د علمبردار (حضرت ابراهیم (ع) له خولی اوری .

له هاغو سر پلورو سره غبرګ و چی د خدای (ج) د نازولی (اسمعیل (ع) د وینی د نذرانی د تلین (دحج د اختر) پر وخت لگیادی د خپلو وینو په نذرانه د خپل رنجیدلی ملت کفر خپلی او سولی (!) خبیثی و چوبی او رغونه خړوبوی ،

د توحید له هاغو مینانو او پتنگانو سره مودزه خوا له ده ، چی پر «عرفات» د حلالی پر خای د خپل مقدس ارمان (قرآنی حکومت) لپاره پر خپلو سپیرو غرو ، زغو خپل خبیثتن ته د خپل تن د وینو په نذرانه «لبیک» وایي :

له هاغو سر تیرو سره موخبری دی چی «سر» د مخلوق سمون لپاره پلوری ؛ خو بیه یی له خالقه غواړی .

هاغه مړه خوا زړونه موپکار دی چی نه د چا سرو سپینو ته پخسیری او نه یی د چاله زوره ویزه تر هه وی .

هاغو سړوستر کوته موستر کی اوری ، چی نه یی د چاد دنگو مانیو بریښنا بریښولای شی ، او نه پکی خوک د - لکور ، ډوډی ، کالیو» شګی اچولای شی .

هغو خواخوږ و ته موا سره ده چی زمونږ د سیاسي او ټولنیز برخلیک د ټاکنی لپاره یی د خدای (ج) په مقدس کاله کی په یوه خوله له خدای (ج) نه استمداد وکړه ؛ خو نیوهیرو چی ارمان یی ولی انگازه و نکړه ؟ نوله لاکمه به د شاعر انسانیت رحمان بابا په خوله له خپل ویده بخته کیاه کو و چی :

غرونه غرونه خوب په خاشکی او به درو می

پمار په سیند زما د او ښکو ییدار نشو

حضرت علی کرم الله وجهه

زندگانی تاریخی و سیاسی

والیان حضرت علی (رض):

چون حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) از حمایت مردم بصره و کوفه برخوردار بودند، لهذا پیوسته تلاش می کردند تا بعنوان والی به ولایات یاد شده تعیین شوند ولی حضرت علی (رض) از پذیرش آن خود داری کردند آنحضرت از پیشنهاد مغیره بن شعبه در مورد ابقای امیر معاویه (رض) بحیث والی شام امتناع ورزیدند. باین خاطر عده از مورخان اسلامی برآنند که تنی چند از یاران حضرت پیامبر اسلام بحضرت خلیفه مشوره دادند تا یکسال از برکناری عمال دوران حضرت عثمان (رض) منصرف شوند، تا پایه های خلافت وی از استواری بیشتر برخوردار گردد و مردم بیشتر ابراز وفاداری نمایند، و ممدو مددگار او گردند وی حضرت علی (رض) بپاس نامین

و گسترش عدالت اجتماعی، و جامعه مبصون و مطمئن، شخصیت های مناسب و نیک نام را از میان اصحاب حضرت محمد (ص) برگزیدند و به ولایات مختلف خلافت تعیین فرسودند. چنانکه عثمان بن حنیف (رض) را والی بصره، سهیل بن حنیف (رض) را والی شام، قیس بن سعد را والی مصر، عبدالله بن عباس را والی یمن و خالد بن عاص را والی مکه مکرمه مقرر نمودند ابو موسی اشعری بعنوان والی کوفه در ماسوریت خود ابقا گردید مردم که از پذیرش والی مکه خود داری ورزیدند ولی مردمان بصره و کوفه و مصر از تقرر والیان تازه بگرمی استقبال کردند و آماده همکاری شدند. معاویه (رض) والی شام، از فرمان حضرت علی (رض) سربتافت، والی او را نپذیرفت. بنا بران سهیل بمدینه باز گشت و داستان

را بحضرت خلیفه باز گفت که مایه تاسف فراوان خلیفه چارم را فراهم ساخت. حضرت علی (رض) به امیر معاویه (رض) نوشت که از مخالفت دست بردارد، با بیعت و از و فرمان برد. با سرداران و بزرگان شام بمدینه آید ولی درین مکتوب از حضرت معاویه (رض) بعنوان والی برسر اقتدار شام هیچ اشارتی بعمل نیامده بود. حضرت معاویه (رض) از پاسخ خود داری کرد و تدبیری باندیشید. بر اثر اصرار پیام آور حضرت علی (رض) اشعار ترسناک حماسی قرائت کرد. سه ماه بعد از شهادت حضرت عثمان (رض) امیر معاویه (رض) نامه گلگونی بحضرت خلیفه فرستاد. نامه بر درحالی که مکتوب والی برکنار شده شام را بردوش میکشید، وارد پایتخت خلافت گردید. مردم از دیدن نامه به هیجان آمدند و

جهت دریافت متن آن تا منزل خلیفه وارد شدند. حضرت علی (رض) نامه را گشود و جمله بسم الله الرحمن الرحيم را بر آن نوشته دید. مطلب دیگر بر آن نوشته بود. نامه بر اجازه خواست و عرض کرد که مردم شام در صدد افتاده اند تا انتقام خون حضرت عثمان (رض) را بستانند. بروایت مؤرخین حضرت معاویه (رض) برای برانگیختن احساسات مردم پیراهن خون آلود حضرت عثمان (رض) و انگشتان بریده حضرت نائله (رض) همسر وفادار حضرت خلیفه را در مسجد جامع دمشق در معرض نمایش قرار داد.

حضرت علی (رض) بایزرگان و معاریف مدینه دیدار و گفتگو نمود و چنین پیشنهاد کرد پیش از آنکه مورد حمله شامیان قرار گیرند باید بدان سامان هجوم بردولی آنان سکوت اختیار کردند درمیان حاضرین حضرت زبیر (رض) حضرت طلحه (رض) نیز حضور داشتند که بار بار اصرار میکردند اجازه سفر مکه را دریابند. حضرت علی (رض) آماده بشام بود که خبرهای نگران کننده از مکه موامعات کرد چنانکه بانتقال پایتخت ومنزل وی بانجامید و پی

آمدهای بزرگ سیاسی و اجتماعی را بار آورد.

مخالفان حضرت علی (رض):
چون حضرت عثمان (رض) در دوران حج بشهادت رسیدند نهذا اکثر یاران حضرت رسول اکرم (ص) در آن هنگام در مکه اقامت داشتند. آنانیکه در بیعت تعلل ورزیده و از اظهار بیعت خود داری کرده بودند نیز آهنگ دیار مکه نمودند. حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) بنام انجام حج عمره روانه آن سامان شدند حضرت ام سلمه (رض) و حضرت عائشه (رض) نیز در مکه بود و باش میکردند، شماری از امویان و والیان برکنار شده نیز راهی ام القری شده بودند. مختصر اینکه شهر مقدس مسلمانان پیاپیگه مخالف حضرت علی (رض) تبدیل گردیده بود.

روابط حضرت عائشه (رض) با حضرت علی (رض) بسیار خوب نبود. زیرا واقعه افک هنوز یاد حضرت ام المومنین نرفته بود. از جانبی ازدواج حضرت علی (رض) با حضرت اسماء (رض) بیوه حضرت ابوبکر (رض) و مادر محمد بن ابوبکر، برتریگی روابط میافزود و حربه ای

بدست مخالفان خلیفه میداد. مردم مکه از شنیدن داستان اندوهبار شهادت حضرت عثمان (رض) سخت متأثر شدند. چنانکه از انتخاب خالد بن عاص ولی مکه سر بتافتند و فرمان تفرری او را در چاه زمزم انداختند. ازین خاطر علاوه از مردم شام مکه دومین پایگاه ضد خلیفه و سرزمین خلافت گردید.

مردم در پایان گفتگوهای داغ باین نتیجه رسیدند که واقعاً حضرت عثمان (رض) بوسیله مشقت قلیلی از آشوبگران ظالمانه بشهادت رسیده است. لذا در جهت اعاده حیثیت والای وی، هرچه زودتر قاتلان گرفتار و بیای محکمه کشانده شوند و قصاص گردند، عده ای در صدد صف آرائی با حضرت علی (رض) شدند و شماری بر آن بودند تا وارد بکوفه شوند و دشمنی را با حضرت علی (رض) پیشه سازند ولی سر انجام تصمیم گرفتند راهی بصره شوند و در برابر حضرت علی کرم الله وجهه شمشیرها از نیام کشند و بمقابله بپردازند و خون حضرت خلیفه سوم بستانند. عبدالله بن عامر اهالی شهر را که اکثریت آنها بصری بودند به پایداری تشویق نمود و از خون

ریزی و انتقامجویی در مکه بر حذر داشت. مردم از طرف معاویه (رض) نیز مطمئن بودند لهذا عبدالله با سه هزار طرفداران خود رهسپار بصره شد. حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) هم به حضرت عائشه پیوستند و روانه دیار بصره شدند. ولی بخاطر باید سهردکه حضرت عائشه (رض) برای زور آزمائی و جنگ افروزی بداندسو نرفته بودند. آنها محض جهت برقراری صلح و صفا راهی بصره شده بود. و مخصوصاً حضرت عائشه ام المومنین - بانوی شماره یک جهان اسلام، محدث و مؤرخ و دانشمند ازین صلاحیت برخوردار بود تا خون حضرت عثمان را بستاند و در راه تأمین عدالت اجتماعی و آسوده حالی مردم بکوشد. چون حضرت علی (رض) از آمادگی جنگی و ستیزه جوی مردم بصره آگاه شدند، ناراحت گردیدند در آنگاه مجبور شدند فکر رویا روی را با شام موقتاً برکنار گذارند و روانه بصره شوند.

عصر خلافت حضرت علی (رض):

آغاز خلافت حضرت علی (رض) با سایر خلفای راشدین تفاوتهای فراوان سیاسی و اجتماعی داشت، سوای حضرت سعد بن عباد (رض)

انصاری، هیچ کس دیگر با خلافت حضرت ابوبکر (رض) مخالفت ننمود. همچنان در برابر انتخاب حضرت فاروق اعظم (رض) و حضرت عثمان غنی (رض) اکثریت مسلمانان ابراز وفاداری کردند و آماده همکاری شدند. ولی حضرت علی (رض) در فردای خلافت با دشواری گوناگون رو برو گردید. چنانکه عده به مخالفت برخاستند و شماری از آشوبگران جانبداری کردند و تنی چند طرفدار زدو خورد شدند حضرت علی (رض) بعنوان فرمان دار مستحق و شایسته هرگز اجازه نمیداد تا چند دستی را در دستگاه خلافت مشاهده کند و ناظر حمله سپاه شام بر مکه شود، و امارت معاویه (رض) را بپذیرد تجاوز حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) را بر سرحدات خلافت تحمل کند. حضرت علی (رض) بر معاویه (رض) مزایا و برتری های بسیار داشت و مقابله وی با امیر معاویه (رض) توجیه پذیر نبود زیرا همگی مردم حجاز، عراق و خراسان زمین و شمال افریقه بحضرت علی (رض) بیعت نموده بودند و برای حضرت معاویه (رض) مجال تأمل، تعلل، و گریز باقی نگذاشته بود.

الحق اگر حضرت معاویه (رض) درین مسئله از روا داری استفاده میکرد، و به حضرت علی (رض) بیعت می نمود، در آنگاه سایر مردم همه از وی پیروی می نمودند جای تردد و تخلف باقی نمی ماند، اتحاد و همبستگی جهان اسلام حفظ میشد ولی حضرت معاویه (رض) چنان نکرد، تلاش ورزید که از شهادت حضرت عثمان (رض) بهره برداری کنند. طوریکه اوراق تاریخ شاهد است واقعاً حضرت معاویه سود فراوان نبرد چنانچه بعد از شهادت حضرت علی (رض) و پیمان صلح ناپایه دار با حضرت امام حسن (رض) قیافه اصلی خود را نمایان گردانید و مسئله قصاص بکلی به بوتنه فراموشی گذاشته شد. در چنان لحظات حساس حضرت عائشه (رض) از موقعیت مهمی برخوردار بود. تمام کوشش حضرت عائشه (رض) ایجاد وحدت، تأمین عدالت، برقراری صلح و آرامش و قصاص از ستم پیشه گان بود حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) و تمام کسانی که از سیاست و مداخله در امور کشور داری کناره گیری اختیار نموده بودند، همانا اجتناب از گسترش آشوب، و ترمیم خرابی های بودند که جامعه اسلام را تهدید می نمود. ولی متأسفانه هرچه دل مردم خواست از انجام آن دریغ ننمودند.

حضرت علی (رض) مانند
سائر خلفای راشدین در اوائل
خلافت خود یک رشته دشواری
های داخلی رو برو گردید، در
آغاز خلافت حضرت ابوبکر (رض)
عده ای از قبائل بدوی و دور
افتاده عربستان از تادیه زکات
خود داری کردند و به مخالفت
برخاستند ولی در پرتو مال اندیشی
خود خلیفه و یاران حضرت پیامبر
اسلام بر آن مشکلات چیره شدند
در دوران شیخین سپاهیان اسلام
به فتوحات چشمگیر توفیق یافتند
و این سیاست در عصر خلیفه
سوم دنبال گردید. ولی بیاد باید
داشت که فتوحات یاد شده عوامل
اختلاط و آمیزش را با ملل فتح
شده فراهم نمود. و آن آمیزش
در ذهنیت و طرز تلقی مسلمانان
تأثیرات عمیقی وارد کرد. روحیه
سلحشوری را در نهاد آنان ضعیف
ساخت و از جانبی جلوه های
تمدن را بدیار عرب بار مغان آورد
بسختن کوتاه سازبان اجتماعی
عرب دگرگون گردید فتوری
در اخلاق مردم هدید آورد و
و موجبات آشوب ها و ناآرامی ها
را در سرزمین خلافت بار آورد.
مسلمانان پایداری خود را از
دست بدادند و بعیاشی و هوس
رانی منهدم گردیدند.
به هر حال همینکه حضرت

عائشه (رض) و حضرت زبیر
(رض) و حضرت طلحه (رض)
روانه بصره شدند حضرت علی (رض)
هم روانه دیار آشوب زده بصره
شد، حضرت معاویه (رض)
هم فرصت را مناسب دید
در راه تهیه تجهیز اردوی شامی
خود مبادرت ورزید. مردم
بصره را بطرفداری خود بخواند
حضرت علی (رض) در ابتدا چنان
می اندیشید که بعد از گفتگو
با یاران حضرت محمد (ص)
بمدینه برخواهد گشت و مانند
سه خلیفه اولی بخلافت خواهد
پرداخت. ولی سرنوشت چیز
دیگری برای حضرتش در مکن
داشت. چنانکه پایتخت خلافت
را به عراق انتقال دادند هرگز
بمدینه نگشتند.

کوفه و بصره :

شهر های کوفه و بصره ای
عراق سرسبز ترین منطقه شرق
میانماز اهمیت بخصوص سیاسی تاریخی
و فرهنگی برخوردار بود. زادگاه
قدیم ترین تمدنهای شناخته شده
جهان بشمار میرفت و محل برخورد
افکار اندیشه های یونان - روم
با کشور های خاور زمین بود و
بر ویرانه های آن مطالعات علوم
و معارف اسلامی آغاز گردید.

در دوران خلافت حضرت
علی (رض) مردم کوفه و بصره
در شرایط خاص میزیستند و در
برابر خلافت برخورد های نا

همگون داشتند.

ابو موسی اشعری (رض)
والی کوفه بود مردم آن سامان را با
طاعت تشویق و از برخورد
و خون ریزی بر حذر میداشت. ولی
همینکه با خلیفه مخالفت کرد از
کار برکنار شد، کوفه را ترک
وارد مکه شد و گوشه نشینی
اختیار نمود. بروایت مالک بن
اشتر بکوفه رفت قوم را بشوراند
آنها بیت المال را بغارت بردند
و ابو موسی اشعری را به استعفا
و اداری ساختند.

وضع مردم بصره از کوفه
آشوب زده بهتر نبود. باشندگان
بصره بحضرت علی (رض) بیعت
و از والی تازه آن ولایت عثمان
بن حنیف فرمان برداری میکردند
ولی بر اثر ورود حضرت عائشه
(رض) و طلحه (رض) و زبیر (رض)
و همراهان آنها وضع یکی دگرگون
گردید و به آشفتگی گرایید. حضرت
عائشه (رض) مقصد سفر خود را
بان شهر طی سخن رانی بلیغ
تشریح نمود و شهادت حضرت
عثمان (رض) را یک فاجعه
حسرت ناک خواند، قاتلان خلیفه
را محکوم قرارداد و سرش آنها
را سرلوحه کار خود شمرد.
سخنان ام المومنین در مردم
تأثیرات عمیق وارد نمود. عده

ای از آن طرفداری کردند و گروهی به مخالفت برخاستند بین مردم و سربازان وفادار به خلافت زد و خورد اتفاق افتاد و به جراحت تنی چند بانجامید. مردم برغم جو نا مطمئن و مغشوش منتظر ورود حضرت علی (رض) گردیدند. آرامش نسبی بر شهر برقرار شد، عثمان بن حنیف بعنوان والی کوفه سپاه و بیت المال را در اختیار داشت و بحضرت عائشه (رض) و همراهان حضرتش اجازه داده شد تا در هر بخش شهر که میل داشته باشند زندگی کنند. ولی این آرامش دیر دوام ننمود، مردم قبیله مضر بشوریدند بروالی شهر حمله کردند و او را بخون نشتاندند و بیت المال را تاراج نمودند. طرفداران حضرت طلحه (رض) بحمايت والی شهر برخاستند و سرکرده شورشیان را بقتل رساندند باین ترتیب مردم بصره نه تنها بیعت را با حضرت علی (رض) شکستند بلکه عهد و پیمان خود را با والی نیز نادیده گرفتند. رویدادهای بالا عوامل دو دسته‌گی را میان مردم بصره افزایش بخشید و به نفاق و رویا روی انجامید. گروهی بحمايت حضرت علی (رض) کمر بستند عده ای از طلحه (رض)

و زبیر (رض) جانب‌داری کردند تا از حضرت عائشه (رض) پشتیبانی نمایند. شماری به گردن کشی متوسل شدند و جماعتی بخاطر همبستگی از هر نوع هنگامه جویی فاصله گرفتند. رهبران نیز در برابر یکدیگر مطمئن نبودند. چنانکه طلحه (رض) و زبیر (رض) در جهت امامت باهم اختلاف داشتند پس از گفتگوی بسیار باین توافق رسیدند که یکروز حضرت طلحه (رض) امامت کند و روز دیگر حضرت زبیر (رض) بر مردم نماز گذارد.

در عرض راه حضرت عائشه بر چشمه ای رسید که سگ‌ها عو می‌کردند نام چشمه پرسیدند، مردم گفتند چشمه یاد شده حوآب نام دارد حضرت عائشه سخت اندوهگین گردید. فرموده حضرت رسول اکرم (ص) در وی تداعی شد، به همراهانش فرمود او را باز گردانند زیرا حضرت محمد (ص) بوی فرموده بود ای حمیرا روزی که به چشمه حوآب رسیدی و سگ‌ها عو عو کردند، در آنگاه باید برگردی!! ولی عبدالله بن زبیر تدبیری با ندیشید پنجاه نفر از قبیله بنی عامر را خدمت آن حضرت حاضر ساخت، آنها شهادت دادند که چشمه یاد شده چشمه

حوآب نیست. چون عائشه مطمئن گردید بسفر خود بسوی بصره ادامه داد.

در چنین فضای اختناق آور و بالا مال از اندوه و ملال، دو دستگی حضرت علی (رض) با سپاه سرکوب گرخود وارد بصره شدند.

سپاه حضرت علی (رض):
وضع حضرت علی (رض) و همراهانش بکلی متفاوت بود حضرتش بعنوان خلیفه سزاوار مسلمانان از طرف مردم برگزیده شده و الحق شایسته این منصب هم بود. چون مخالفان مدینه از اصحاب حضرت پیامبر اسلام بودند لهذا در برابر آنها از زور و قدرت استفاده نمی نمود. چنانکه حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) که در دوران خلافت حضرت عثمان مدعی این منصب بودند هرگز وادار به بیعت ننمود و با ایشان مخالفت نکرد. اگرچه نسبت بآنها ابراز تشویش و نگرانی می نمود، ولی هرگز نمی‌اندیشید که بالای مسئله جانشینی میان مسلمانان دو دسته‌گی ایجاد شود، و بصف آرائی کشد و به نابودی بانجامد هنگامیکه حضرت علی (رض) خلافت خود را بادشوازی های خلفای راشدین مقایسه می‌کرد

باین نتیجه میرسید که این مشکلات ناپایدار و گذری است و دیری نخواهد پایید که آسوده حالی و اطمینان بجامعه اسلامی باز گردد لهذا به راهی که رفته بودند برنگشتند زیرا آن را روشن و راه خداوندی تشخیص داده بودند.

سپاه کوپنده حضرتش از احساسات و عواطف همانند برخور- دار بودند حضرت علی به سربازان دلداری میداد که در محضر آنها با برادران ناراض بصری دیدار و گفتگو خواهد نمود و آنها را به آرامش و همکاری دعوت خواهد فرمود سخنان راست آنها را خواهد پذیرفت پیرامون جریانهای روز با ایشان صحبت خواهد کرد . در صورت نافرمانی بایشان خواهد جنگید ولی هرگز ابتداء به تیر و کمان دست نخواهد برد و شمشیر از نیام نخواهد کشید و کسانی که در راه تامین عدالت و خوشنودی خداوند (ج) کشته می شوند از مرتبت والای شهادت برخوردار خواهند گردید .

ولی متأسفانه میان حضرت علی (رض) و همراهانش و مردم عاقبت نیاندیش بصره فاصله بزرگ وجود داشت حضرت علی (رض) سپاه یی هم دست بودند و متحد ولی

بصری ها متردد بودند و نامطمئن .

حضرت علی (رض) جهت دریافت واقعیت ها نماینده خود را سوی حضرت عائشه (رض) فرستادند و مقصد سفر حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) را بدیار بصره پرسیدند !

حضرت عائشه (رض) فرمود در جهت بهبود اوضاع و اعاده صلح و آرامش باین جا آمده است ، حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) که درین مجلس شرکت داشتند نیز فرموده ام المومنین را تایید کردند و بران صعه گذاشتند .

نماینده خلیفه پرسید شما اصلاح اوضاع را چگونه می طلبید؟ آنها فرمودند ، حضرت عثمان مظلوم شهید شده . تا که قاتلان او سرزنش نشوند ، وضع بحال عادی بر نخواهد گشت .

نماینده حضرت علی (رض) شماری را بعنوان قاتل گرفتار و سرزنش نموده اید ! اگر آرامش نسبی برقرار گردد ، و فضای مطمئن ایجاد شود ، در آنگاه عاملان آشوب حتمی بدست خواهند آمد . فرستاده حضرت علی (رض) باز گشت و حدسش را در جریان مذاکرات قرار داد .

عده ای از مؤرخین چنین می پندارند همینکه قاتلان حضرت عثمان (رض) از جریان مذاکرات صلح با خبر شدند ، سخت دست و پاچه شدند زیرا خوب میدانستند که در صورت تامین صلح و صفا آنها گرفتار و بعنوان قاتل قصاص خواهند گردید . لهذا دست و پا زدند و آشوب برپا نمودند . ولی شماری رخ دیگر آن را می پذیرند . (ادامه دارد)

ادعای پوچ

(دوکتور محمد ظاهر صدیق)

روسیهای کمونیست

هیچ مسلک و روشی در جهان معاصر به اندازه کمونیزم متکی بر ادعا های پوچ و فریبنده نبوده است. این روشی انسان دشمن چیز های را بخود نسبت میدهد که اصلاً در آن وجود ندارد و خود را متکی بر جوانبسی میداند که بهیچ صورت این جناحها انگای آن نیست. روسها پیش از گرایش به کمونیزم نیز چنان ادعاهای پوچ را میکردند. وقتی تزار های روس فرمان پیشروی به قلمروهای دیگران را میدادند، افسران و حکمرایان خون آشام خود را حین سرا زیر شدن بر قلمروهای دیگران چنان هدایت میدادند که بگویند روسها دوست واقعی و تزار فرما نروای عامل است که باضم ساختن و قرار گرفتن در حلقه تسلط روسها ملل اسیر سعادتمند می شوند. این ادعا را در هر بیانیه و در هر پیامی می یابیم که در آغاز و انجام هجوم

افسران وحشی روس در قلمروهای دیگران آنرا انتشار میدادند.

همچنان روسها پیش از افتادن در دام کمونیزم، ادعا میکردند که آنها نژاد برتر و اداره و روش شان از همه بهتر است و ما بعد از آنکه حلقه کمونیزم برگردن شان افتاد، باز همان آیش بود و همان کار. باینصورت که با تسلط یافتن کمونیزم در روسیه، بلشویک بحیث شاخه برسر اقتدار کمونیزم اعلام کردند که دیگر ظلم و استبداد، نا برابری و استکبار، فساد و محرومیت، فقر و ذلت در امپراتوری روسیه پایان یافته است. آنها به غلط می گفتند نظامی را روسها آورده اند که دیگر بشر از شر هر گونه ظلم و بیعدالتی وارسته و کمونیزم همه (ایزم) های برسر اقتدار را به گورستان تاریخ دفن می کند. در حالیکه این ملک با نمایش

سلاح ابتدای تولید (داس و چکش) را برای دفن کردن مقام و کرامت انسانی دست اندر کار شد و تاوانست کشت، بست و بزدان افگند و از خانه و کاشانه و وطن ملیون ها انسان را آواره ساخت.

بعد از آنکه کمونیست ها با وعده های فریبنده و با چهره های اغوا گرانه نظام تزار را برانداختند و به جای آن روش منفور کمونیزم را پیاده کردند، همان شعار فریبنده را برخ مردم و جهان کشیدند که در روابط قرن ۱۹ بنیا نگذاران این ملک منفور بمیان کشیده بودند و آن عبارت بود از ینکه (پرولتا ریای جهان متحد شوید) بانیان کمونیزم این شعار را روی آن اساس مسلک، و سیاست خود قرار دادند که به غلط ادعا میکردند که پرولتا ریا یا طبقه زحمتکش و کارگران و دهقانان، نیروی تغییر

منافع کار گران نیز ندارند. کار گران صرف وسیله ایست برای تأمین اغراض و منافع آزمندانه آنان. آنها برای اینکه از تولید کار گران به حد اعظم استفاده برند و او را به اسم و اسم دیگری استعمار کنند و در عین حال راه در هم شکستن این استیلا گری شانرا مسدود نمایند، خود را مدافع حقوق کار گران و وکیل قانونی و نماینده اصلی زحمتکشان قلمداد کردند و گفتند که درین مرحله بزرگ و درین جریان تاریخی گویا رهبری زحمتکشان مربوط کمونست هاست و کمونست ها برای همیشه این عهد، را در امر کار و تولید بعهده خواهند داشت. در حالیکه کارگر نیروی تولید است و کمونست ها بهر نیروی تولید است بلکه قدرت

جوی و برقرار کردن امپرا طوری نوین روسیه را زیر چتر سیاه کمونیزم نشان میدهند.

بانه صورت روسها به غلط خود را مدافع کار گران همه جهان اعلام کردند و گفتند که هر جنبش کارگری از حمایت مستقیم مسکو برخوردار خواهد بود. اما غرض آنها ازین ادعای دروغین این بود که بعد ازین همه جنبش ها بشمول قیام های برحق و جنبش های آزادی بخش را زیر تأثیر خود و متعاقب آن قلمروی را که این قیام و جنبش در آن صورت گرفته زیر نام جنبش کار گری و رهائی بخش تحت تأثیر خود بیاورد.

سالمهای بعد نشان داد که کمونیزمست ها حتی توجهی به

دهنده جامعه و زندگی جامعه اند، زیرا این ها تولید می کنند، لذا نیروی بزرگ و قدرت تغییر دهنده آنها اند و بعد کمونیست ها را بحیث پیشقراول کار گران قلمداد کرده می گفتند که باید همه زحمتکشان به رهبری کمونیست ها کار و فعالیت ها را تنظیم بخشد. از شعار «کار. گران جهان متحد شوید!» هدف کمونیست ها در عین حال این بود که چون کمونیزم در روسیه استبداد پذیر به پیروزی رسید لذا کار گران سراسر جهان متحد شده در برابر سایر نیروهای موجود به پا خیزند و با آوردن دگر گونی عظیم ویا به زعم آنها انقلاب (؟) تسلط روسیه را زیر نام کمونیزم در جهان قائم نمایند.

این حقیقت در سالمهای بعد برای جهانیان خوبتر روشن شد. ابتدا غرض روسها این بود که کمونیست ها اقتدار را بدست گیرند، اما بعد به وضاحت خواست استیلا گری شانرا بیان کرده گفتند در هر جا که زحمتکشان برهبری کمونیست ها برهبری میرسند

باید مشی شانرا چنان دنبال نمایند که رهبری را مربوط مسکو بدانند که این خود سیاست توسعه

در حالیکه ساحه زراعتی روسیه و تعداد کارگران آن وسیع و زیاد است .

با این همه استبداد و روش انسان دشمنانه که در کمونیزم وجود داشت ، روسها با زور سر نیزه و گردن زدن توده های شانرا دنبال کردند و قلمرو های وسیع دیگر را با برده ساختن جوامع آن ضم خاک خود ساختند و یا تحت تأثیر اداره خود آوردند و بنام جنبش کارگری و قیام رهایی بخش ، قلمروهای زیادی را مربوط امپراطوری سرخ ساختند و به هم پیمانان دروغین خود افزودند ، تا اینکه بدنبال قیام بر حق مردم مسلمان افغانستان علیه وحشیان تجاوز کار روس ، مردم پولیند به پا شدند ، یازده ملیون کارگر قیام کرد

را در ملت استبداد پذیر روس کشتند و برای همیشه بنام رهبر کارگران جلو هر گونه قیام ، مظاهره و اعتصاب را گرفتند و باینصورت زخمیکشان را صرف به نیروی نگهدارنده خود مبدل کردند و تولید آنرا هم اول بین خود قسمت کردند و بعد قسمت باز مانده را به کارگران توزیع نمودند که همین وضع و دوام آن احساس مسئولیت ، اتجار درکار و سهمگیری در افزایش تولید را در بین کارگران تحت سلطه کمونیزم از بین برد و امروز که از رژیم کمونستی در روسیه ۶۷ سال میگذرد ، اما باز هم کمونست های روس نتوانسته اند بر کارگران زراعتی شان به اندازه مورد نیاز غله تولید کنند و با اینکه کارگران تولیدات بسیار خصوصیت بهتر تولید نمایند -

غاصب حقوق کارگران و استثمار دایمی تولید از آنها می باشد . چرا باید کمونیست ها از کارگران نمایندگی کنند ؟ و کارگران از خود نمایندگی نکنند و مسافع حقوق خود نباشند .

وقتی بانی روش منحوس کمونیزم این مسلک را در قلمرو وسیع روسیه اساس گذاشت و کارگران را اتمکای استوار کمونیزم قلمداد کرد ، فوراً متوجه شد که روسیه یک کشور زراعتی است و در حدود اضافه از ۴۰ فیصد مردم دهقان اند ، آنگاه فوراً دهقانان را نیز در صف زخمیکشان قرارداد و آنها را کارگران زراعتی نامید و باینصورت طبقات بیشتر را در حلقه تزویر خود در آورد .

در عین حال همینکه بزور کارگران ، کمونست ها در روسیه تزاری قدرت را گرفتند به غلط ادعا کردند که چون کمونست ها نمایندگان واقعی نیروی تولید اند ، لذا هیچکس حق ندارد در برابر حکومت کارگری و نظام کارگری قیام کند - با همین تزویر جلو همه اعتراضات و مظاهرات را گرفتند و هر گونه ضدیت فردی و جمعی را با مرمی و شمشیر جواب گفتند و درین زمینه چنان از خود بیرحمی نشان دادند که اصلاحی نیروی مقاومتی

و از فا بریکه بزرگ کشتی سازی گدانسک بنام لنین صدای اعتراض را علیه استبداد کمونزم و استیلاگری و استثمار وحشت زای آن شروع کردند .

این ها که قیام کردند ، همه کارگر بودند ، همه مربوط نیروی تولید بودند و اکثر شان هم عضویت حزب کمونست پولیند را داشتند ، اما فشار کمونزم روس درسی سال گذشته سخت ملت پولیند را برآشفته ساخته و به خشم آورده بود . آنها بیکبارگی طغیانی کردند و این طغیان شان سر آغازی شد برای و از کون شدن نظام دروغین کمونزم که می گفتند کمونست ها نمایندگان کارگرانند و کارگران انکای واقعی آنهاست . کارگران پولیند تحت رهبری لخوا لیسا جنبش نیرومند همبستگی را پدید آورد . در همبستگی تمام کارگران با مردم پولیند در یک صف استاندند آنها هم علیه حزب کمونست پولیند یا گماشته معلوم الحال حزب کمونست روس . کارگران پولیند باینصورت چار سال پیش برای دفاع از حقوق خویش به پا شدند و بعد این سوال را بمیان کشیدند آنها خود حق نمایندگی از خویشتن را دارند نه

حزب کمونست . درین وقت بود که سنگ برسینه استیلاگری روس خورد و کمونست های کریملین فهمیدند که اینک کار واژگون سازی بنای بخون ساخته امپر طوری آنها شروع شده است . زیرا کارگران علیه کمونست ها قیام کردند ، کارگرانی که درشخصت سال اخیر همیشه کمونست ها می گفتند این ها نیرو و انکای اساسی کمونزم اند .

روسهای استیلاگر که اینک به چهره کمونست ها یا مدافعین کارگران ، امپرا طوری بزرگ شانرا نگهداشته بودند ، با طغیان کارگران پولیند دست و پاچه شدند و جهاد مردم مسلمان افغانستان ماسک را از چهره کثیف صلح خواهی و بشر دوستی روسها بر افکند و بر جهانپان نشان دادند که نیروی وحشی بدتر از روسها وجود ندارد و قدرت فریبکاری بزرگتر از بلشویکها در جهان موجود نیست . و اما پولند یها با گرفتن الهام از مقاومت قهرمانان مردم افغانستان شروع کرد به قطع کردن ریشه های کمونزم از داخل حدود تسلط کمونزم . روسها کمونست های بر سر اقتدار پولیند را زیر فشار گرفتند تا آنجا

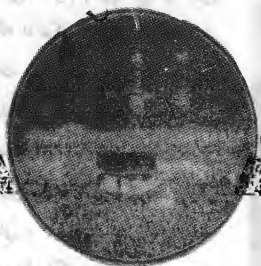
که در اثر هماهنگی یک عده از رهبران پولیند ، تعدادی از آنها از عهده های شان برکنار شدند و اساتعدادی که روی منافع آنها خوانستند در صف روسهای استیلا گریختند ، از جمله جنرالان ، به پیاده کردن سیاست منحوس روس در کشور شان شروع نمودند . سلسله زندانی ساختن مخالفین آغاز یافت ، پسانتر به تصفیه نیرو های مخالف و دستگیری شخص لخوا لیسا اقدام شد . در همین وقت بود که هزاران نفر از اعضای حزب کمونست پولیند کارتهای عضویت حزب را مسترد کردند و ژور نالستان وطن دوست حاضر نشدند در صف ضد مردم و کارگران یمانند ، لذا همه از صف و کارکنار زده شدند . در همین کشمکش حکومت نظامی در پولیند اعلام شد و جلوه همه را هیمایی و اجتماعات در پولیند گرفته شد . هزاران نفر از وطن دوستان و مخالفین روش منحوس کمونزم عقب میله های زندان افتید تا آنجا که رژیم مزدور نظامی اعلام کرد که مخالفین می توانند با خانواده های شان پولیند را ترک گویند اما مردم پولیند میدانستند که آواره شدن آنها پیروزی روس و

ﷺ

د رسول الله

حج او عمره

رسول الله (ص) حج او عمره څنگه ترسره کړه:

عقبه ثانيه کې هم و، په مدينه - منوره کې يې د اسلام د خپرولو او ملاتړ لپاره ستر خدمتونه کړي دي.

په مدينه منوره کې د حضرت عبدالله (رض) کور د قرآنکريم د تدريس لومړی مرکز و، د رشد او هدايت هغه سرچينه وه چې د مدينه والو په زړونو او ذهنونو کې د الله او رسول د مينې او اخلاص ډيوه بله کړه.

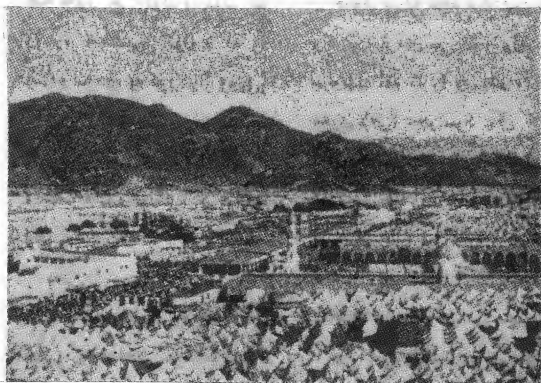
حضرت جابر (رض) په دغسې يوه چاپيريال کې وروزل شو. خدای (جل جلاله) ورته په ځوانۍ کې د دين پوهه او د علم شتمنۍ وروپېښله، د ژوند ترپايه د دغه شتمنۍ په عامولو کې بوخت و،

په سپين بډيرتوب کې يې سترگو ليد پېښېد، مگر د دين په ښودانه او د حديثو د روايت په کار کې يې کمې رانغې په هجرت کې د څه له پاسه او ياووکالو په عمر وفات شو.

پکې د حج په باب دى، بلکې د حجة الوداع، او حج د مناسکو او احکامو په باب ترټولو مفصل او بشپړ روايت د همدغه دى.

حضرت جابر بن عبدالله (رض) پخپله هم له سترو فقيهو صحابه و څخه و، او په نبوى مسجد کې يې درس هم ورکاوه. پلاري عبدالله هم په «سابقون» او «اولون» کې راته، او په بيعت

حضرت جابر بن عبدالله الانصاري (رض) له سترو صحابه کرامو څخه و، حضرت عبدالله بن عمر، حضرت انس بن مالک، ام المؤمنين حضرت عائشې او حضرت عبدالله بن عباس (رضى الله عنهم) نه وروسته حضرت جابر رضی الله عنه په سرکسانو کې راځي، له ده نه يوزر پنځه سوه څلويښت حديثونه روايت شوي دي، چې ډير مهم

په مني کې د مسجد خيف يو منظر.

نمردست کارگران را بخورند ، نیروی آنها را به نفع دوام استبداد خود برکاربرند و آنها را از ارزشهای والای انسان دور سازند .

روسها که این مسلک منفور را در زندگی خود راه داده اند ، دیگر نمیتوانند ازین روش غیر انسانی در استثمار و استیلاگری کشور های دیگر کار بگیرند ، زیرا دیگر بشریت هشیار شده و به انواع فریب و زیرنگ روسها آشنایی حاصل کرده است .

کرامت و آزادی انسان می تواند نماینده نیرویی شود که خود تولید می کند ، صاحب کرامت و اعتقاد است و خدایجاد می باشد . کمونست ها گروه مشخصی اند که به ناحق خود را نماینده کارگران می گویند . آنها مشت مستبد ، انسان دشمن ، استثمارگر ، مفسد و مخالف معتقدات و ارزشهایی اند که انسان با داشتن آن صاحب کرامت و مقام والای انسانی است . کمونست ها با چنین ادعای دروغین میخواهند

مزدوران آن است لذاحتی یک نفر هم حاضر نشد و طشش ترک گوید و صف مبارزه را رها کند و بجای پناه گزین آواره غرب شود . حتی زمستان سال گذشته وقتی لخوایسا رهبر جنبش همبستگی به اخذ جائزه نوبل نایل شد ، حاضر نگردید به ستا کهایم برود ، زیرا او میدانست که اگر از وطن خارج شود ، بازگشت او به وطن مشکل و حتی ناممکن خواهد شد لذا خانم خود را برای گرفتن جایزه ستا کهایم فرستاد (پول جائزه را هم به صندوق همبستگی اهداء کرد و برای روس و مزدوران آن نشان داد که او در پی پول و حشمت نیست بلکه همه چیز را برای همبستگی و پیروزی مردم پولیند میخواهد .

باینصورت جنبش همبستگی کارگران پولیند پرده را از روی فریب و خدعه کمونست های روس برافکند و بصراحت اعلام داشت که کمونست ها نماینده کارگران نیستند ، بلکه کارگران نیروی تولید و نماینده خود میباشند . با این قیام دیگر روسها نمیتوانند ادعا کنند که گویا آنها نماینده کارگران اند . چگونه یک گروه ملحد ، خدا ناشناس و ضد

با به شکو رتاناک شکن

... و در آن شب چله زمستان که سیاهی مرگبار ظلمت پرده سرد و خشک خود را بر همه خزندگان و جهان هستی گسترده بود، سکونت اندو هبار شب را یگان ضربه کاشینکوف درهم میشکست، آنگاه قلب ها در سینه می تپید و فریاد انسان به آسمانها میرسید.

خانه مادر خیر خانه بود و هنوز نیمی از شب نگذشته بود که آنطرف سرک ما چراغ منزل خلیفه شکور گله کار روشن شد و راستش که گفته اند «کلال در کوزه شکسته آب میخورد» منزل این معمار هم فقط دارای دو اتاقک گلی چوب پوش و یک کوشکند بی دروازه بود، خانه او پهلوی تعمیر رفیق سورگل که آنها دراصل منزل یکی از مهاجر شدگان بود موقعیت داشت.

چراغ خلیفه عبدالشکور روشن شد و کمی بعد دروازه خانه شان چون نالاش مریضهای ناتوان با صدای مخصوصش باز شد، شکور

کرتی خود را به سرگرفته به صحن حویلی برآمد و بسوی فضای بیکران دید که از بالا ابرهای تیره یگان ستاره چشمک میزند و با زبان ایماء و اشاره میگوید: این شب را سحری، این اندوه را مسرقی و این استکبار را عدالتی، و نیستی را هستی ای در قفاست. خلیفه عبدالشکور بطرف

دیوار همسایه شان نزدیک شده و رخ بطرف خانه دو منزله نموده صدا کرد: سورگل خان! سورگل خان! او سورگل خان! بعد از چند صدا دید که چراغ خانه های بالای شان روشن شد و سورگل خان کاشینکوف و روی پسرانش با تفنگچه های ق - ق - قی به بسیار احتیاط از پهلوی برنده دیده شدند، سورگل خان صدا کرد:

کیستی؟ چه میخواهی؟

خلیفه عبدالشکور گفت: «به شکور گلدار همسایه تان هستم» بعد، پدر و پسران همه سلاحهای خود را متوجه شکور

نموده، و سورگل خان گفت: مرگ شکور هستم چه میگی؟ عبدالشکور گفت: مادر اولاد هایم بسیار مریض اس کم مانده بمیرد» درینحال بازهم سورگل خان کپ را از دهن عبدالشکور گرفته گفت:

«به مه چی که مریض اس، احمق» مه داکتر هستم؟

خلیفه شکور گفت: فی: از خاطر قیود شبگردی اگر یک تلفون در ماموریت کنی که پولیس ها او ره در شفاخانه ببرند سورگل خان: «بروگمشو اینه تلفون میکم» بعد سورگل خان و پسرانش غم غم کنان دوباره به اتاقشان رفته دروازه ها را از عقب بستند.

خلیفه عبدالشکور میلرزید، لبهایش کبود شده بود او از حویلی بداخل اتاق خود رفته دید که دو دختر و یک پسرکش نیز بجایشان نشسته گریه می کنند، او دید که دستهای خائمش سرد شده و چشمانش فرو رفته و رنگ

از چهره اش پریده است .

خانم بیچاره به بسیار مشکل نالش کنان میگفت : «وای دلم» و بخود می پیچید و آن زن در همان حال خود آهسته از گوشه پیرهن شوهرش گرفته گفت «یا به ای رحمت الله جان ! بچه و دختر هایم خوب کلان کنی» او چیز دیگری هم گفت اما همینکه آواز موتر شنیده شد عبدالشکور دوان بطرف کوچه رفت و آن موتر را دست داد ، موتر توقف کرده و از آن یکنفر صاحب منصب بروی قد پخچک مسلح با کلشینکوف پائین آمده گفت : چه کپ اس ؟ خلیفه شکور گفت : تیلفونی که سورگل خان کرده از خاطر مریض مابود مرد مسلح گفت ، کسی به ما تیلفون نکرده .

خلیفه عبدالشکور : خیر حالا شما با حال من و سه طفلم رحم کنید و خانم را که از شدت مریضی می میرد تا شفا خانه برسانید .

مرد مسلح با بی اعتنائی تمام رو بطرف دیگر رفقای مسلح خود درین موتر نموده به آنها چیزی گفت که همه شان خندیدند و یکی از آن جمع صدا کرد این هم یک مضمون است پس صاحب منصب

بروی روبه عبدالشکور نموده گفت : «برو مریض ات را بیار» . خلیفه شکور دویده ، دویده بخانه خود رفت و ابتداء کورتی خود را پوشیده و بعد خانمش را گرفته به بیرون اتاق آورد و بخاطریکه اطفال او در صحن حویلی نبرآمده و خود را در چاه نیاندازند دروازه اتاق را تا فردا از بیرون بست و طفلیک ها را گفت : «بخوابید جان پدر» اما آن طفلیک ها گریه را سرداده بودند .

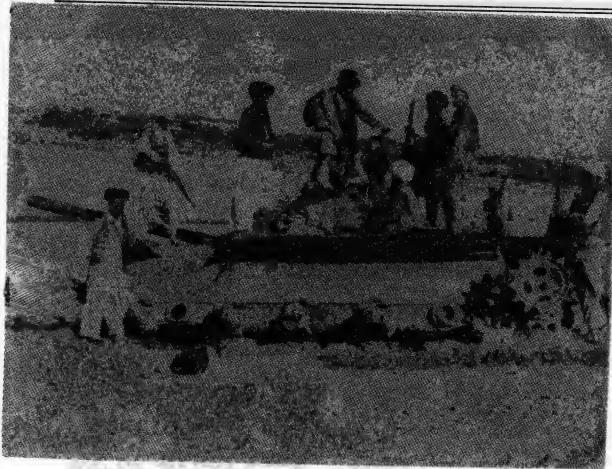
در حالیکه آوای گریه اطفال شنیده می شد خلیفه شکور خانمش را به پشت گرفته بطرف موتر رفت مریض را در موتر بالا کرده و دروازه خانه را قفل زد و بطرف شفا خانه روان شدند . مریض را در «چاراهی صدارت» به شفاخانه «جمهوریت» بردند ، نوکریوال شفاخانه استراحت بود با آوردن این مریض نوکریوال نا راحت شده با چشم های خواب آلود بالای سر مریض آمده گفت ما بستر خالی نداریم ، بعد از عذر و زاری بسیار زیاد نوکریوال مذکور گفت : خیر ، حالا که بستر نداریم مریض تان در همان گوشه دهلیز باشد .

مریض را به گوشه دهلیز

انداختند و داکتر نوکریوال دوباره بطرف اتاق خوابش رفت عبدالشکور دید که وضع خانمش وخیم شده به اتاق نوکریوال رفته گفت : داکتر صاحب ، مریض ما حالش خراب شده ، میمیرد یک کمی دوا برایش بده .

نوکریوال که تازه بجای خواب رسیده بود با چشمهای پخیل پرش دوباره بلند شده ابتداء چندهتکه و پتکه بالای خلیفه شکور نموده و بعد با شکم برآمده و کومه های کشال کشالش بطرف الماری دوا ها نزدیک شد و از آن دو قرص تابلت را برداشته آنرا به نرس داد تا به مریض بدهد .

عبدالشکور بالای سر مریض نشسته بود که سپیدی صبح سیاهی شب را ذرید و مرغ سحر بانگ زد و عبدالشکور دید که نماز روا شده ، بطرف نل صحن شفا خانه رفته وضو گرفت و بعد در گوشه دهلیز شفاخانه به ادای نماز پرداخت ، در ختم نماز دست بدعا بلند نموده در حالیکه چند قطره اشک یأس از گوشه چشمش فرو ریخت بدرگاه احدیت سر عبودیت گذاشته گفت : اللهم انت السلام ومنک السلام والیک یرجع السلام تبارکت وتعالیت یا ذا الجلال والا کرام .

و بعد گفت : خداوندا ! پروردگرا
جمله مومنان و مسلمانان
را از ظلم ظالمان و این پرجمی‌ها
و خلقی‌های کافر و روسها نجات
بدهی :

خدایا ! بیرق اسلام را بلند
و بیرق کفر را سرنگون کنی .

خدایا ! جمله مریضها را
شفا بدهی و از برکت نیکبخت‌ها
مریض‌مارا هم شفا بدهی .

خدایا ! زندگی با پرده و
مرگ با ایمان نصیب ما کنی .

«آمین یا رب العالمین» دستها را
برخ کشیده متوجه شد که بطرف
دست راست وی مرد مریض و
موسپیدی با لباس سفید شفا خانه

نشسته و با گردن پت و عجز
بدرگاه اقدس الهی با آواز دلنشین
این مناجات را بعد از نماز خواند

الهی ! بنیاد توحید ما خراب
مکن و باغ امید ما بی آب مکن .

الهی ! بر سر خاک ما خجالت
نثار مکن .

الهی ! دانائی ده که از دنیا
بیزار شویم و توفیقی ده که دردین

استوار شویم .

الهی ! دلی ده که در آن
آتش هوا نبود و سینه‌ای ده که

در آن آب زرق و ریانبود .
الهی ! اگر پرسی حجت نداریم
و اگر بسنجی بضاعت نداریم و اگر

بسوزی طاقت نداریم ، مایم همه
مفلسان بی مایه و همه از طاعت
بی پیرایه و همه محتاج و بی
سرمایه .

الهی ! اگر بگفتار است
بر سر همه تاجیم و اگر بکردار
است به سوری محتاجیم .

خلیفه شکور که محو
مناجات پیر مرد شده بود ، دفعه‌آ
بخود آمده ، از جابر خاسته بطرف
دهلیز منزل بالای شفاخانه براه
افتاد .

کم کم صدای تق و توق
بلند شده بود ، مریض‌ها و پیرستارها

یکی بعد دیگری بیدار شدند ، اما
خاتم خلیفه شکور هنوز هم مثل مار

پیچ و تاب می خورد ، رنگش
زرد شده و به مشکل نفس می کشید ،

عبدالشکور که بطرف او دید بدل

گفت : خدایا ! این بیچاره را از
روزی که بخانه خود آورده‌ام
تا حال یک روز هم آرامی را ندیده ،
چشمهای عبدالشکور را کشیده ،

پینه نمودن کلاشویی ، خیاطی ،
نوگری ، روزهای گرسنگی ،
بی آردی و بی روغنی و ساختن

و سوختن و بالاخره مریضی و بی
دوائی او یکایک چون تصویری در

پرده تلویزیون از مقابل چشمهایش
میگذشت ، که در حال یکنفر نرس

گفت : کاکابرو که سرطیب صاحب
آمده و برایش بگو وضع مریض

ما خراب است .
عبدالشکور دوان بطرف

اتاق سر طیب رفته ، دست رابه
سینه گرفته با کمال ادب و صدای

لرزان گفت : السلام علیکم .
سر طیب با دریشی سرمه‌ای

و نکتانی سرخ رنگ خود پس از لحظه‌ای سررا بلند نموده بر پروتهای سیاه و ابنوهش دست کشیده گفت چه گپ اس بابیه ؟

عبدالشکور گفت : قربان خانم بسیار مریض است ، او را شب آوردیم و صبحش بسیار خراب است اگر مهربانی کنید و یک دفعه او را ببینید .

سرطیب چیز می نگفت و آهسته از جایش بلند شده بطرف کلکین دفتر خود رفت و به تماشائی گلهای پتونی و گلهای روسی و مرسل صحن شفاخانه مشغول شد دروازه آهسته تک تک شد .

و داکتر سلام کرده داخل شد ، سرطیب با دیدن او تبسمی نموده گفت : سلام رفیق و بعد بیاد مجلس شب گذشته چند لحظه از نوشیدن و غلطیدن و بی آبی شان گفتند و خندیدند .

سرطیب : رفیق حبیب ! بین که با به چه میخواهد .

پس از آنکه خلیفه شکور عرض حال کرد داکتر حبیب با او بطرف مریض رفتند از آنجا بنا بر هدایت داکتر حبیب مریض را به اتاق عملیات انتقال دادند و آنجا چند نفر داکترک های خلی و پرچی نوجوان بدور آن زن بیچاره جمع شدند و نظریات

ضد و نقیض در موردش ارائه کردند ، و سر انجام یکی از آنها گفت : «باید بطن مریض را باز کرد آنکه اگر چیزی بود دیده میشود» .

خلیفه شکور در عقب دروازه اتاق عملیات ایستاده بود ، هر که می آمد ، بسوی او تری تری میدید که چه میگوید تا آنکه بعد از ۲۰ دقیقه یکنفر داکتر دروازه را باز نموده یک نسخه را به عبدالشکور داده گفت : برو در بانک خون وزیر اکبر خان مینه و پادشفاخانه علی آباد این گروپ خون را خریده بیاور .

عبدالشکور گفت : چند بوتل داکتر : مقدارش در نسخه نوشته شده و اگر در بانکها نبود یک نفر را که ازین گروپ خون داشته باشد بیاور که خونش را بگیریم .

خلیفه شکور که سخت تحت تاثیر کلمه «عملیات» رفته بود با حواس پرت و پریشان «بچشم» گفته از شفاخانه برآمد .

او همینکه در ایستگاه سرویس های شهری چاراهی مصادرت رسید دید که آنجا چند نفر پرچی و خلی بادریشی های ملکی و چند نفر افراد عسکری و دو نفر روسی

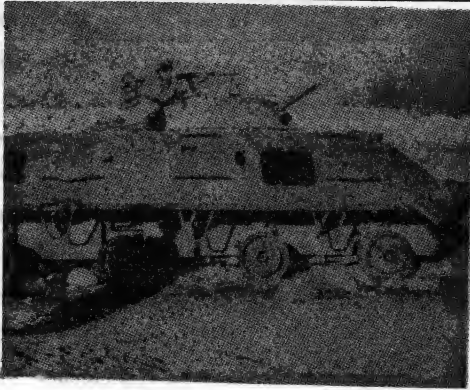
در بین یک موتر جیب که همه مسلح با کلشنیکوف ها و ق ق بودند در همان پیرو بار چاراهی مردم را ایستاد نموده از هر کدام تذکره و ترخیص می خواهند .

یکی از آن بچه های مسلح بطرف خلیفه شکور آمده گفت : رفیق تذکره ات را بده .

خلیفه شکور آنگاه متوجه شد که واسکت خود را نپوشیده و تذکره و ترخیص او همراهش نیست . بناً رنگش پریده وار خطا شد و گفت : «بیادر جان مه خانم مریض اس و همین حالا در شفاخانه عملیات میشود و من پشت خون برایش می روم .»

آن پسرک و خلی یاهرچی برآشفته شده گفت : به این نیرنگها خلاص نمیشوی و صدا کرد : رفیق زمری : بیا و این نفر را در موتر ببر .

خلیفه شکور هر قدر عذر و زاری کرد و به لحاظ خدا گفت کسی بدادش نرسید او را کشان کشان در بین موتر عسکری انداختند ، در حالیکه لنکی وی بگردنش حلقه شده بود با سر برهنه همان نسخه شفاخانه را بهر نفر نشان میداد و میگفت که : مریض ما عملیات میشود او به

خون ضرورت دارد ، اگر برایش
خون نبرم چطور میشود ؟

در بین موتر چند نفر شاگردان
خورد سال مکتب هم به اتهام
کارت ساختگی گرفته شده بودند ،
که گریه میکردند و میگفتند
همین کارت را مکتب به ما داده ،
و همچنان چند مرد موسیدی
نیز در بین موتر بودند که یکی
آن پنج قرص نان را همراه داشت
او فریاد کنان میگفت : خداوند
شماره در قهر و غضب خود گرفتار
کند ، من سی سال پیش عسکری
کردیم ، و بعد رو به دیگر اسیران
نموده گفت : امروز از مقابل
نا نوائی این خدا نا ترسها مرا
آورده اند که ترخیص ندارد .

دیده شد که چند بیچاره
دیگر را نیز کشان کشان آورده
در بین موتر انداختند و همه
پهلوی به پهلوی هم چون کبوترانی
که در چنگال کرس گیر مانده باشند ،
در حالت اندوهباری قرار داشتند ،
ساعت دوازده ظهر شد

که ضابط ماشینی اشپلاق نموده
و همه رفقا و افراد را بدور موتر
خواست ، خودش با دو رفیق دیگر
در سیت موتر نشستند و دیگران
در عقب موتر جا گرفته این موتر
به عقب جیب روسها بصوب غوند
قرغه براه افتاد ، وقتی که در غوند

به عقب آنها دویده فریاد می کشد ،
بی بی شیرین ، بی بی شیرین ، اولاد
هایت چطور میشود و . . .
خلیفه شکور از هیبت این
صدای خود از خواب بیدار شده
می بیند که هنوز هم در اسارت
مستکبرین است ، کلمه خود را
خوانده و توبه میگوید و گاهی
خوایش را تعبیر نموده میگوید
که : بی بی شیرین خوب می شود
و گاهی هم به دلش میگرد که
خدا نخواست . . .

فردا ساعت ده دروازه باز
شد و یکنفر ضابط ماشینی دیگر
آمده این بار برای هر چهار نفر
یکدانه نان سیلو دادند و درین حال
شکور نسخه داکتر را به ضابط
نشان داده گفت :

ضابط صاحب پشت خون
میرقم خانم عملیات میشود به
لحاظ خدا مرا رها کنید ضابط

از موتر پیاده شدند ایشانرا بطرف
یک اتاق بزرگ که چون گراژ یک
دروازه داشت رهنمائی کردند و
آنها تا ساعت (۹) شب در آنجا
بودند و آنکه دروازه باز شد و
برای هر شش نفر یکدانه نان
سیلو دادند و در آن اتاق سرد
هر کدام بگوشه ای نشسته در غم
و اندوه بودند ، نیمه های شب
خلیفه شکور در همان حال آهسته
آهسته بخواب رفت و در خواب دید
که : « با خاتمش در یک صحرای
خشک گیر مانده اند ، خاتمش
سخت تشنه است و آب میخواهد ،
خلیفه شکور هر طرف که می دود
آب نمی یابد ، درین حال متوجه
میشود که یک نفر خوش چهره
سپید پوش پیدا می شود و جام
شرابی را به خاتم وی میدهند
او جام را سر می کشد و بعد
بطرف خلیفه شکور تبسمی نموده
و همراه با آن چون باد هوا از
نظر ناپدید میشود ، خلیفه شکور

خندیده به خلیفه گفت: این چلها و نیرنگ ها سر ما نمی خورد. و درین روز بیست نفر را از جمع همه نامنویس نموده ایشانرا توسط طیاره به پکتیا اعزام داشتند و روز سوم یک جکرن آمد و هنگامیکه در آن اتاق داخل شد «السلام علیکم» گفت: خلیفه شکور این شخص را آدم خوبتر یافت بناء خود را نزد او رسانده گفت:

ضابط صاحب از خدا میشه و از شما میشه با من کمک کنید خالم در شفاخانه جمهوریت کابل زیر عملیات است اگر قبول ندارید در شفاخانه تیلیفون کرده پرسیان کنید مه در سال ۱۳۳۲ عسکری کرده ام سرم سفید شده.

جکرن مذکور خلیفه شکور را با خود به قرارگاه عمومی برده و از آنجا به شفاخانه تیلیفون نمود و بعد گوشک تیلیفون را گذاشته سر خود را شور داد و چند چق چق کرده و بگوش یکنفر صاحب منصب دیگر هم چیزی گفت، بعد آن دو صاحب منصب با نگاههای ترحم آمیزی بسوی عبدالشکور نگریسته و جکرن تا دهن دروازه نظام قراول همراهش رفته و برایش گفت: ای برادر این کمونستهای یعنی اصغر انسان نیستند خدا (ج) بزرگ است حتماً

یک روز جزای اعمال شانرا می بینند، بعد جکرن یکنفر عسکر را صدا نموده گفت:

«بجیم این بیچاره را تا شفاخانه جمهوریت پرسیان،

وقتیکه به شفاخانه رسید دویده دویده بطرف اتاق رفت اما آنجا بی بی شیرین را ندید، اینطرف و آنطرف دوید و از هر که پرسید کسی برایش معلوماتی نداد، دفعته چشمش به داکتر حبیب افتاد از او پرسید: داکتر صاحب مریض ما کجاس؟

داکتر: «مریض شما پیش با به کلام» بعد به یکنفر نرس گفت که ببرش در سرد خانه خلیفه شکور با نرس مذکور بطرف سرد خانه یعنی در اتاقهای زیر زمینی شفاخانه رفتند، وقتیکه در اتاق در آمدند خلیفه شکور دید که آنجا همه جنازه هاست و هر طرف اجساد بیروح، کسی برنگ زرد، کسی کبود و کسی هم برنگ عادی پهلوی هم قرار داده شده اند نرس خلیفه شکور را بالای

یک جنازه ایکه یک چادر برویش کشیده شده بود رهنمائی نمود چادر را برداشت دید که بی بی شیرین سرد و سکوت و گویی که بخواب خوش رفته و دیگر از رنج و دردوالم و غم روزگار نمی نالید و

بدون اندوه آرام بود.

خلیفه شکور بادیدن این صحنه، فریاد کشید «وای خدا چه میبینم» سرش چرخ خورد و بزمین افتاد.

آنگاه نرس مذکور نزدش آمده گفت: بی تاب فایده ندارد، روزانه صد ها نفر از بی خونی زیر عملیات میمیرند، چیزی که آمده آمده، باید که مرد واری تحمل کنی برو برادر غم کارت را بخور خلیفه شکور بازهم نگاهی بطرف جسد بی بی شیرین انداخته اشکهای خود را باشف لنگی اش پاک کرد و از سردخانه برآمد.

او بعد از چهار روز بمنزل رفت دید که هنوز دروازه شان قفل است و دروازه حویلی را که باز کرد آنگاه متوجه شد که اطفالش در خانه مانده اند هنگامیکه دروازه خانه را باز کرد او چیزی را دید که تاب تحمل دیدن آنرا نداشت، فریاد کشید و روبه آسمان نموده گفت:

وای خدا! وای خدا!

و بعد بگوشه ای افتید، سر خود را بدروازه زد که از آن خون جاری شد، بهخود نمی فهمید و فریاد را سر داده

یکجا مرده اند ؟

مگر مادرش آنها را کشته
و فرار نموده ؟ یا کدام روسی
شبهنگام آمده آنها را کشته ؟
و یا ... و یا ... ؟

سوالات پیهم بدل هر کدام
مطرح می شد تا آنکه حاجی
خانجیان نزدیک شد و دست
عبدالشکور را گرفته او را از
اتاق بیرون کشید و قضیه را
پرسید .

و بعد چند همسایه و اقوام
او یکجا شده ابتداء آن طفلک ها
را درین اتاق پهلوی به پهلوی هم
بالای تو شک کهنه ای انداخته
و چند نفر عقب جنازه بی بی
شیرین همراه با خلیفه شکور
بطرف شفاخانه جمهوریت رفتند ،
بعد جسد ما در را نیز در پهلوی
اجساد سه طفلکش درین اتاق
گذاشتند ، زنهای خویشان و اقوام
و همسایه ها بیامدند صدای شیون
آنها بلند شد و سرافجام بعد از
ظهور جنازه ها را از خانه کشیده
بطرف قبرستان بره افتادند و آنها
را دفن کردند قبر مادر، پسر و

دختر کش پهلوی به پهلوی هم
قرار داشت ، خلیفه شکور بالای
قبر خانمش نشسته بود و ملا
صاحب دعا می خواند و بعد یکی
از دوستان آمده بازوی خلیفه

اجساد یکی طفلک ها می دویدو
تبسمی نموده میگفت ، بیائید
بیائید جان پدر برایتان چلغوزه
و کلچه سیلو آورده ام ، بیائید .

اما دیگر کار تمام بود ،
آن طفلکان از شدت گرسنگی و تشنگی
و سرماجان سهرده بودند . گاهی
هم چنان فریاد وضعه میکشید
که گویی انسانی را در باستیل
پلچرخی واسکت می برند ، خلیفه
شکور آنقدر گریسته بود که آب
چشمانش دیگر خشک شده
و دیوانه وار با اجساد مردگان
صحبت میکرد .

و شیون و غمجه او چنان
شد که چند تن همسایه ها بسر-
اغش آمده حالت آن انسان
بدبخت را دیدند همه حیران بودند
که چه شده و چرا طفلک ها

وای رحمت الله جان بچیم ! وای
مکی جان ! وای لایلا جان دختر
کهایم ، خدایا ، یکس شدم ،
تیه شدم .

او یکبار بطرف جسد پسرش
دویده رویش را می بوسید و گاهی
هم جسد یکی از دخترکهای خود
را از زمین بالا میکرد و گویی
که به آنها ناز میداد و در لابلای
سیلاب اشک میگفت ! جان پدر
توهم از مادرت خبر شدی ؟

بعد جسد پسرک را از زمین
برداشته میگفت : بچیم مرا تنها
مالدی ، به میگفتم که تو اعمای
پیری ام شوی !

خلیفه شکور چون دیوانه ها
بگوشه ای قرار میگرفت و باخود
سخن میگفت و بعد بسوی

شکور را گرفت و گفت: بیا خلیفه دنیا به هیچ کسی وفا و بقا نکرده این راه همه ما و شماس و خوشا بحال آنکه چند روز بیشتر رفته و رنگ روزگار و فتنه زمان را کمتر می بیند و بعد مردم بطرف خانه خلیفه شکور براه افتادند، نزدیک خانه شان منقل پراز آتش بود که بالای آن سپند می ریختند و مردم از بالای آن و اطراف آن گذشته در یک صف قرار گرفتند تا همه یکجا شدند و درین حال باز هم ملا صاحب آیه مبارک را تلاوت نموده و دعا کرد و مردم هم هر کدام به خلیفه شکور سرسلاقی می دادند، خلیفه شکور محو بود نمدانست که مردم چه میگویند و چرا آمده اند و این همه گیردار چیست:

چند سبائی گذشت فاتحه گیری و رفت و آمد مردم هم کم شد خلیفه شکور هم دیگر بالای کار نمیرفت روزها را گرسنه بیاد خانم و اطفالش در قبرستان سپری میکرد و روزها بهیچ منوال سپری می شد تا آنکه روزی حمید الله برادر زاده اش آمده گفت:

کا کا اعلان شده که از ۱۰ الی ۱۰ ساله ها را هم عسکری می

برند، من که با این کفار نمی روم با یکی از مجاهدین تماس گرفته ام من میروم با مجاهدین در جبهه بر علیه این کافر ها جهاد می کنم، خلیفه شکور چنان تصور نمود که دیگری ندارد و قوت و نیروی جسمش دو چندان شده بناء فوراً به حمید الله گفت: من هم میروم جان کا کا.

فردا صبح هردو، کا کا و برادر زاده از راه کوتل خیر - خانه قلعه مراد بیک عازم جبهه کوه دامن شدند آنها را ابرداران مجاهد در همان دیدار اول درک کردند و بعد تراژیدی زندگی خلیفه شکور را شنیدند.

قوماندان جبهه بعد از سه روز یک میل کاشینکوف به خلیفه شکور داده که او همراه با دیگر برادران شهنظام بالای

هوسته روسها حمله نموده که در آن پنج تن ملیشه و یک نفر روس را سردار کردند و یک نفر روس که در پای خود زخم خورده بود زنده دستگیر شد.

چون خلیفه شکور در چند عملیات دید که با فیر راکت چطور تارو پود تانکهای زرهی دشمن حریق می شود بناء از قوماندان صاحب جبهه درخواست نمود که بعضی کاشینکوف یک میل راکت انداز برایش بدهند، برایش راکت انداز داده شد و از آن روز تا به حال خلیفه شکور بیشتر از سی دستگاه تانک روسی را به آتش کشیده است و همین اکنون بنام «پایه شکور تانک شکن» در بین مجاهدین مشهور است که با قدرت تمام در راه خدا جل جلاله جهاد می کند.

راغلی لیکونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کارکنان مؤمن ، رسالتمند و مجاهد ، مجله و زین قیام حق ! نخست از همه سلامهای گرم و صمیمانه مرا بپذیرید، از خدای بزرگ و مهربان موفقیت و کامیابی های عظیم تان را هر چه بیشتر، در نشر فرهنگ اسلامی ، به خصوص جهاد مقدس اسلامی افغانستان ، استدعا می نمایم . . .

حدیثی که مرا به نوشته این موضوع وارد کرد ، همانا زحمات و برد باری برادران در تهیه ، ترتیب و تشکل مجله اسلامی قیام حق می باشد .

بصراحت می توان گفت که مجله قیام حق ، یکی از خواندنی ترین نشریات اسلامی است که برادران مجاهد و مؤمن ما در تهیه و ترتیب آن صمیمانه بذل مساعی دارند .

آخرین شماره مجله قیام حق ، اگرچه با صفحات اندک به نشر

رسیده بود ، اما مطالب عظیم و پرمحتوایی در لابلای اوراق آن گنجانیده شده بود، مثلاً: انتخاب سه آیه مقدس از کلام الله مجید تحت عنوان (فرمان خدا ج) ، مصاحبه ای تحت عنوان (مرکی اودرزه خواله) . افشای زمینه های قبلی فاجعه ثور ، شعره آورد ، روسان او چنگیزیان د تلویخ په را کی ، درس های تیوریک و غیره موضوعات و مباحث علمی ، حجت و برهان صادق پشتکار و تلاش های برادران در جهت روشن نمودن اذهان مجاهدین توسط فرهنگ غنی و اصیل اسلامی است .

برادران نویسنده ما که بحق ، رسالت عظیم اکنون بعهده ایشان است و دوش بدوش مجاهدین راه حق ، با جهاد قلمی خویش ، سنگر داران ما را رهنمایی می کنند و با تیر قلم سینه های دشمن سفاک و ملحد را می شکافند بایستی هر چه بیشتر قلم

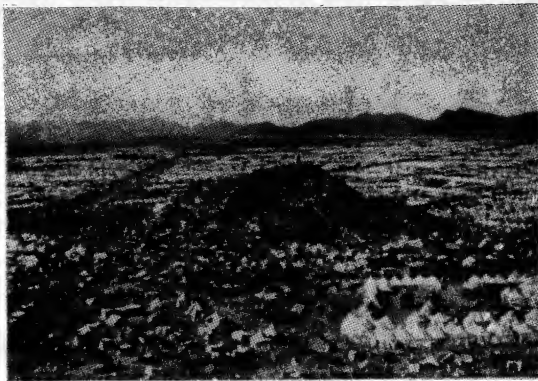
رهنمایی هایشان را در افشای ماهیت ضد انسانی کمونیزم بکار برند و مردم آزاده ما را از دسایس شوم و تباه کن این تیوری مهلک و ضد بشری بزبان خیلی ساده آگاهی دهند ،

باید تذکر داد که در متن نشرات، متأسفانه جای مضامین برای تریبه و سازنده گی انقلابی کودکان و خواهران خالی است که بایستی در این زمینه نیز برادران رسالتمند نویسنده ما قلم های شان را بکار بیندازند و با آب زلال دانش اسلامی ذهن های تشنه آنها را سیراب نمایند که این کار، ممکن گیرایی و عظمت مجله قیام حق را دو برابر نماید .

به اسید پیروزی حق بر باطل
(خواجه خلیل الله ساکب)

د قیام حق مجلی کارکونکو:
السلام علیکم !

له خپلونا مناسبو حالاتونه
کبله و کوم ، که ستاسی له

په مکه مکرمه کې د عرفات يو منظر چې په منځ کې يې «جبل الرحمة» ليدل کېږي .

اطاعت درته ولاړم ، رښتيا چې
همدا ته د شکر او ستاينې وړې .
احسان او ايمان ستا حق دی ،
واک هم ستادی ، شریک نلری .
رسول اکرم (ص) دا تلبیه
لوسته او خلکو ورسره غږ کوله .
حضرت جابر (رضی الله عنه)
فرمایي :

«مولي ي له حجه هېڅ نيت نه
وکړی ، تردی چې له رسول الله
سره بیت الله ته را ورسیدو ، نو
هغوی (ص) حجاز سود ښکل کړ ،
دری طوافه ي په تیزی وکړل ،
څلورم ي عادی ، بیا مقام ابراهیم
(علیه السلام) ته راغی ، او دا
آیت ي ولوست :

(اتخذوا من مقام ابراهيم مصلی)
بیا داسی ودرید ، چې مقام
ابراهیم د ده (ص) او بیت الله

چې د یسـداء (غولوی) سرته
ورسیده ، مانیده چې د رسول
اکرم (ص) مخکې ، وروسته ،
ښی او کښی لوری ته د سترگو
تربیکاره د سوړو او پليو انسانانو یو
بهیرو . رسول اکرم (ص) زمونږ په
منځکی و ، او چې قرآن په پری ناز
لیده ، نو یس ځپله به پری پوهیده ،
څه به ي چې کول ، مونږ به
ورسره هماغسی کول ، له را
رسیدو سره ي په لوړ اواز وويل:
لیک اللهم لیـک ، لیـک
لا شریک لک ، لیـک ، ان الحمد
والنعمه لک والملك ، لا شریک
لک .
یعنی :

په اطاعت درته ولاړم ، ای
الله ، په اطاعت درته ولاړم ،
هیڅ ساری او شریک نلری ، په

نبی اکرم (ص) حج او عمره
څنگه ادا کړه ؟ پدی باب ترتولو
زیات څرگند روایت حضرت
عبدالله بن جابر (رض) کړی دی .
د حجة الوداع ټوله کیسه ي
په ډیر جامعیت سره کړیده ، او
فرمایي :

«رسول اکرم (ص) چې مدیني
ته راغی تر ٩ کلو پوری ي حج
ولکړ ، د هجرت پرلسم کال ي
اعلان وکړ چې حج په کوو ،
پدی اعلان سره ډیر خلک په
مدینه منوره کې را ټول شول ،
د هر چا ارمان و چې له رسول
اکرم (ص) سره پدی مختور سفر
کې ملگری شی ، او پپړوی ي
وکړی ، او هغه څه وکړی چې
رسول الله ي کوی .»

آخر مونږ روان شو . ذوالحلیفه
ته چې ورسیدو ، د اسماء بنت
عمیس زوی محمد بنت ابی بکر
وزیید ، هغی له رسول اکرم (ص)
نه پوښتنه وکړه چې او س څه
وکړم ؟ هغوی (ص) وفرمایل :
غسل وکړه ! او چې نوری
ښځی څنگه لڼک ترې ته ي هم
وتړه او احرام وتړه .

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
په جرمات کې لمونځ وکړ ، او
پرځپله اوږه سوړ شو ، اوږه

اداری نه ؟ حالات به حكه نه
گرموم چي زموږ د خپلو اعمالو
مولود دي ، او كه تاسي دكيلي
اجازه را كوي ! نو داده چي ،
يوڅو مجله راوځي ډيره ناوخته ،
بل چي ترڅو زمونږ لاسو ته
رارسې ؛ حوصله مو ورته پيځي
په موركو اوښتي وي ، نه يې د
لوستوتوان را سره پاتي وي او
نه يې د كتو ؛ بس په همدې
همدې كي موزره پيځي موړشي ،
زما دا يوڅو پيشهادونه دي ،
څه چي په تاسي پوري مربوط
وي ، تاسي يې واوري او څه
چي د جهاد او اتحاد په نور و
مقاماتو پوري وي ؛ هغوي ته
يې ور سوي :

۱- مجله بايد له افغانستان نه
علاوه د اسلامي نړي ، په باب
هم وخت نا وخت خپلو لوستونكو
ته معلومات وړاندي كړي ، او
په نړي كي د اسلامي تحريكو په
فعاليتونو رڼا واچوي .

۲- د مجاهدينو د رشتياني اتحاد
د استحكام لپاره دي مؤثر فرهنگي
او سياسي گامونه واخيستل شي ،
۳- د جهاد ډېر مختك او
نيمگړتيا ووپه باب دي ،
په سنگر ونوكي له مصروفو
منور و مجاهدينو سره
مصاحبي وشي ، چي ډېر مختك

عوامل يې د سورو لپاره سر-
مشق او په اړتياوو او نيمگړي
تياوي غوروشي .

۴- فرهنگي مواد (مجلي ،
جريدې ، رسالي او كه كيداي
شي ، هر ډول تنويري مطبوعات)
دي د مجاهدينو د علمي او
سياسي و دي په غرض په جهاد
بوختو علاقه مندانو ته وليږل
شي . كه ليك مي نه اوږد ديد
اي ، نور څه به مي هم ليكلي
واي .

و السلام
عاقلا شاه له اتمانزونه

بنام خداوند توانا و دادگر

كاركنان مبارز مجله وزين قيام حق
السلام عليكم ورحمة الله و برکاته
و نصرته تائيد .

برادران تلا شگر ! چندي
قبل شماره (۱۰) مجله قيام حق
به دسترس قرار گرفت ضمن مرور
اولي ييكه ؛ (معمولاً هنگام
دستيابي به نشريه و كتاب نو
صورت ميگيرد) مطالب مجله
آنقدر دلچسپ افتاد كه نتوانستم
اين كار را بكنم ؛ ناگزير از صفحه
اول مجله آغاز به مطالعه كردم ،
كه تا رسيدم به عنوان « مركي او
د زړه خواله » واقعاً خواندني
بود و دوست داشتني و خيلي هم

دلچسپ ؛ زيرا از يكسو حكايت
مسلمان شدن يك ما تر ياليت
خيلها سر سخت را داشت وان
سوي هم قاطعيت و انعطاف ناپذيري
اين ابر مرد تاريخ را
از جهتي ، متانت ، پختي ،
سلاست و رواني مضمون حواس
خواننده را علاوه بر خوبيهاي
ديگر مضمون به سبك و روش
نگارش نويسنده متمركز ميساخت .
و از اين مضمون كه بگذريم ،
و بايد بگذريم ؛ زيرا گفته نمي
شود كه تا كيد بر تحسین
مضموني از مجله ، خدا ناخواسته
خاطر حساس تان را پریشان كند ،
اشتباه نكنيد كه من فقط ، در
مجله شما همين عنوان را انتخاب
كردم و به ذهن سر كفيده و پا -
شكسته ام مهر صحنه بر آن گذاشتم ،
مطمئن باشيد كه همه مطالب
مجله وزين و پيكارگر « قيام حق »
بدون ترديد قيام حق است ،
اميدوارم در راه پخش و اشاعت
فرهنگ اسلامي هميشه تر دست
باشيد و پيروزيهاي چشمگيرونه
تنها چشمگير ؛ بلكه همه گيرتازان
را از خداوند توانا و دادگر
مسألت دارم .

به اسيد پيروزي انقلاب اسلامي

پيكار

(برادر شما از بوشهر طبراند)

۱۲ ذيقعدة - ۱۴۰۴

نبوی ارشاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

من سلک زاداً وراحلة تبلغه الى بيت الله ولم يحج فلا عليه ان يموت يهودياً او نصرانياً وذلك ان الله تبارک و تعالی يقول ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً
رسول اکرم (ﷺ) حج او عمره خنکه اداء کول ؟
(مشکوٰۃ)

خوک چی د دومره توبی خاوند شی چی «بیت الله» ته یی ورسوی او (بیاهم) حج و نکړی (داسی کسان) که یهودی و مری او که نصرانی فرق یی نشته : خکه الله تعالی پدی باب فرمایي : او پر خلکو د خدای لپاره د بیت الله حج فرض شوی دی : (خصوصاً) پر هغه چا چی دورنگ توان لری .

آدرس بانک :

ادرس مکاتبات :

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

الايد بنک پاکستان - پشاور -

نمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

شعب آباد برالچ - نمبر جاری ۳۷۱

وجه اشتراك : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر

نخش ماهه : ۶ دالر

در داخل کشور سالانه : ۳۶ روپيه

نخش ماهه : ۱۸ روپيه

ترمنځ و .

پلارمی لکياو ، له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) نه يې پرته د بل چا خبره نكوله . رسول اکرم (ص) د دوه ركعتي لمانځه په يوه ركعت لمانځه كې سورة اخلاص (قل هو الله احد ..) او په دويم كې يې الكافرون (قل يا ايها الكافرون) تلاوت كاوه ،

بيا حجر اسود لورته راستون شو ، ښكل يې كړه ، او په يوه دروازه د «صفا» لورته ورغی صفا ته چي ورسيد ، دا ايت يې ولوست :

ان الصفا والمروة من شعائر الله
بياي وفرمايل : زه هم له هغه ځايه شروع كوم چي خدای (ج) شروع كړيده ، يعنې له «صفا» نه يې سعی شروع كړه ، پر «صفا» غونډلې ، كيناست ، بيت الله ورته ښكاره شو ، په توحيد او تكبير بوخت شو او وي فرمايل :

لا اله الا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير
لا اله الا الله وحده . انجز وعده ونصر عبده ، وهزم الاحزاب وحده .

يعنې :

له الله (ج) نه پرته بل معبود نشته ، هغه يودی ، واک د هغه (ج) دی ، او همدی د شکر او ستاینې وړدی ، هغه ژوندی کوی او هغه مړه کوی ، او هغه پر هر څه قادر دی ، هغه خپله وعده ترسره کړه ، او د خپل بنده ملاتړ يې وکړ ، او هغه (ج) (د كفارو) پوځونه مات کړل .

«رسول اکرم (ص) درې ځلې دا کلمه غبرګه کړه ، او په منځ کي يې دعا هم غوښته ، بيا «مروه» ته راګووت ، د صفا او مروه منځ ته چي ورسيد ، منډي يې کړی ، بيا ختل شروع شول ، روان شو ، مروه ته يې په رسيدو هماغه څه وکړل چي په صفا کي يې کړی وو تراوه سفی وروسته مروه ته لاړ ، بياي وفرمايل : که زه پر هغه څه چي اوس پوه شوم پوه وای ، نو د قرباني څاروی به می نه راوسته ، او دا (طواف او سعی) به می عمره ګڼلې وای ، نو په تاسی کي چي له چا سره د قرباني څاروی نه وی ، هغه دی احرام پرانيځي او دا (طواف او سعی) دی عمره وګڼي .

«پدی خبره سراقه بن مالک بن جعثم ودرید وي ویل :

يا رسول الله ! دا حکم يواځی د سړکال لپاره دی ، که د تل لپاره ؟

رسول الله (ص) د خپل يوه لاس ګوتی په بل کي ننه ايستی وي فرمايل :

عمره په حج کي (د لاس د ننه وتوکوتو) په څير ننوتی ، دا کار يواځی د سړکال لپاره نه ، بلکي د هميشه لپاره دی .

«بيا حضرت علی (رض) د رسول اکرم (صلى الله عليه وسلم) د قرباني لپاره له يمن نه راوستی څاروی راووست ، وي لیده چي فاطمی (رضی الله عنها) احرام پرانيستی رنگينه جامي يې اغوستی او رانجه يې پوری کسړيدی ، حضرت علی (رض) ته دا کار ښه ښکاره نشو ، خو فاطمی (رض) ورته وويل : «پلار می د داسی کولو اجازه را کړيده» .

حضرت جابر (رض) فرمایي : حضرت علی چي په عراق کي و ، (نو دا کیسه يې کړی وه) ، وي ویل چي : فاطمی چي څه کړی وو ، زه پری ناخوښه وم ، د رسول اکرم (ص) حضور ته لارم ، عرض می وکړ ، چي فاطمی داسی کړی ، خو زه پری ناخوښه یم ، رسول اکرم (ص) وفرمایل : فاطمه بيعی

رېښتيا وایي ، ته دا ووايه چي
د احرام ترلو پړوخت تاڅه
نيت کړی ؟ ، حضرت علي (رض)
وويل : ما (خودا نيت کړی و)
چي : ای الله ! زه د داسي څيز
احرام تړم ، چي ستا رسول تری
تړلی و ،

رسول الله (ص) ورته و
فرمايل : له ما سره خود قرباني
څاروی دی ، نوکه ته هم څاروی
لری احرام مه پرانيځه.

حضرت جابر (رض) فرمایي
حضرت علي (رض) له یمن نه
نورسل څاروی هم راوستی وو .
له چا سره چي قرباني نه وه
هغو ټولو احرامونه پرانیستل او
ويښتان یې وخریيل . بيله
رسول الله (ص) نه ځکه هغوی
قرباني درلوده .

«د يوم الترويه» (د ذوالحجې
په اتمه) ورځ ټولو بيا احرامونه
وتړل او مخ پرمنی روان شول .
«رسول اکرم (ص) پرسورلی
مني» ته تشریف یووړ ، هلته یې د
ماسپښين ، مازديگر ، ماينام ، ماسخو
تن او کهيڅ لمونځونه وکړل ،
ترلمرځرکه پاتی شول ، امري وکړ
چي په «نمره» نومی ځای کی دی
راته خيمه و درول شي .
ترلمرځاته وروسته مني ته

روان شول ، قریش ، پدی فکروو
چي رسول اکرم (ص) به په
مشعر الحرام کی تمپيی ، ځکه
د جاهليت په زمانه کی د هغوی
همدا دودو مگر ، رسول الله (ص)
تر عرفات پوري مخکی لاړ ،
هلته ورته په «نمره» کی خيمه وهل
شوی وه ، او پکی مېنت شو ،
ترلمرځپړواته وروسته یې د «قصوا»
اوبی د چمتو کولو حکم ورکړ
زین پری کښود شو د عرفات
لمن ته له سورلی راکوز شو ،
او یوه عامه وینايي وکړه .

«رېښتيا چي ستاسي وینه او مال
داسي یو پړل حرام دی ، لکه
د دی میاشتی په دی ورځ چي
در باندی په دی ښار کی حرام
دی ، خبر شي ! د جاهليت هر
څه زما په پښو کی رغړی ، او
د جاهليت د وخت ټول خونونه
وبښل شول او ترټولو د مخه
لومړی خون چي زه بښم ،
د ربیعہ بن حارث د زوی دی ،
چي په بنی سعد کی د شو دوځښلو
پړوخت بنی هذیل وواژه ، او د
جاهليت د وختو ټول سودونه
پایته ورسول شول ، او ترټولو
د مخه چي کوم سود زه بندوم ،
هغه د عباس بن عبدالمطب دی ،
هغه کړد سره پای ته ورسول

شول . د ښځو په چارو کی له
خدایه و ویريږي ، تاسي هغوی
د یوه الهی امانت په توگه
پخپل نکاح کی اخیستی دی ، او
ستاسي پر هغوی حق دی چي .
پر خپلو فرشونو داسي څوک
کیننوی چي ستاسي خوښ نه
وی . (د شرعی محرمیت مستحق
نه وی) . ، بیا که داسي وکړی ،
نو د سزا په توگه یې (ورو
غوندي) ووهی ، چي ایذاء پکی
نه وی ، او د هغوی پر تاسي
دا حق دی ، چي د عام معیار
او دو د له مخی ورته خوراک ،
څښاک او جامی برابری کړی ،
زه تاسي ته داسي یو څيز
پریږدم که تینگ موکړ نو هیڅکله
به بیلاری نشی ، هغه دی د الله
جل جلاله کتاب او چي له تاسي
نه زما په باب پوښتنه و شی نو
څه به وایی ؟ خلکو وويل :
مونږ به ځواب ورکړو چي تاسي
(خپل پیغام) ورساوه ، او د (تبليغ
حق) مو اداء کړ ، او (مونږ ته
مو پوره پوره نصیحت) وکړه بیا
رسول اکرم (ص) خپله د شهادت
گوته آسمان لورته او چته کړه ،
او خلکو ته یې اشاره وکړه ویی
ویل : ای الله (ج) ته شاهد
اوسه ، چي ما ستا احکام ستا

بندگانو ته و رسول» دا عبارت
بی دری ځلی تکرار کړ .

اذان و شو ، اقامت وویل
شو ، رسول اکرم (ص) د ماسپښین
لمونځ وکړ ، جوخت یی ور پسی
د ماذ دیگر هغه هم وکړ .

بیا رسول الله (ص) سور
شو ، خپل تمځی ته ورسید ،
د خپلی او ښی قصواء مخ یی یوه
کمره ته سم کړ ، چی پلوی لارو
یو په لیده ، پخپله مخ پر قبله
و ، تر لمر پر یواته پوری هملته
پاتی شو ، لمر ډوب شو تیاره
غونی شوه .

بیا حضرت اسامه رضی الله عنه
په رسول الله (ص) پسی (پراوښه)
سور او روان شول ، رسول الله (ص)
د خپلی قصوا واگی دومره رابښکی
چی سړی له کسی (زین) سره ولکید ،
په ښی لاس یی خلکو ته د ډاډمن
مزله اشاره کوله ، لار به چی
غرفی شوه ، نو رسول اکرم (ص)
په واگی سستی کړی چی اسانه و
ختلای شی ، مزدلفی ته ورسیدل ،
بیا یی په یوه اذان او دوو
اقامتونو ما ښام او ماسخو تن
لمونځو نه وکړل ، د دواړو
لمونځونو ترمنځ پی څه تسبیح
ونه لوسته ، او ترکھیڅه یی آرام
وکړ . تر اذان او اقامت وروسته
بی د کھیڅ لمونځ وکړ .

بیا پر قصواء سور شو مشعر
الحرام ته لار ، مخ یی قبلی ته
کړ ، دعایي وکړه په تکبیر ،
تهلیل ، توحید او تسبیح بوخت شو ،
تر هغی بوخت و ، چی پراسمان
زېرواله خواره شول ، تر لمر
خاته د مخه روان شو ، حضرت
فضل بن عباس چی سور سپین
او د ښکلو وښتانو خاوندو ،
ور پسی سور شو .

رسول الله (ص) د نجرین
پر سترمنو ښځو تدیده ، فضل
ور پسی مخ ورتا وکړ ، نو
رسول اکرم (ص) بی مخ په
لاس بل خوا راواړاوه ، چی
مخ یی واړاوه ، رسول الله (ص)
بی مخ بیا بل خوا واړاوه ، محسر
وادی ته چی ورسیدل ، نومزلی
تیز کړ ، بیا یی جمره کبری ته
تللی منځنی لارو نیوله ، جمره
کبری ته نزدی یوه ونه وه ، په
اوو گیتکیو یی وویشته او په هر
ځل ویشتوی الله اکبر وایه .
بیا د قربانی ځای ته لار ،

دری شپېته څاروی (پسونه) یی
په خپل مبارک لاس قربانی کړل
نور یی حضرت علی (رض) ته
حکم وکړ چی ذبح یی کړی ،
او هغه یی پخپله قربانی کی شریک
کړ ، بیا یی د هری قربانی یوه یوه
توکړه غوښه را وغوښته او په

یو کتوی کی پی پځه کړه ، دواړو
(رسول اکرم او حضرت علی رض)
غوښه وخوره او شورواپی وڅښله .
بیا مخ پر بیت الله پر (اوبه)
سور روان شو ، ماسپښین لمونځ
بی په مکه کی وکړ ، ښی
عبدالمطلب ته راغی له زرم
نه یی او به را ایستلی پر خلکوی
څښلی ، وی فرمایل : ای ښی
عبدالمطلب ! یو که (سلواغه)
راکاډی ، او (پرخلکوی) وڅښی
که دا اندېښنه نه وای ، چی
زما په بوکی را ایستلو به خلک
له تاسی نه دا خدمت هم واخلي ،
نو ما به در سره په خپله بوکی
رابښکی ، هغوی (ښی عبدالمطلب)
یوه بو که ورته راوړه او
رسول اکرم (ص) تری او په
وڅښلی .

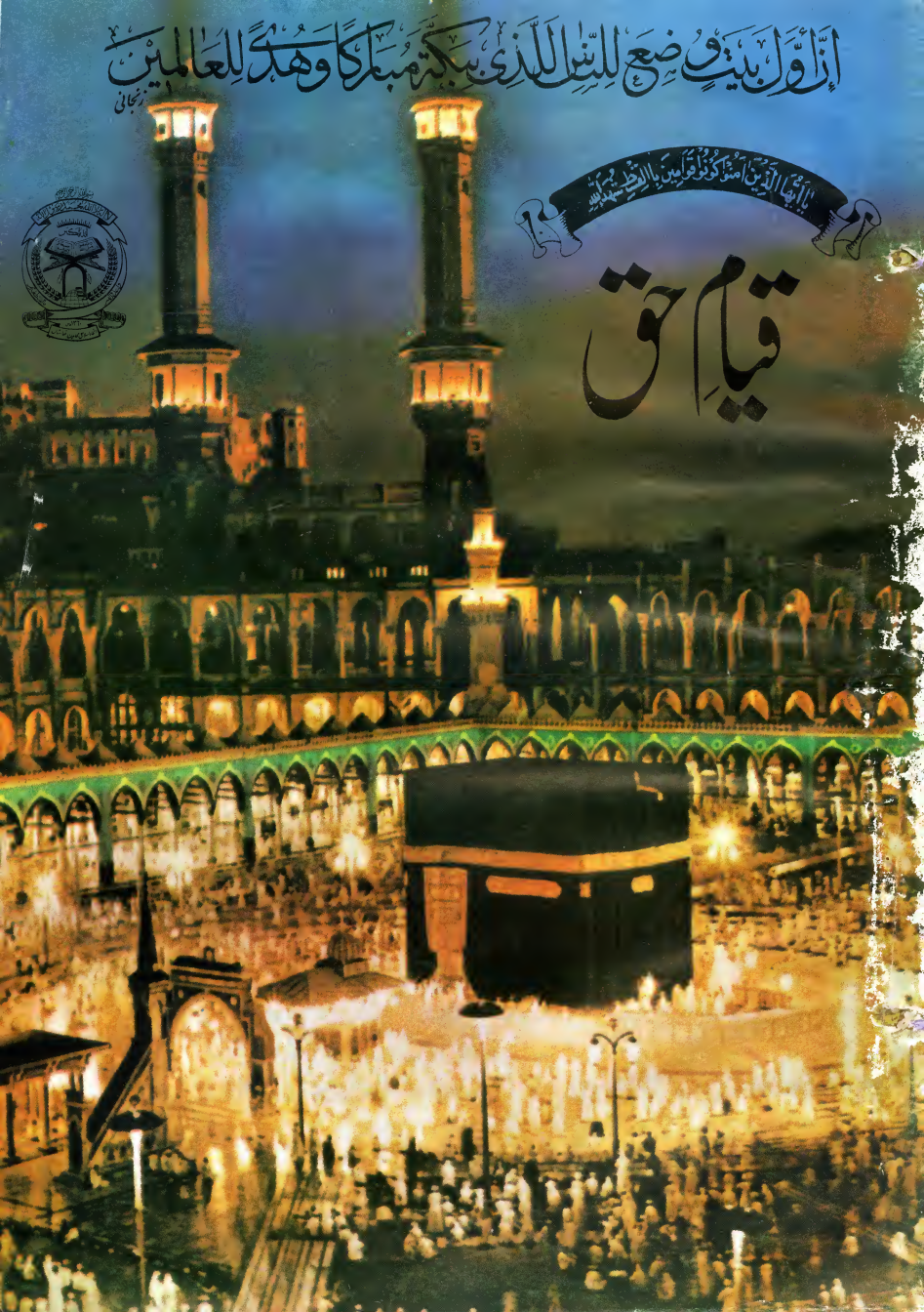
د اوه د حضرت رسول الله (ص)
د حج نقشه چی حضرت جابر بن
عبدالله (رض) کښلی ده ، هغه
(رض) ورسره په مدینه کی د سفر
له پیل نه واخله تربیرته راستنیدو
پوری ملگری و ، او خپلی لیدلی
کتلی یی داسی انځورلی دی ،
چی بل صحابی ندی کړی په
نورو احادیثوکی یی هم د ځینو
مناسکو او واقعاتو پوره تفصیل
کړیدی ، مگر پورته چی کوم
حدیث را واخیستل شو ، ترټولو
زبات وږد او جامع دی .

إِنَّا قَوْلُنَا بِيَدِي ضِعُّ لِنَبِيٍّ الَّذِي بِيَدِهِ مُبْدَأُ وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ
بِرَحْمَانِي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا عَالَمِينَ بِالْقِسْطِ

قيام حق

فرمان الهی

قل ان كان اباؤکم و ابناءؤکم و اخوانکم و ازواجکم و عشیرتکم
واموالکم قترفتموها ، و تجارة تخشون کسادها و مسکن ترضونها
احب الیکم من الله و رسوله و جهاد فی سبيله فتربصوا حتی
ياتی الله بامرہ و الله لایہدی القوم الفسقین •

(التوبہ : ۲۴)

ترجمہ :

ای پیامبر (ص) بہ مؤمنان بگو ! اگر پدران شما ، و پسران شما ، و برادران شما و زنہای
(منکوحہ) شما ، و خانوادہ و قبیلہ و قوم شما ، و مالہائیکہ حاصل کردہ اید ، و تجارتیکہ از
بی رونقی (و شکست بازار) آن میترسید ، و رہایشگاہای مجلی را کہ دوست میدارید ، نسبت بہ
«خدا (ج)» و پیامبرش (محمد (ص)) و جهاد در راہ او (تعالی) نزدتان محبوبتر باشند ، پس
انتظار بکشید کہ تا خدا (ج) عذابش را بر شما فرود آورد و خدا (ج) گروه سرکشان را ہدایت نمیکنند !

ضروری یادونہ

زبور درانہ لوستونکی بہ دیخوا بہ شان داخل ہم «مری اود زرمخوالہ»
تہ سترکی پر لاروی : خوبود د وخت دکمی او مضامیتود تراکم لاملہ
ددی کنی مرکہ بل خل تہ وخنہولہ ،